

ஒரு குடையின் கீழ் உலகத் தமிழ்நம்

குரும்பசிட்டி

இரா.கனகரத்தினம்

ஒரு குடையின் கீழ் உலகத் தமிழ்நம்

குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம்

வெளியீடு :

உலகத் தமிழர் ஆராய்ச்சி மையம்

12/1, பாலமுருகன் தெரு, அய்யப்பநகர்,

கே.கே.நகர், திருச்சி - 620 021.

நூல் குறிப்பு

- நூல் பெயர் : ஒரு குடையின் கீழ் உலகத் தமிழினம்
- ஆசிரியர் : குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம்
- மொழி : தமிழ்
- பதிப்பு : முதல் பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 2012
- நூல் அளவு : 140mm x 220mm
- பக்கங்கள் : 124 பக்கங்கள்
- பேப்பர் : சேஷாயி 21.3 கி
- விலை : ரூ. 100/-
- உரிமை : ஆசிரியருக்கே
- வெளியீடு : உலகத்தமிழர் ஆராய்ச்சி மையம்,
12/1, பாலமுருகன் தெரு,
அய்யப்பநகர், கே.கே.நகர்,
திருச்சி - 620 021.
தொலைபேசி : 0431-2459157
- அச்சுக்கோப்பு மற்றும் அச்சிட்டோர் : ஸ்ரீ திருமலை ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
3, சந்தோஷ் காம்பளக்ஸ்,
சுந்தர் நகர், திருச்சி - 620 021, இந்தியா.
0431 - 2352201, 4051525, 98656 19002

வணக்கம்!

உலகத் தமிழர்களை ஒரு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும், அவர்களின் தாய் மொழியான தமிழை, தமிழ்ப்பண்பாட்டை அவர்கள் வாழும் நாடுகளில் காப்பாற்றிக் கொண்டு அவர்கள் தமிழர்களாக வாழவைக்க வேண்டும், உலகத் தமிழரிடையே ஓர் இணைப்பை ஏற்படுத்தி, வலுவும் திறமையும் கொண்ட இனமாக உலகப்பரப்பில் தலைநிமிரவேண்டும் என்ற கொள்கைகளை முன்னிறுத்தி வெளியிடப்படும் நூல் இது!

இத்துறையில் பல்லாண்டுகாலமாகப் போராடிவரும் எனக்கு உலகத்தமிழர் நிலைபற்றிய விரிவான ஒரு நூலைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை!

பொதுவாகத் தமிழ் உலகம் என்றால் தமிழகம், மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை என நினைப்பவர்களுக்கு, அதற்கு அப்பாலும் - அலைகடல்களுக்கு அப்பாலும் - கரிபியன் தீவுகள் வரை விரிந்து, பரந்து கிடக்கும் தமிழ் உலகம் பற்றிய தகவல்களைத் தரும் நூல் இது! இந்த நூலில் கீழ்க்கண்ட நாடுகளில் வாழும் நம் உடன் பிறப்புகள் பற்றிய தகவல்களைத் தந்துள்ளேன்.

சிங்கப்பூர், மலேசியா, மியான்மர் (பர்மா), அந்தமான் நிக்கோபார், ரினிடாட் மற்றும் டுபாக்கோ, மார்த்தினிக், குவாட்லோப், சிசெல்ஸ், பீஜித்தீவுகள், தென்னாபிரிக்கா, இலங்கை, மொறிசியஸ், நியூனியன், இந்தோனேசியா.

மலேசியா அனந்தகிருஷ்ணன், இராஜரத்தினம், மாதங்கி அருட்பிரகாசம் இவர்கள் பற்றிய என் கருத்துகள், ஆதங்கம் பற்றியெல்லாம் வெளிப்படுத்தியுள்ளேன்.

ஒரு தனிமனித முயற்சி இது! உலகத்தமிழர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளத் துடிக்கும் தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கு இந்த நூல் சிறிய பைபிளாக, திருக்குறளாகப் பயன்படவேண்டும்மென்பது என் அவா!

இந்நூலில் உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தோற்றம், 1974ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பற்றிய மனப்பதிவுகளை வரலாற்றுப் பதிவுக்காகத் இங்கு தந்துள்ளேன்.

எனது 50 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஆவணச் சேகரிப்புகள் (3 பாரண்திகளில் (லாரி) ஏற்றப்பட்டவை) அனைத்தும் எரியூட்டப்பட்டு காற்றோடு காற்றாகக் கலந்து விட்டன!

இழந்தவைகளில் 1,000க்கு மேற்பட்ட இலங்கையில் தோன்றி மறைந்த பழம் பெரும் ஏடுகள், சஞ்சிகைகள், 10,000க்கு மேற்பட்ட அரசியல் காட்டுன்கள், 10,000க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைச் சேகரிப்புகள், பல நாடுகளில் வாழும் நமது தமிழர்கள் பற்றிய வரலாற்று ஆவணங்கள் போன்றவை.

எனது நன்றிகள்!

எனது சேகரிப்புகளில் 75 சதவீதமான ஆவணங்களை மைக்ரோபிலிம் செய்ய உதவிய இலங்கை நோர்வே தூதுவராலயத்துக்கும்,

எனது சேகரிப்புகளைத் திரட்டிப் பாதுகாத்து, ஒட்டி உதவிய என் மனைவி பவளராணி, மகள் புஷ்பா சாந்தகுமாரன் (கனடா), மகள் உஷா சுரேஷ்குமார் (நோர்வே), லதா (கண்டி, இலங்கை) வசந்தி நந்தகுமார் (கனடா) கஜானி ஸ்ரீமகேசன் (கனடா) இவர்களுக்கு மீண்டும் எனது நன்றிகள்

வணக்கம் !

திருச்சி
15.08.2012

குரும்பசிட்டி
இரா.கனகரத்தினம்

40 ஆண்டுகளுக்குப்பின் ஞானோதயம்!

“உலகத் தமிழர்களைக் காக்க ஒரு உலகத்தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் தேவை”

- குரும்பசிட்டி.இரா. கனகரத்தினம்

சொல்லப்பட்ட காலம் 1970, இலங்கை

“உலகத்தமிழர் நலன்காக்க ஒர் உலகத்தமிழர் பாதுகாப்புப் பேரவை தேவை”

- மலேசியப் பேராசிரியர், மலேசியப்பினாங்கு மாநில துணை முதல்வர் இராமசாமி அவர்கள்.

சொல்லப்பட்ட காலம் - 28.2.2010, தினமணிக்கதிர் (தமிழ்நாடு)

பேராசிரியர் இராமசாமி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்!

துணை முதல்வர் அவர்களே! 40 வருடங்களுக்கு முன் நான் முன் வைத்துப் போராடிவரும் அதே இலட்சியத்தைத் தாங்களும் கூறியிருக்கிறீர்கள், நன்றி!

மலேசியமண் பண்பட்ட பூமி! அங்கே உங்கள் கருத்துக்கள் செழித்து வளர நல்ல வாய்ப்பு உண்டு. ஆயிரம் மலர்கள் மலர வேண்டாம்! ஒரு 100இன உணர்வாளர்களைத் தாருங்கள்!

இந்த “மெண்ட்கோமாரி” களை “மூன்சாமிகளை” “தாய் நாய்களைத்” தமிழ் பேச வைப்போம்! உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்துக்கு வழிகாட்டுங்கள்! வணக்கம்!

வாழ்க உலகத் தமிழினம்!

திருச்சி,
தமிழ்நாடு.
15.08.2012

உண்மையுடனும்
அன்புடனும்
குரும்பசிட்டி இரா. கனகரத்தினம்

1981 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மதுரை மாநாடும் உலகத் தமிழர் பற்றிய எனது ஆய்வுக்கட்டுரையும்.

“ஆளை ஆளைப் பார்க்கிறார்! ஆட்டத்தைப் பார்த்திடாமல்.. ஆளை ஆளைப் பார்க்கிறார்!”

இது ஒரு சினிமாப் பாடல்! இதை மேற்கோள் காட்டி இதே சொற்தொடரைப் பாவித்தவர் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

பேராசிரியர்
வித்தியானந்தன்

1981ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் முதல்வராக இருந்தவர் பொன்மணச்செம்மல் எம்.ஜி.ஆர்.அவர்கள். மதுரையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை டிசம்பர் மாதம் கூட்ட ஏற்பாடு செய்திருந்தவேளை மாநாட்டில் வாசிக்க ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அனுப்பி வைக்குமாறு உலகத் தமிழர்களைக் கேட்டிருந்தார். இவ்வேண்டுகோள் இலங்கைக் கிளைக்கும் அனுப்பப்பட்டு இலங்கைக் கிளையும் இலங்கை அறிஞர்கள் ஆய்வாளர்களை கட்டுரை எழுதி ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் அனுப்பித்தருமாறு கேட்டிருந்தது. தகுதியான கட்டுரைகள் சென்னை தெரிவுக்குழுவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுமென அறிவிக்கப்பட்டது.

நான் இலங்கையில் கண்டி நகரில் வசித்த காலம் அது. காலையில் என் மூத்த மகளுடன் பேரூந்திற்காக தரிப்பிடத்தில் நின்று கொண்டிருந்தேன். பேராதனை வீதியில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் தேர் போன்ற அவரது கார் கண்டி நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. அவரது மூத்த மகளும் என் மகளும் கண்டி கொண்டுவெண்டில் ஒன்றாக படித்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது! கார் எங்களுக்குக் பக்கத்தில் வந்ததும் வழக்கம் போல் நின்றது. முன் இருக்கையில் திருமதி.வித்தியானந்தன் இருந்தார். பின் இருக்கையில் அவரது மூத்த மகள் இருந்தார். அவருடன் பின் இருக்கையில் நாங்கள் இருவரும் ஏறிக் கொண்டோம்.

மதுரையில் நடைபெற உள்ள தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பற்றிய பேச்சு எழுந்தபோது “நானும் ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதித்தரலாம் என நினைக்கிறேன்” என்ற என்விருப்பை

அவரிடம் தெரிவித்தேன். 'தாராளமாக எழுதித்தாருங்கள் நான் அதை இலங்கைத் தெரிவுக்குழுவிடம் கொடுத்து விடுகிறேன்' எனக் குறிப்பிட்டார்.

உலகமெல்லாம் பரவிவாழும் உலகத் தமிழர் பற்றிய நலனில் நீண்ட காலம் ஈடுபாடு காட்டிவருவது பற்றியும் உலகத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் - உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம் பற்றியும் அதன் பின்னணியில் நான் ஆற்றிவரும் பணிகளைப் பற்றியும் பேராசிரியர் நன்கு அறிந்து கொண்டிருந்தார்.

இலங்கையின் இன்றைய அரசியல் வரலாற்றை தொகுப்பது, அழிந்துவரும் உலகத் தமிழினத்தைக் காப்பாற்ற என்னால் ஆன முயற்சிகளை மேற்கொள்வது என்ற என்வாழ்வின் முக்கிய இரண்டு குறிகோள்களை முன்வைத்து நான் செயற்பட்டு வருவதைப் பேராசிரியர் நன்கு தெரிந்திருந்தார். கிடைத்துள்ள இந்தச் சந்தர்பத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற உந்துதலால் "உலகத் தமிழர் ஒருமைப்பாடு - சில அணுகுமுறைகளும் நற்கூறுகளும்" என்ற கட்டுரையை அவசர அவசரமாக எழுதி பேராசிரியரிடம் கையளித்தேன்.

ஒரு வாரம் கடந்தபின்னர் ஒரு சந்திப்பு. "என் ஆய்வுக் கட்டுரையினை தெரிவுக்குழுவினரிடம் கொடுத்தீர்களா...? என்ன நடந்தது...?" என்று கேட்ட போது வழக்கமான அந்த மந்தகாச சிரிப்பு. "கேட்டார்களே! யார் இந்த கனகரத்தினம்? அவர் எந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருக்கிறார்?" எனத் தெரிவுக்குழுவினர் விசாரித்தார்கள்! அவர்களுக்கு நான் கூறிய பதில் என்ன தெரியுமா? ஆளை ஆளைப் பார்க்காமல் ஆட்டத்தைக் கவனியுங்கள். ஆய்வுக் கட்டுரையாளர் யார் என்பதை பின்னர் கூறுகிறேன். முதலில் கட்டுரை தகுதியானதுதானா...? மதுரை ஆய்வுக்குழுபரிசீலிக்குமா...? என்பதைப்பாருங்கள்" என்றேன் எனக் கூறினார்.

எனக்கொரு விடையம் நன்கு தெரிந்தது! நான் தேர்ந்தெடுத்த தலைப்பு சங்க இலக்கியங்கள் பற்றியதோ.. மொழிகளின் ஒப்பாய்வு சம்பந்தமானதாகவோ.. கண்ணியின் ஊடாகத் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி பற்றியதாகவோ இல்லை. உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டு

மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு, துறந்து வாழும் பல்லாயிரக் கணக்கிலான தமிழ் மரபுவழி வந்தோர் பற்றியதாகவே என்கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

என் கட்டுரை, அழிந்து மறைந்துபோய்க் கொண்டிருக்கும் உலகத்தமிழரின் தாய் மொழியை, தமிழ்ப் பண்பாட்டை மீள்நடுகை செய்ய, நம் தமிழர் செறிந்து வாழும் பகுதிகளை ஏழு பிராந்தியங்களாகப் பிரித்து அங்கு ஏழு உயர்மட்டக் குழுக்களை நியமித்து, எல்லாப் பிரிவுகளையும் இணைப்பதற்காக ஒரு மத்திய குழுவை அமைத்தல், இப்பிராந்தியக்குழுக்கள் மூலம் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு தமிழ் ஆசிரியர்களை, கலைக்குழுக்களை அனுப்பிவைத்தல், மொழி ஆர்வமும் இன உணர்வும் கொண்டவர்களை இந்நாடுகளில் கண்டுபிடித்து அவர்கள் ஊடாக தமிழ் மொழியின், தமிழர்களின் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துதல் போன்ற கருத்துக்களை உள்ளடக்கியிருந்தது!.

இது போன்ற துறைகளில் அக்கறை கொண்டவர்கள் ஆய்வாளர்கள் நம்மிடையே மிகக்குறைவு என்பதை நான் அறிவேன். உலகத் தமிழர் நிலைபற்றி நான் எழுதிய ஒரு நூலை டெல்கிப் பேராசிரியர் சாலை இளந்திரயன் அவர்களுக்கு நான் அனுப்பிவைத்த போது அவர் கீழ்க்கண்டவாறு தமது கருத்தை எழுதியிருந்தார்.

“உங்கள் நூலில் குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துக்களை வாசித்து நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். இதில் பல செய்திகள் எனக்கே புதியனவாக உள்ளன. தமிழக அறிஞர்கள், பெரியார்கள் எனக் கூறிக் கொள்பவர்கள் இது பற்றி எதுவுமறியமாட்டார்கள். சரியான நேரத்தில் சரியான கருத்தை முன்வைத்திருக்கிறீர்கள். பாராட்டுக்கள். இத்துறையில் மேலும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு தகவல்களைத் திரட்டும்பணியில் ஈடுபடுங்கள்!” என உற்சாகமூட்டியிருந்தார்.

சாலையாரின் இக்கடிதத்தை அப்படியே என் அடுத்த நூலில் வெளியிட்ட போது சாலையார் என்னைக் கடித்துகொண்டு பதிலெழுதினார். உலகத் தமிழர் இன்றைய நிலைபற்றித் தமிழக அறிஞர்கள் எதுவும் அறியமாட்டார்கள் எனத் தான் எழுதியகருத்தைப் படித்தால் தமிழக ஆய்வாளர்கள், தன்னை

தரக்குறைவாகக் கணித்துவிடுவார்களே என்ற பயம் அவருக்கு! ஆனால் இன்றும் இந்தத் துறையில் முழுமையான ஆர்வம் செலுத்தும் தமிழக ஆய்வாளர்கள் மிகமிகக் குறைவு என்பதையும் நான் அறிவேன்.

தமிழ் உலகம் என்பது மலேசியாவும் சிங்கப்பூரும் மட்டுமல்ல!

தமிழகத்தில் இருந்து பணம் திரட்டப் புறப்படும் கலைக் குழுக்களைக் கண்டு சற்று நிதானமாகவே சிந்திக்க, மலேசிய சிங்கைத் தமிழர்கள் தொடங்கிவிட்டார்கள். அவர்களின்மீது உண்மையான பற்றுதல்-இவ்வாறு பணம் புரட்டப் புறப்படும் கலைக்குழுக்களுக்கு இல்லை என்பதைக் காலம் கடந்தாவது

இக்கலைக் குழுக்கள் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும் என்பது என் அவா! என் ஆய்வுக் கட்டுரை தெரிவுக் குழுவால் ஏற்கப்பட்ட செய்தி கிடைத்து மகிழ்ந்தேன். மதுரைத்

தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் ஏற்பாடுகள், ஆய்வாளர்களுக்கான வசதிகள் புகையிரத சுற்றுலா ஏற்பாடுகள் என, என்னை விட என் மனைவியும் இரு குழந்தைகளும் இவற்றை நன்கு ரசித்து மகிழ்ந்தனர்.

அறிஞர்கள் ஆய்வாளர்களுக்கான விசேட தொடர்வண்டிப் பயணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆங்காங்கே தொடர்வண்டி நிறுத்தப்பட்டுப் பூரண கும்பம் வைக்கப்பட்டு, மாலை மரியாதைகள் செய்யப்பட்டு, மேளதாள வரவேற்புகள் அறிஞர்கள் ஆய்வாளர்களுக்கு வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டன. அதனைவிட வரவேற்பு வளைவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு தமிழகமே பிரமாண்டமான இந்த ஏற்பாடுகளால் பூரித்து பொங்கி மகிழ்ந்தது எனலாம்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தோற்றுவாய்!

வண. பிதா.தனிநாயகம் அடிகளார், ஏகே.செட்டியார் போன்ற ஆய்வாளர்களால் அவ்வப்போது வெளியிட்ட நூல்கள், பயணக் கட்டுரைகள், கடல் கடந்த பல நாடுகளில் பரவியுள்ள நம் தமிழர் பற்றிய நிலையை, மொழி, பண்பாட்டை மறந்து தாங்கள் தமிழர்கள் என்ற உண்மையைக் கூட மறந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்ற நிதர்சன நிலையை விளக்குவனவாக அமைந்திருந்தன.

உதாரணமாக, கரிபியன் தீவுக்குச் சென்ற வண.தனிநாயகம் அடிகளார் அங்குள்ள தமிழர் நிலையைக் கீழ்க் கண்டவாறு தமது நூல் ஒன்றில் விபரிக்கிறார்.

“அல்பேட் மாரிமுத்து (வயது 84) என்பவருக்குத் தமிழ் நன்றாகத் தெரிந்திருந்தது, அவருடன் தமிழ் மொழியிலேயே உரையாடினேன் அவர் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடியதோடு, கும்மி, தெம்மாங்கு போன்றவற்றையும் இனியமெட்டில் பாடினார். தமிழ் ஆசிரியர்கள் அங்கு தமிழ் கற்பித்த போது, தானும் தமிழ் பயின்றதாகவும், இரணியன் நாடகம், அரிச்சந்திர நாடகம், போன்றவற்றில் நடித்ததாகவும் கூறினார் பெர்ணாண்டோ பொன்னன் என்பவர் அரிச்சந்திர நாடகப்பிரதி ஒன்றைக் காண்பித்தார். அதனை நினைட்டாட்டில் தாம்வாங்கியதாகக் குறிப்பிட்டார் அதனை நான் உரத்து வாசித்த போது குதூகலப்பட்டார். அன்றோன்தங்கமன் (வயது65) சிறிய வயதில் கோலாட்டம், கும்மி பிரபலமாக இருந்ததாய் கூறி, ராஜாதேசிங்கு நாடகத்தின் ஒரு பகுதியை நடித்தும் காண்பித்தார்” என எழுதுகிறார். முத்துசாமி-மவுத்சாமியாக,

வண.தனிநாயகம் அடிகளார்

கறுப்பன்-காப்பனாக, சாரங்கபாணி சரப்பாணியாகத் தமிழ்த் தெரியாது வாழ்வதாகப் படித்தபோது என் கண்களுக்குளமாகின!

தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்ட இவர்களை நாம் தமிழர் என அழைக்கலாமா? இவர்களை மீட்டு, தமிழ்ப்பேச வைக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் உண்டா? உலக நாடுகளில் பரவியுள்ள இந்த ஒப்பந்தக் கூலிகளான தமிழர்களிடையே ஓர் இணைப்பை, தொடர்பை ஏற்படுத்த முடியாதா? பலநாட்களாக என் மனதைக் குடைந்து கொண்டிருந்த கேள்விகளுக்கு விடைகாண வண.பிதாதனிநாயகம் அடிகளாரை அவர் வாழ்ந்த அம்பிட்டிய (செமினரி) இறையியல் கல்லூரியில் அடிக்கடி சந்தித்து உரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

தொழில்ரீதியாக நான் கண்டி நகரில் வாழ்ந்ததால் அடிக்கடி அடிகளாரை சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த தமிழ்த் தொழிலாளர்களை கைதூக்கிவிட - தமிழர்களாக வாழவைக்க - தமிழகத்தில், மலேசியாவில், சிங்கப்பூரில் ஏதாவது தமிழர் அமைப்புகள் உண்டா? இல்லையானால் நம் தமிழரிடையே இச்சிந்தனைகளை வளர்க்க என்ன செய்யலாம்? என்ற அடுக்கடுக்கான சிந்தனைகளோடும் வினாக்களோடும் விடைதேடி என் மனம் அலைந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தக் காலக்கட்டத்தில், பல நாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களையும் இணைத்து, தமிழ் ஆய்வுகளை உலக நாடுகளில் மேற்கொண்டு வரும் அறிஞர்களை ஒருமுகப்படுத்த, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் என்ற அமைப்பை தமிழக அறிஞர்கள் ஒத்துழைப்புடன் ஏற்படுத்தியிருந்தார் வண.பிதா தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்கள். இம்மன்றம் உலகத் தமிழரிடையே புத்துணர்ச்சியையும் புது வேகத்தையும் தந்ததோர் அமைப்பாகும்.

இந்த அமைப்பின் வளர்ச்சிக்காக நாடுவிட்டு நாடு பறந்து கொண்டிருந்த வண.பிதா தனிநாயகம் அடிகளாரைச் சந்தித்து முடிவாக சில கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்ளும் அரிய வாய்ப்பொன்று கிடைத்தது. அந்த சந்திப்பில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நான் விடுத்த வினாக்களுக்கு விடைதர வேண்டிய நிலைக்கு அவர்தள்ளப்பட்டார்.

உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் தமிழ் அறிஞர்களின் பல்வேறு தமிழ் ஆய்வுகளை ஒருமுகப்படுத்துவதும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சியின் தேக்கநிலையை தடுத்து நிறுத்துவதும் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் நோக்கமாயின்-தம்மொழியை மறந்து பண்பாடு கலாச்சாரங்களை துறந்து, தாம் தமிழர் மரபுவழி வந்தவர்கள் என உணராத பீஜி, கரிபியன் தீவுகள், தென்னாபிரிக்கா, மொறிசியசு, இறியூனியன், பர்மா, சுமத்திரா போன்ற நாடுகளில் தமிழ் வளர, வாழ என்ன திட்டங்களை உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் வைத்துள்ளது? இனி என்ன செய்யவுள்ளது?

எனது கேள்விகளுக்கு மிக அமைதியாக பதிலளித்தார் அடிகளார். “நீங்கள் எழுப்பும் கேள்விகளின் உண்மை நிலையினை நான் உணருகின்றேன். அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் உலகத் தமிழர்களை நாம் வாழ வைக்க வேண்டும். இந்த அழிவுநிலையைத் தடுக்க தமிழகத்திலோ சிங்கப்பூரிலோ மலேசியாவிலோ எந்த அமைப்பும் இல்லை. உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் இப்பணியில் ஈடுபட முடியாது. அதற்கான வளங்களும் அதனிடம் இல்லை. தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் உள்ள அரசுகளின் உதவி இத்திட்டத்திற்கு அவசியம். சிக்கல் பல நிறைந்த இத்திட்டத்திற்கு ஒரு தனி அமைப்புத் தேவை, இவ்வளவு ஆர்வம் காட்டும் நீங்கள் ஏன் இப்படியானதொரு அமைப்பைத் தோற்றுவிக்க முடியாது? தலைமை ஏற்று நடாத்த முடியாது? செய்யுங்கள் உங்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்” என முடித்தார் வண.பிதா தனிநாயகம் அடிகளார்.

ஒரு சர்வதேசத் தமிழர் அமைப்பை தோற்றுவித்து நடாத்துவது என்பது சுலபமான பணி அல்ல. முக்கியமாக பண்பலம், கல்வி, பன்மொழி அறிவு, (முக்கியமாக பிரெஞ்சு மொழி அறிவு) தலைமை தாங்குவதற்கான தகுதி, ஒரு அமைப்பைக் கட்டுக்குலையாமல்

நடாத்தும் வல்லமை, பேச்சாற்றல், இராசதந்திரம், இவை அனைத்தும் நிச்சயமாக என்னிடத்தில் இல்லை என்பதை இந்த 78வயதிலும் நான் உணருகிறேன். இருப்பினும் இன்று நான் சிந்திக்கும் உண்மை என்னவென்றால் - இருட்டு இருட்டு எனக்கூக்குரல் இடுவதால் இருட்டை விரட்டிவிட முடியாது. ஒரு தீக்குச்சியால் ஒரு சிறிய வெளிச்சத்தையாவது காட்டிவிட முடியாதா? முடியும் என்பதே என் சித்தாந்தம்! உலகத் தமிழர் நிலையை ஒரு சிலராவது புரிந்து கொண்டு செயற்பட்டால், ஒரு துளி பெரு வெள்ளமாகக் காலவோட்டத்தில் கணியும் என நான் நம்புகின்றேன்.

திரு.மகாதேவா

கண்டி நகரில் நான் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த அதே காலகட்டத்தில் “செய்தி” என்ற ஒரு வார இதழை வர்த்தகரும் மதுரைக்காரருமான ரா.மு.நாகலிங்கம் வெளியிட்டு வந்தார். அப்பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர் மகாதேவா என்ற என் நண்பர். நான் வேலை பார்த்த இடத்திற்கு அருகே அவர் அலுவலகம் அமைந்திருந்தது. உலகத் தமிழர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு

இயக்கம் தேவையா? என்றதொரு கருத்துக் கணிப்பை நடாத்தினால் என்ன என்ற கேள்விக்கு அடுத்தவார இதழில் அதை செய்வோம் என்று அவர் கூற, அழிந்து கொண்டு இருக்கும் உலகத் தமிழனத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு இயக்கம் தேவை என்ற கட்டுரை 30.1.1972 செய்தி ஏட்டில் பிரசுரமாகியது. அதைத் தொடர்ந்து வண.பிதா தனிநாயகம் அடிகளாரின் கருத்து, பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களது கருத்துக்களும் பிரசுரமாகின. உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற நடவடிக்கை காரணமாய் வேறு உலக அமைப்புகளுக்குத் தலைமைதாங்க முடியவில்லை என பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது இயலாமை பற்றித் தெரிவித்திருந்தார்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்

டெல்கிப் பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையன் அவர்கள் இயக்கத்தின் பெயர் தொடர்பாகத் தமது கருத்தை எழுதும் போது

“பாதுகாப்பு” என்ற சொல்லை முடிந்தால் தவிர்த்து “பண்பாடு” என்ற சொல்லைப் பயன் படுத்தும் படியும் தமிழர் வாழும் நாடுகளோடு நல்லிணக்கம் ஏற்படுத்திச் சில உதவிகளைக் கேட்கும் போது பாதுகாப்பு என்ற சொல் - இது தீவிரவாத இயக்கமா? என்ற ஐயப்பாடு சம்பந்தப்பட்ட அரசுகளுக்கு ஏற்படக்கூடும். எமது குறிக் கோளை மாற்றாமலே இதனை சாதிக்க முடியும் என்ற கருத்தை முன்வைத்தபோது நான் அதனை ஏற்றுக் கொண்டேன். “உலகத் தமிழர் குரல்” என்ற கொள்கை பரப்பும் ஏட்டினை மாதம் ஒரு தடவை தட்டச்சுப்பொறி மூலம் ஆரம்பத்தில் வெளியிட்டேன். அதன் பின்னர் அது தொடர்ந்து அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது.

பேராசிரியர்
சாலை இளந்திரையன்

நீண்ட கடிதப்போக்குவரத்தின் பின் வேலைப்பழகாரணமாகத் தலைமைப்பதவியை ஏற்க முடியாது என தெரிவித்து வந்த சாலையார், இலங்கையில் நடைபெற உள்ள தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு தாம் வரவுள்ளதாகவும், மாநாட்டிற்கு வரவுள்ள வெளிநாட்டுத் தமிழர்களை வைத்துக் கொண்டு உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தை ஆரம்பித்துவிடலாம் என்றும் தலைமைப் பதவியை தான் ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் 14.12.1973ல் எனக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தார்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு கொழும்பிலா? யாழ்ப்பாணத்திலா?

1974ம் ஆண்டு தைத் திங்கள் முதல் வாரம். ஏற்கனவே தீர்மானித்தபடி உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவது என்ற அடிப்படையில் நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை, அன்றைய இலங்கைத் தலைவர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவும் அவருக்கு ஆதரவான கட்சியினரும் அம்மாநாட்டினைத் தலைநகர் கொழும்பில் வைக்க வேண்டுமென முடிவு எடுக்க, ஒரு பரபரப்பான சூழ்நிலை தோன்றியது.

தமிழர்கள் மத்தியில் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும்! தமிழர்கள் வாழும் பாரம்பரிய பூமி யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணத்தில் தான் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடைபெற வேண்டும் என்ற முடிவில் மாற்றம் இல்லை என்று வண.பிதா தனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் பத்மநாதன் ஜேம்ஸ் ரத்தினம், அம்பிகைபாகன் போன்றோர் அறிவித்துவிட்டனர்!.

தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு யாழ்ப்புறப்பட்ட உலகத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு தடை என்று இலங்கை அரசு அறிவித்த போது அது பெரும் அதிர்ச்சி அலையை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

வண.பிதா தனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் பத்மநாதன் போன்றோரை சிறிமா அரசு கைது செய்யப் போகின்றது என்ற வதந்தி பரவி நிலமையினை சூடேற்றிக் கொண்டிருந்தது.

மக்கள் சக்தியின் மகத்துவம்!

மக்கள் சக்தி என்பது மகத்தானதோர் சக்தி என்பதை உணர்ந்து கொண்ட நாட்கள் அவை! மாநாடு தலைநகர் கொழும்பிலா? தமிழர்கள் பாரம்பரிய சிறப்புடன் வாழும் யாழ் நகரிலா? என்ற

இழுபறி சிறிமா அரசிற்கும் தமிழ் ஆய்வாளர்களிற்கும் இடையே ஒருபக்கம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்க யாழ் மக்கள் தன்னிச்சையாகச் செயலில் ஈடுபட ஆரம்பித்தார்கள்.

தமிழரின் இதயம் யாழ்ப்பாணம்

மக்கள் மனம் எங்கும் மழைச் சாரல்கள்!. மகிழ்ச்சி வெள்ளம்! குதூகலம் கரைபுரண்டோடியது. “இது எங்கள் வீட்டுத் திருமணம்!” அது எப்படி எல்லாம் அமைய வேண்டும் என்பதை தமிழர்களாகிய தாமே தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற உற்சாகம்! உத்வேகம்! யாழ்பாண நகரை எப்படி எல்லாம் அலங்கரிக்கலாம் என்ற பரபரப்புடன் வீதிகளை சுத்தப்படுத்தி விரிவாக்கி வெண்மணல் கொண்டு பரப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள் மக்கள்!.

திசைதோறும் மேள நாதசுவரங்கள் முழங்க எழுச்சிப்பாடல்கள் ஒருபக்கம் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. வீதிகள் தோறும் அலங்காரப் பந்தல்கள் அமைத்து ஈழம் பெற்றெடுத்த இணையற்ற தவப்புதல்வர்களான ஆறுமுகநாவலர், சீ.வை.தாமோதம்பிள்ளை, விபுலானந்த அடிகளார், சுவாமி ஞானபிரகாசர் போன்றோரது திருவுருவப் படங்களை வைத்து மங்கள விளக்குகள் ஏற்றியோர் பலர். வீதியெல்லாம் நீர் தெளித்து வீடுகள் தோறும் விளக்குகள் ஏற்றியோர் பலர். தங்கள் ஒரே மகளான தமிழ் மகளுக்கு திருமணம் என, திருமணத்திற்கு பயன்படுத்தும் மணவறைகளைக் கொண்டுவந்து வீதிகளில் வைத்து அழகூட்டியவர்கள் அநேகர்.

ஜேம்ஸ் ரத்தினம்

வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் பலர் வருகிறார்கள் நம் பழம்பெரும் கலாச்சாரத்தை அவர்களிற்கு உணர்த்த வேண்டும் என்ற பரபரப்பு மக்களை உத்வேகம் அடையச் செய்தது. முழுப் பனைகளையே வேரோடு பெயர்த்து வந்து நடுவீதியில் நாட்டி தமிழனின் வன்மையையும், திண்மையும், பனையுடன் பிறந்து வாழும் பாரம்பரியப் பெருமையையும் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள்

என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லிவைத்தவர்கள் பலர். இந்தக்காட்சிகளை விவரிக்கும் போது என் கண்களில் இப்போதும் கண்ணீர் பொங்கிவழிகின்றது! இவற்றை இந்நூலில் பதிவு செய்யாவிட்டால் இதனை பதிவு செய்ய நான் வேறு எங்கு போக முடியும்? அந்த இனிய நாட்கள் இனிவராதா..? நிச்சயம் ஒரு விடிவு பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் மேலே தொடருவோம்.

நிலமை கைநழுவிப்போவதை உணர்ந்து கொண்ட சிறிமா அரசு, மாநாட்டிற்கு ஒரு சில மணித்தியாலங்கள் இருக்கின்ற போது, திடீரென வெளிநாட்டு அறிஞர்களுக்கான தடையை நீக்குவதாக அறிவித்தது. சிறிமா அரசு மாநாடு நடாத்த போதிய இடவசதிகளை வழங்க, ஒத்துழைக்கா விட்டால் என்ன செய்வது? போக்குவரத்து துறையினை முடக்கிச் சதிசெய்தால் மக்கள் கலந்து கொள்ள முடியாதே அதற்கு என்ன செய்வது? மின்சாரத் தடை என்றால் மாநாடு சோபிக்குமா? என்ற ஆலோசனைக் கூட்டம்

ஆறுமுகநாவலர்

நடந்தவேளை அந்தக் கூட்டத்திற்கு எதிர்பாராத விதமாக நானும் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் குழு எவ்வளவு மனஉளைச்சலில் இருந்தது என்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. ஆனால் மாநாட்டிற்கான ஏற்பாடுகளை மக்களே தலைமைதாங்கி வழிநடத்தி ஏற்பாட்டுக்குழுவினரின் வேலைகளை சுலபமாக்கியிருந்தமை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவிடையமாகும். (குறிப்பு : தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு முன்நின்று உழைத்தவர்களுள் ஒருவரான வி.எஸ்.துரைராஜா என்பவரால் இந்தக் காட்சிகள் அனைத்தும் வீடியோ படமாக எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் பொதுமக்கள் பார்வைக்கு வெளியிடப்படவில்லை. காலவெள்ளத்தால் அழிக்கமுடியாத இந்த வீடியோவின் ஒரு பிரதியை என்னால் எவ்வளவோ முயன்றும் பெறமுடியவில்லை)

மாநாட்டில் தமிழர் பண்பாட்டை விளக்கும் கண்காட்சி ஒன்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதில் நானும் எனது மனைவியும், கிளிநொச்சி வட்டக்கச்சி என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த

ஆசிரியர் இராசரத்தினமும் எமக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் நின்று கண்காட்சிக்கான ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருந்த வேளை, திடீரென பேராசிரியர் சாலைஇளந்திரயனாரும் திருமதி சாலினி இளந்திரயனாரும் கண்காட்சிக் கூடத்திற்கு அரச தடை நீங்கிய நிலையில் வந்து சேர்ந்தார்கள். இந்நிலையில் மனைவியையும் நண்பரையும் கண்காட்சி ஏற்பாடுகளை கவனிக்குமாறு பணித்துவிட்டு சாலையர் தம்பதியினருடன் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்க ஆரம்ப விழாத் தொடர்பான நடவடிக்கையில் இறங்கினோம்.

விபுலானந்த அடிகளார்

அன்று மாலையே ஓர் ஒதுக்குப்புறமான தங்குவிடுதியில் ஆரம்ப விழாவை நடாத்துவது என முடிவெடுக்கப்பட்டு அதற்கான இடம் யாழ் நகரில் இருந்த ஹோட்டேல் பரடையிஸ் தங்கும் விடுதியை தெரிவு செய்தேன். பேராசிரியர் சாலையர் தம்பதியிடம் வெளிநாட்டுத் தமிழர்களை கூட்டத்திற்கு அழைப்பது தொடர்பான அலுவல்களைக் கவனிக்கும் படியும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அவர்கள் வந்தால் கார் வசதி செய்யப்பட்டு அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்வதாகவும் கூறியிருந்தேன்.

1974 - ஜனவரி - 8ம் நாள் அது! சிறிமா அரசின் விருப்புக்கு மாறாக வலிந்து யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடந்து கொண்டிருந்த வேளையில், இலங்கைக் காவல்துறையினர் ஆங்காங்கே வேவு பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பதற்றம் மிகுந்த அந்த சூழ்நிலையிலும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நாம் ஒன்று கூடினோம். சிங்கப்பூரில் இருந்து வந்த சாமி என்ற இளைஞர், தென்னாபிரிக்காவில் இருந்து வந்த சோதிநாதன் காமாட்சி தம்பதிகள் மற்றும் ஒரு முதியவர், தமிழ்நாட்டில் இருந்துவந்திருந்த புலவர்இராச அவர்களும் நானும் சாலையார் தம்பதிகளும் அந்த ஆரம்ப நிகழ்வில் பங்கு கொண்டோம். எல்லா பிரதிநிதிகளையும் வரவேற்றார் சாலை அவர்கள்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் அதன் நோக்கங்களையும் பேராசிரியர் சாலைஇளந்திரயன் விளக்க உரையில் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார். அதனைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டில் இருந்து

வந்திருந்தவர்கள் நாடு திரும்பியதும் தொடர்புகொள்ள வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்ததுடன் நான் வந்திருந்தவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க, ஆரம்பவிழா முடிவுற்றது.

இந்த ஆரம்பவிழா தொடர்பான சில தவறான செய்திகள் திருத்தப்பட வேண்டும். உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க ஆரம்ப விழாவில் திரு வீரப்பன் அவர்களும் பங்கேற்றார் என்பது ஒரு தவறான செய்தியாகும். அவர் இயக்கத்தில் இணைந்ததே சில வருடங்களிற்குப் பின்னர்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதே போல் வண.பிதா தனிநாயகம் அடிகளாரும் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனும் ஆரம்பவிழாவில் பங்குபற்றியிருந்தார்கள் என்ற உண்மைக்கு புறம்பான செய்திகள் எழுதப்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க ஆரம்ப நிகழ்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போது வெளிநாட்டில் இருந்து திடீர் வருகைசெய்த அறிஞர்களை வரவேற்று, தங்குவதற்கான வசதிகளைச் செய்தல், ஆய்வுக்கட்டுரைகளை ஒழுங்கு செய்து நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரித்தல் என அவர்கள் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு ஏற்பாடுகளில் மூழ்கியிருந்தனர். உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் ஆரம்ப விழாவில் பங்கு கொண்டவர்களுள் இன்று உயிருடன் இருப்பவர்கள் இரண்டு பேர் மட்டுமே. அதில் தென்னாபிரிக்காவில் இருந்து வந்து கலந்து கொண்டிருந்த திருமதி சோதிநாதன், அடுத்தது நான். முக்கியமான தகவல்களை வரலாற்றில் உண்மை தன்மையின் அடிப்படையில் சரியாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இதனை இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன்.

இங்கு சற்று என் பேனாவுக்கு ஓய்வு கொடுத்து, இயக்க ஆரம்ப காலத்தில் என் கருத்துக்களுக்கு உயிருட்டித் தன் பத்திரிகையான “செய்தி” ஏட்டில் இயக்கக் கருத்துக்களை முன்வைத்த அதன் ஆசிரியரும் நண்பருமான ஜி.மகாதேவா அவர்கள் இதுபற்றி சொல்வதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதால் அவரது கருத்தை இவ்விடத்தில் இணைத்துள்ளேன்.

“...ஆண்டுகள் ஓடி மறைகின்றன. மீண்டும் ஒருநாள் வழக்கமாக “ கனகுவை” சந்திக்கின்றேன். “ என்ன வந்தாலும் வரட்டும் நான் ஆரம்பிக்கத்தான் போகிறேன்” என்று

ஒற்றைக்காலில் நின்றார். இவரது பரந்த முயற்சிகள் இதனால் ஏற்படப்போகும் நட்டங்கள், சிரமங்கள் பற்றி எனக்கு உள்ளூர்ப் பயம் இருந்தாலும், “இறங்க வேண்டியதுதான் பாராட்டுதல்கள் உங்கள் முயற்சி நிச்சயம் வெல்லும்” எனக் கூறி வைத்தேன். இதன் பின்னர்தான் கனகு தனது நீண்டநாள் கனவான உலகத் தமிழர் பாதுகாப்புக் இயக்கத்தை உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு இயக்கமாக ஆரம்பித்திருந்தார்.

“உலகத் தமிழர் குரல்” மாத ஏடு உலககெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் ஐக்கியத்திற்காகவும் அவர்களின் மொழி கலை கலாச்சார மறுமலர்ச்சிக்காகவும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த ஏடு கனகுவால் தட்டச்சுப் பொறி மூலம் வெளியிடப்பெற்று பின்னர் அச்ச வாகனம் ஏறியது. ஈழத்தில் தமிழர்களை ஒற்றுமைப்படுத்த முடியவில்லையே, இந்நிலையில் உலகத் தமிழர்களை... என்று மூக்கால் அழுபவர்களைப் பார்த்து கனகு சொல்வது இதுதான்.

“இலங்கையில் இனத்திற்கும் மொழிக்கும் வரும் துயர்கண்டு குரலெழுப்பத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றைய நாடுகளில் தமிழினம் அழிந்து கரைந்து கொண்டு போகின்றது. அங்கு வாழும் நம் தமிழர்களின் பெயர்மட்டும் தமிழாக இருக்கிறதே தவிர அந்தப்பெயரை தாங்கியவர்களோ வேறு மொழி பேசி, வேறு கலை, கலாச்சாரங்களால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இப்படி உலகெங்கும் சிறுபான்மையாக பரந்துவாழும் தமிழர்களது பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு இயக்கம் அவசியம் தேவை. இந்த அமைப்பின் கொள்கைகளைப் பரப்ப “உலகத் தமிழர் குரல்” என்று விளக்கமளிக்கிறார்!” நண்பர் கனகு.

இரா. கனகரத்தினம் தமிழ் என்றால் சாவார்! உலகத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து, பின்னர் பண்பாட்டு இயக்கமாக பெயர் மாற்றி, இதற்காக யாழ் நகரில் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு வருகைதந்த கடல்கடந்த தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளை விரட்டிப்பிடித்து பேராசிரியர் சாலைஇளந்திரயனை தலைவராக இருக்கும்படி வற்புறுத்தி, வெற்றியும் கண்ட கனகுவின் சரித்திரம் இலட்சிய வெறிபிடித்தது. (ஆவணஞாணி இரா.கனகரத்தினம் அவர்களைப்பற்றி திரு.கே.ஜி.மகாதேவா அவர்கள் 25-05-1975 “சுதந்திரன்” வார இதழில் எழுதியது.)

தமிழர்களின் இன்றைய வீழ்ச்சி நிரந்தரமானதல்ல. வீழ்வது வெட்கமில்லை. வீழ்ந்து கிடப்பதுதான் வெட்கம்! எதிர்த்து வரும் இடர்களை, தடைகளை அடித்து நொருக்கித் தலைநிமிர்வதுதான் தமிழன் கண்ட வாழ்வின் சூத்திரம்!

“அலைகடல்களுக்கு அப்பால் தமிழர் ” என்ற எனது நூல் 1973ம் ஆண்டு ஜனவரியில் வெளியிடப்பட்டது. அந்த நூலில் அழிந்து கொண்டு போகும் உலகத்தமிழர்கள் பற்றியும் இந்த அழிவைத்தடுத்து நிறுத்த ஓர் நிறுவனம் அவசியம் தேவை என்பது பற்றியும் வற்புறுத்தியிருந்தேன். அக்கருத்தினை ஆதரித்து வெளிவந்த சிலரது கருத்துக்களை இங்கு பதிவு செய்யலாமென விரும்புகிறேன்.

“இப்பெரியாரின் இலட்சியம் கை கூடத் தமிழ் மக்கள் பேராதரவு தரவேண்டும்”

-பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்.

“நல்லதொரு வேண்டுகோளாக இருக்கிறது”

-ஈழநாடு தினசரி, யாழ்ப்பாணம்.

“ தமிழர் எவரும் சிந்திக்காத ஒரு துறையில் சிந்தித்து, அதற்காக இரு நூல்களை வெளியிட்டு, உலகத்தமிழர்களை இணைக்க ஓர் அமைப்புத் தேவையென வற்புறுத்திவரும் இவரை உலகத் தமிழர்கள் நன்றியுடன் நினைவு கூர வேண்டும்.”

-சுதந்திரன் வார ஏடு (இலங்கை)

“ இந்த இயக்கம் சியோனிசம்” போல் அமைய வேண்டும், இவர் நோக்கம் வெற்றிபெற வேண்டும்

-லண்டன் முரசு

“ உடனடியாக இந்த அமைப்பை ஏற்படுத்திவிடுங்கள் பீஜியில் தமிழினம் வீழ்ந்து விட்டது”

-க. அப்பாப்பிள்ளை, பிஜித்தீவு

இந்த உலகத்தமிழர்களை இணைக்கும் அமைப்பின் நோக்கம் எனக்குப்பிடித்திருப்பதால் என்னால் இயன்ற ஒத்துழைப்பை

நல்குவேன். இந்நூல் மூலம் உலகத்தமிழர்களை விழிப்படையச் செய்து விட்டீர்கள், ஈழத்தின் புகழை உயர்த்தி விட்டீர்கள்.

-பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையன் 16.3.1973.

தமிழர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளுக்கு உண்மையாகவும் விசுவாசமாகவும் நாட்டுப்பற்று உடையவர்களாகவும் வாழ்ந்து கொண்டே தம் மொழி, பண்பாட்டை காப்பாற்ற முடியும் என்பதை உண்மையாகவே நான் உணர்ந்துள்ளேன். எனவே தமிழர் வாழும் அரசுகளுடன் பேசவும் தமிழர் நலன்காக்கவும் தகுதியான அறிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு உயர்மட்டக்குழுவை மட்டுமல்ல, பல உபகுழுக்களையும் உருவாக்க வேண்டியது அவசியமாகும். தமிழர் வாழும் நாடுகளுக்கு இந்தக் குழுவினர் சென்று அந்நாடுகளில் உள்ள தமிழ்மொழியையும் தமிழர் கலை, கலாச்சாரத்தையும் மீள்நடுகை செய்வதில் ஆர்வமுள்ள தமிழர்களை இனம்கண்டு கலந்துரையாடுவதுடன் தொடர்ந்தும் தொடர்புகளை வலுவூட்ட முயற்சிக்க வேண்டும்.

1. முதியோர் தமிழ்க் கல்வித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துதல்.
2. தமிழ்க் கலாச்சாரக் குழுக்களை தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளுக்கு அனுப்பி நம் பண்டைய கலைகளுக்கு அந்நாடுகளில் புத்துயிர் ஊட்டுதல்.
3. நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய(சீடி) குறுந்தகடுகளை, படங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இலவசமாக அனுப்பி வைத்தல்.
4. சிறந்த தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புதல்.
5. அரசுகளின் அனுமதியுடன் ஒவ்வொரு நாட்டில் இருந்தும் பத்து மாணவர்களை தருவித்து, ஆறு மாதகாலத்திற்கு குறையாத சிறப்புக் கல்வியை அளித்தல். முக்கியமாக தமிழ் மொழியை நன்கு பேசவும் எழுதவும் பழக்குதல்.
6. உலகத் தமிழர்களிடையே தொடர்புத் துறையை வளர்த்தல். பர்மாவில் அண்மையில் ஏற்பட்ட புயலால் நாற்பதாயிரம் தமிழர்கள் அழிந்தார்கள் என்ற உண்மை, பக்கத்தே உள்ள இலங்கை, தமிழ்நாடு, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் உள்ள தமிழர்களுக்கே தெரிந்திருக்கவில்லை. கரீபியன் நாட்டுத் தமிழர்களுக்கு ஏதாவது கொடுமை

நேர்ந்தால் பர்மாவாழ் தமிழன் குரலெழுப்ப நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். உலகத்தமிழர் நலன்காக்க ஏன் வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களை நாம் ஏற்படுத்தக் கூடாது? இறீயூனியன் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்தும் தமிழ் விழாவை அஞ்சல் செய்து ஏனைய நாடுகளில் உள்ள தமிழர்கள் பார்த்து அனுபவிக்க முடியாதா?

7. பில்லி, சூனியம், ஆடுகோழிகளை வெட்டி தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல், இன்றும் கரீபியன் தீவுகளான மார்த்தினிக், குவாடலோப், ரினிட்டாட் வாழ் தமிழர்களிடையே உண்டு. இந்த மூடப்பழக்கவழக்கங்களை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுத்தல்.
8. தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்க ஆரம்பித்துள்ள தென்னாபிரிக்கா, மொறிசியசு, பீஜி, இறீயூனியன், பர்மா, மெடான்(சுமத்திரா) நாட்டு தமிழ் மாணவர்களுக்கு பாடநூல்களை அந்தந்த நாட்டுச் சூழல்களுக்கேற்ப அந்தந்த நாட்டு அரசு மற்றும் கல்வி அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு அச்சிட்டு வழங்குதல்.
9. உலகத் தமிழர்களுக்கு உதவவென வங்கிக் கணக்கை ஆரம்பித்தல். இப்படிப் பலதுறைகளில் பல முனைகளில் நின்று அவர்களிற்கு நாம் உதவலாம்.

தமிழர் பிச்சை கேட்டுவந்த தென்னாபிரிக்கத் தமிழர்கள்!

உலகத் தமிழர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய தமிழக அரசும் தமிழ் நாட்டு அறிஞர் குழாமும் தூங்கிவழிந்து கொண்டிருக்க, தென்னாபிரிக்காத் தமிழர்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள் என்பதை அறியும் போது நெஞ்சமெல்லாம் இனிக்கிறது! பல்லாயிரம் மைல்கள் தாண்டி, தமிழகம் வந்து, விடுதலை சிறுத்தைகள் இயக்கத்தலைவர் திருமாவளவன் ஊடாக அப்போதைய தமிழக முதல்வராக இருந்த கலைஞர் கருணாநிதியை சந்தித்துச் சில முக்கிய வேண்டுகோள்களை விடுத்திருந்தனர்.

- 1 - தமிழ் மொழியை தென்னாபிரிக்காவில் மீள்நடுகை செய்ய தமிழ் ஆசிரியர்களை அனுப்பி உதவுங்கள் என்பது அவர்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைகளில் முக்கியமானதாகும்.
- 2 - தமிழ்க் கலைக்கு முக்களை அடிக்கடி தென்னாபிரிக்காவிற்கு அனுப்பிவையுங்கள்

தென் ஆப்பிரிக்காவில் வசிக்கும் தமிழர்கள் விடுதலை சிறுத்தைகள் தலைவர் திருமாவளவன் தலைமையில், முதல்-அமைச்சர் கருணாநிதியைப் பற்றி சென்னை கோட்டையில் சந்தித்து பேசினார்கள்.

கருணாநிதியுடன், தென்னாப்பிரிக்க தமிழர்கள் சந்திப்பு

3 - தென்னாபிரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை ஒன்றை ஆரம்பிக்க உதவுங்கள் என்பது!

அவர்கள் வந்த திசைநோக்கி இருகரம் கூப்பி வணங்குகின்றேன்.

பல்லாயிரம் மைல்களைத் தாண்டி தங்கள் மதத்தையும் மொழியையும் பரப்ப வந்த மேற்கத்திய மிசனரிமார்களின் அர்ப்பணிப்புணர்வினை இவ்விடத்தில் ஒருதடவை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

தமிழ் மொழியை வாழவைக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது முடிந்தவரை உதவவேண்டும் என்ற சிந்தனையின்றி உதவிகேட்டு வந்த அறிஞர் குழுவினரை திருப்பி அனுப்பியுள்ளனர். இவ்வாறு பீஜி நாட்டில் இருந்து உதவிகேட்டுவந்த திரு.அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள் பீஜி நாட்டுத் தமிழ் மாணவர்களிற்கு தமிழ்ப் பாடநூல்களை அச்சிட்டு வழங்குங்கள் என்று கேட்டிருந்தார். இறுதிவரை தனது கோரிக்கை தமிழக அரசால் முழுமையாக நிறைவேற்றப் படவில்லையே என்கிற மனவேதனையுடனேயே இறந்தும் போனார் அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள்.

இங்கு ஒரு செய்தியைப் படியுங்கள். 20-02-2002 தினமணி ஏட்டில் வந்த செய்தி இது. “உலகில் அதிகம் மக்கள் பேசும் மொழிகளுள் இந்தி மொழி மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது. நம் நாட்டில் இந்தி பேசுவதன் மூலம் மக்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றார்கள் என்கின்றார் சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கே.வெங்கட்ராமன். திருச்சியில் உள்ள தட்சின பாரத இந்தி பிரச்சார சபாவில் நடைபெற்ற நிகழ்வொன்றில் பேசும்போதே இந்தக்கருத்தை தெரிவித்துள்ளார். உலகில் 43.70 மக்கள் இந்திமொழி பேசுகின்றனர் என்கிறார் திரு.வெங்கட்ராமன்

இந்தி மொழி பரவுவதைக் கண்டு நாம் மனக்கிலேசம் அடையவில்லை. ஆனால் இந்தி மொழி இங்கு மட்டுமல்ல உடுத்த உடையுடன் தமிழன் கப்பல் ஏறிய உலக நாடுகளில் எல்லாம் வலுக்கட்டாயமாக அந்த மொழி திணிக்கப்படுகின்றது. தன் தாய் மொழியை மட்டுமல்ல தன் சொந்தப் பெயரையே சீராக உச்சரிக்க முடியாத, தன் தாய்மொழியை வளர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்பு வசதிகள் அற்ற மூன்சாமி... மொக்கடையா... போன்றவர்கள் மீது இந்தியை திணிக்கும் போது உலகில் இந்தி 3வது பெரிய மொழியாக மட்டுமல்ல முதல் மொழி இந்தியாகவே மாறலாம். இன்று ரினிடாட்டிலே, பீஜியிலே ஏன் பக்கத்தே உள்ள அந்தமான் தீவில் கூட இதே நிலைதான்! பாவம் இந்த தாய் - நாய்கள்! (தையல் நாயகிகள்)

ரீனிடாட்டுக்கு வந்திரங்கிய இந்தியத்தொழிலாளர்கள்

சுற்றிச் சுற்றி சுப்பர் கொல்லைக்குள்!

தமிழகத்தில், மலேசியாவில், சிங்கப்பூரில் இன்று ஏராளமான தமிழர் அமைப்புக்கள் உள்ளன. பத்துப்பேர் சேர்ந்தாலே தமிழர் தமக்கென ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி, தமிழ் மொழியை வளர்க்கின்றோம் - வளப்படுத்துக்கின்றோம் - புதுமைகளைப் புகுத்துகின்றோம் எனப் புறப்பட்டுவிடுவர். இதில் தவறு ஏதும் இருப்பதாக நான் சொல்லவரவில்லை. ஆயிரம் பூக்கள் மலரட்டும். அன்னை தமிழை அலங்கரிக்கட்டும். ஆனால் இவற்றில் ஒரு சில அமைப்புகள் என்றாலும் உலககெங்கும் சிதறி அழியும் நிலையில் உள்ள உலகத் தமிழர்களின் நலன்கருதி உழைக்கின்றனவா? என்ற ஆதங்கத்துடனேயே இதனை பதிவு செய்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் கூறுவதாயின் சுற்றிச் சுற்றி சுப்பர் கொல்லைக்குள்தான் நாம் இருக்கப் போகின்றோமா? பர்மாவில் உள்ள ஏறத்தாழ இருபது இலட்சம் தமிழர்கள் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இன்றி, தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் இன்றி அவதிப்படுகின்றார்கள். பாடசாலையில் மாணவனாகப் பதிவு செய்வதாயின் ஒரு பர்மியப் பெயரும் தரப்பட வேண்டும் என நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றானே! அந்த நாட்டில் எம் தமிழ் உறவுகளுக்கு என்ன நடக்கின்றது என போய்ப் பார்த்துவிட்டு வாருங்கள் என்றால் நாங்கள் கணனி மூலம் எப்படித்தமிழ் மொழியை வளர்க்கலாம் என்ற மாநாடு நடாத்தப் போகிறோம். இதற்கு ஏராளமான நிதிதேவை என்று கூறுபவர்களை நாம் எப்படி அழைக்கலாம்? நாம் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் என்ற அமைப்பை தோற்றுவித்த போது முற்றிலும் தனித்துவமான இயக்கமாக, உலகத் தமிழர் நலனையே சிந்தித்து செயற்படும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் அமைத்தோமே அன்றி பத்தோடு பதினொன்று என எண்ணி ஆரம்பிக்கவில்லை.

கனடாவில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு நடந்தபோது கனடா சென்ற நான் கனடா வானொலிக்கு வழங்கிய செவ்வியில் இந்த மாநாடு கனடாவில் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். இயக்க நிறுவனர் கனடா வந்து எப்படி இந்தக் கருத்தை கூறமுடியும். உடனே

மன்னிப்புப் கேட்க வேண்டும் என வற்புறுத்தப்பட்ட போது “இந்த மாநாட்டை கனடாவில் நடாத்துவதைவிட கரீபியன் தீவு, இறீயூனியன் தீவுகளில் கால்பதித்திருக்க வேண்டும். இங்கு (கனடாவில்) செலவிடப்படும் மனிதவளமும் நிதிவளமும் இந்நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மரபுவழி வந்தோருக்கு ஏதாவது ஒரு வடிவில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் கொள்கைகளுக்கும் அதன் இலட்சியத்திற்கும் வடிகாலாக அமைந்திருக்கும்.” எனப் பதிலளித்தேன். ஆனால் அதற்கு அவர்கள் அளித்த பதில் மேலும் ஆச்சரியத்தை எனக்குத் தந்தது. நிர்வாக சபை உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள் “ நீங்கள் குறிப்பிடும் தீவுகள் கனடா அமெரிக்காவிற்கு அண்மையில் உள்ளவை. நாங்கள் நினைத்தால் அங்கு சென்றும் பணியாற்றுவோம்.” எனச் சூளுரைத்தனர். இன்று கனடா மாநாடு நடந்தது 16 வருடங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் நடவடிக்கையில் இறங்கியதாகத் தெரியவில்லை! அதற்குப் பதிலாக தமிழ் சினிமாப் படம் ஒன்று எடுக்கலாமா? என ஈடுபாடுபாடு காட்டுவதாக அறிந்தேன். இவர்களை மன்னிக்கலாமா?

எழுதப்படாத விதி மீறப்படுகின்றது!

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் எழுதப்படாத விதி ஒன்று உள்ளது. இயக்கத்தின் தலைமைப்பதவி ஒரு நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழருக்குக் கிடைத்தால், பொதுச் செயலாளர் பதவி வேறு ஒரு நாட்டவருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த அமைப்பிற்கு ஒரு சர்வதேச அங்கீகாரம் கிடைக்கும் என்ற பொதுவான கருத்தின் அடிப்படையில் இந்த எழுதப்படாத விதி கடைப்பிடிப்பது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் இயக்கத்தை கட்டியெழுப்பப் போதிய வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கிடைக்காத நிலை இருந்து வந்தது. அப்போது கூட இந்த எழுதப்படாத விதி கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. மலேசியா உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டிற்கு நான் சென்றபோது பலத்த எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் தென்னாபிரிக்காவைச் சேர்ந்த தமிழ்ச் செம்மல் கோவிந்தசாமி அவர்கள் பெயரை தலைவர் பதவிக்கு முன்மொழிந்தேன். இன்று இந்த நிலையில் மாற்றம் தெரிகின்றது.

மொரிசியசில் நான் சந்தித்த றீயூனியன் “காட்டேறி”

1980ம் ஆண்டு நான் மொரிசியசு தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டிற்கு சென்றிருந்தேன். நான் அங்கு ஒரு கோவிலில் நின்று கொண்டிருந்த போது ஆங்கில உடையணிந்த ஒரு இளைஞன் இரு பெண்களுடன் வந்து என்னை அணுகினான். நான் வேட்டி அணிந்திருந்ததைப் பார்த்து வெளிநாட்டில் இருந்து வந்துள்ள பேராளர் என நினைத்திருக்கக்கூடும். அவர் தான் இறீயூனியன் தீவில் இருந்து மாநாட்டிற்காக வந்திருப்பதாக அறிமுகம் செய்ததோடு கூட வந்திருந்தவருள் ஒருவர் தன் மனைவி என்றும் மற்றைய பெண் தனது மாமியார் என்றும் கூறினார்.

மொரிசியசில் நான் சந்தித்த காட்டேறி குடும்பம்

அழகாக சேலை உடுத்து நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டுடன் அவர்கள் காணப்பட்டனர். “அழகாக சேலை அணிந்திருந்தனர்” என நான் குறிப்பிட்டதற்கு ஒரு காரணமும் இருக்கின்றது. இந்தோனேசியா சுமத்திரா தீவில் உள்ள வட சுமத்திரா தமிழ் இளைஞர் மன்றத்தினர் தமது பொங்கல் விழாவில் அழகாக சேலை உடுத்தி வரும் பெண்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கும் திட்டம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அங்கு சேலைக்குப் பதிலாக சாரங்க பாயா (இந்தோனேசிய பெண்கள் அணியும் உடை) அணியும் தமிழ்ப் பெண்களே அதிகம்.

எனக்கு நீங்கள் ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்ட அந்த இறீயூனியன் இளைஞர் தனக்கு தன் தகப்பனார் இட்ட பெயர் “காட்டேறி” என்று கூறினார். அந்தப் பெயர் நாகரிகமற்றதாக இருப்பதாக நண்பர்கள் கூறுவதாகவும் அதனால் தனது பெயரை மாற்றிக் கொள்ள விரும்புவதாகத் தனது விருப்பத்தை தெரிவித்த அந்த இளைஞன் நல்ல சில தமிழ்ப் பெயர்களை கூறமுடியுமா எனக்கேட்ட போது சற்று ஆச்சரியமாக இருந்தது. சில பெயர்களை நான் குறிப்பிட்ட போது அவசர

அவசரமாக அவற்றை ஆங்கிலத்தில் குறித்துக் கொண்டார். என்னுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசிய அவர் தமக்குள் கிரியோல் மொழியில் பேசியவாறே விடைபெற்றார்.

இந்த சம்பவத்தில் தொடர்புடைய நாங்கள் அனைவரும் தமிழர்களாக இருந்த போதும் என்னுடன் உரையாடுவதற்கு ஆங்கில மொழி பயன்பட்டதே தவிர தமிழ் மொழி தேவைப்படவில்லை. தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பல நாடுகளில் இந்த அவலநிலை இன்றும் தொடரத்தான் செய்கின்றது.

இவ்விடத்தில் நான் சொல்லவிரும்பும் செய்தி என்னவென்றால் உலகத் தமிழர் நலன்பெறவும் தமிழ்மொழியை அங்கு தழைத்து வாழவைக்கவும் தமிழர்களாகிய எமக்கு பெருவாய்ப்பு உள்ளது. அலங்கார மேடைகிடைக்கும் - ஆர்ப்பாட்டம் செய்து முழங்கலாம். கைதட்டுகள் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புக்களை விடுத்து தமிழ்மொழியையும், இனத்தையும் அழிவில் இருந்து காப்பாற்றுவதற்கு உண்மையான உழைப்பும், அர்ப்பணிப்பு உணர்வும் நமக்கு ஏற்பட வேண்டும்.

இவ்வாறு அவலநிலைக்குள் தத்தளித்துவரும் உலகத் தமிழர் நிலைபற்றி என்னால் வெளியிடப்பட்ட சில நூல்களை அவை இங்கு பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பில் கீழே தந்துள்ளேன்.

- 1 - அலைகடல்களுக்கு அப்பால் தமிழர். (பிரதிகள் கைவசம் இல்லை)
- 2 - உலகத் தமிழர் ஐக்கியத்தை நோக்கி. (பிரதிகள் கைவசம் இல்லை)
- 3 - மொறிசியசு தீவில் எங்கள் தமிழர். (பிரதிகள் கைவசம் இல்லை)
- 4 - இநீயூனியன் தீவில் எங்கள் தமிழர். (பிரதிகள் கைவசம் இல்லை)
- 5 - உலகத் தமிழர் ஒருமைப்பாடு - சில அணுகுமுறைகளும் நற்கூறுகளும். (மதுரை தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரை.) (பிரதிகள் கைவசம் இல்லை)

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின்
மனிதஉரிமைகள் ஆணையாளர்,
தென்னாபிரிக்க தழிழ்ப் பெண்மணி
நுவ நீதம்பிள்ளை - உலகத் தழிழர்களின் காவல் தெய்வம்

மியான்மர் உள்ள தமிழர்க்கும்பம்
(சிம் தலைமுறை)

மியான்மர் தமிழர்கள் தலைவர்
கோ.கலைசெல்வன்

இந்தோனேசியா - சுமத்திரா தீவு
மெடான் ஆலயம்

உலகில் தமிழர் வாழும் நாடுகளில்
காசுத்தாள் களைத் தமிழினும்
வெளியிட்டு மூன்று நாடுகள்.
1.மொரீசியஸ், 2. சிங்கப்பூர்,
3.இலங்கை

மக்கள் சீனாவில் மலரும் தமிழ்!
மக்கள் சீனாவில் பீக்கிங் மாநிலத்தின்
100 தமிழ் மாணவர்கள் தம்
தாய்மொழியான தமிழைக் கற்று
வருகிறார்கள். நெடுவிகஸ்வரம்
இனக்கும் இச்சிசெய்தியைச்
சாரதாதேவி என்பவர் தனது
முகநூலில் (Facebook) குறிப்பிட்டுள்ளார்.
அவரது படத்தை தந்துதவிய திருச்சி
மயூரனுக்கும் எமது நன்றிகள்

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க முதலாவது மாநாடு - சென்னை.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் ஆரம்ப கால நிகழ்வுகள் திரு. சாலைஇளந்திரையன் தலைமையில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. மலேசியாக கிளையும் மொறிசியசு கிளையும் பர்மாக் கிளையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டு வந்தன. இயக்கத்தை மக்கள் மயப்படுத்த அவர் செய்த சேவை மறக்கக்கூடியதல்ல கண்டிப்பாக பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய முயற்சிகள் ஆகும்.

1976ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் முதலாவது இயக்க மாநாட்டை பெரியளவில் தமிழகத்தில் கொண்டாடவும் அந்த மாநாட்டில் தனக்கிருந்த டெல்கித் தொடர்புகள் மூலம் பாரதப்பிரதமர் இந்திரா காந்தியை உரைநிகழ்த்த அழைக்கவும் முயற்சித்திருத்தார் சாலையார். முதல்வர் கருணாநிதி தலைமையில் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பிக்க அவர் திட்டமிட்டு இருந்தார்.

பிரதமர் இந்திராகாந்தியையும் மாநாட்டில் உரைநிகழ்த்த அழைக்கவுள்ளதை அவர் முதல்வர் கருணாநிதியிடம் சொன்ன போது கருணாநிதி அவர்கள் அதனை அவ்வளவாக விரும்பவில்லை எனவும் தன்மூலமாக இந்திராகாந்தியை அழைக்க முயற்சிக்காதது முதல்வர் கருணாநிதிக்கு பிடிக்கவில்லை என்பதையும் பின்னர் ஒரு தடவை சந்தித்த போது சாலையார் தெரிவித்திருந்தார்.

தமிழக அரசியல் பற்றி நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு தி.மு.க.வும் அ.தி.மு.க.வும் இரு துருவங்களாகப் பிரிந்து நின்று ஏட்டிக்குப் போட்டியாக செயற்பட்டுவருவதை நன்கு உணர்வர். அரசியல்வாதிகள் மட்டுமல்ல, தமிழ் அறிஞர்கள் கூட இதற்கு விதிவிலக்கில்லை!. அவர்களிடம் கூட இந்த இரண்டு அணிகளும் உண்டு. பேராசிரியர் சாலை அவர்களோ இந்த இரண்டு அணியிலுமே இல்லாதவர் மட்டுமல்ல, அவரது வழி தனிவழியாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

பெரியார் ஈ.வே.ராவின் சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் சாலையரின் கொள்கைகளும் ஒன்றாக இருந்ததால் திராவிடர் கழகத்தின் அனுதாபியாகக் கணிக்கப்பட்டு இருந்தார்.

தமிழகத்தில் மக்களை கவர்ந்து இழுக்க - பெரும் கூட்டத்தை வரவழைக்க ஏதாவது ஒரு திராவிடக் கட்சி சார்பாகத்தான் நிகழ்ச்சியைத் திட்டமிட வேண்டும் என்ற உண்மை நிலை உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டிலும் ஏற்பட்டது. அதனால் தமிழகத்தில் அப்போது முதல்வராக இருந்த கருணாநிதி தலைமையில் மாநாட்டை நடாத்த சாலையார் திட்டமிட்டிருந்தார். இது எப்படியோ அ.தி.மு.க.வை சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இது சாலையாருக்கு இரண்டு பக்கமும் சறுக்கலாக அமைந்துவிட்டது.

தமிழக முதல்வராக இருந்த கலைஞர் கருணாநிதியிடம் ஆலோசிக்காமல் இந்நிராகாந்தியை மாநாட்டுக்கு உரையாற்ற அழைத்தமையால் கருணாநிதி அதிருப்தி அடைந்திருந்தமையால் தமிழக அரசின் ஆதரவு இல்லாமல் போயிருந்தது. கருணாநிதியை முன்னிலைப்படுத்தியதால் அ.தி.மு.க.வும் தனது ஆதரவை வழங்குவதில் தயங்கியது.

இந்நிலையில் தமிழகத்தை ஆளும் தி.மு.க.வினதும் மற்றைய திராவிடக் கட்சியான அ.தி.மு.க.வினதும் ஆதரவு கிடைக்காமல் எதுவுமே செய்ய முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொண்டசாலையார் மனம்தளர்ந்து போனார். எனவே தனது இயலாமையை எனக்கு அறிவித்தார். தாம் தலைமைப் பதவியில் இருந்து விலகிக்கொள்வதாகவும் தகுந்த ஒருவரை தலைவராக நியமிக்கும் படியும் எழுதியிருந்தார். தலைமைப்பதவியில் இருந்து விலகியது -விலகியதுதான் மீள்பரிசீலனைக்கு இடமில்லை எனவும் கண்டிப்பாக சாலையார் தெரிவித்து விட்டதால் வேறுவழியின்றி உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்திற்கு இரண்டாவது தடவையாக புதிய தலைவரைத் தேடும் பணியில் ஈடுபட்டேன்.

இதில் எனது முதல் பரிசீலனைக்கு வந்த பெயர் மலேசியா வீரப்பன் அவர்கள். மலேசியக் கிளையின் தலைவராக இருந்த வீரப்பன் அவர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தார். இயக்க நடவடிக்கை தொடர்பாக கடிதம்

எழுதினால் ஒருவாரத்திலேயே பதில் கடிதம் எழுதுவார். மலேசியக் கிளையை உயிரோட்டமுள்ள ஒரு அமைப்பாக அவர் செயல்படுத்திய விதம் இயக்கத்திற்கு தலைமை தாங்கக்கூடிய தகமை உடையவர் என்பதை உணர்த்தியிருந்தது.

சாலையாரின் முடிவை அறிவித்து, தலைமை தாங்க முடியுமா? எனத் திரு. வீரப்பனைக் கேட்ட போது தலைவர் பதவியை ஏற்றுக் கொள்வதாகவும், சாலையாரால் செய்ய முடியாத முதல் மாநாட்டை தமிழகத்தில் தன்னால் நடாத்த முடியும் எனவும் எழுதியிருந்தார். இலங்கை வந்துவிட்டுத் தமிழகம் செல்வதாகவும் 1976ல் கைவிடப்பட்ட முதலாவது மாநாடு 1977 டிசம்பரில் நடைபெறும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

மலேசிய நண்பர்களை, தமிழக நண்பர்களை எல்லாம் திரட்டி அறிஞர்களை எல்லாம் கலந்தாலேசித்த பின் மாநாடு டிசம்பர் 16,17,18 ஆகிய நாட்களில் நடைபெறுவதாகவும் இலங்கை கிளையினருடன் புறப்படத் தயாராகுமாறும் எழுதியிருந்தார். பீஜிஅப்பாப்பிள்ளை, மொறிசியசு தங்கணமுத்து மற்றும் பல கிளைகளுக்கு நானும் கடிதம் எழுதிக் கண்டிப்பாக கலந்து கொள்ளுமாறு கேட்டிருந்தேன்.

இர . ந.வீரப்பன்

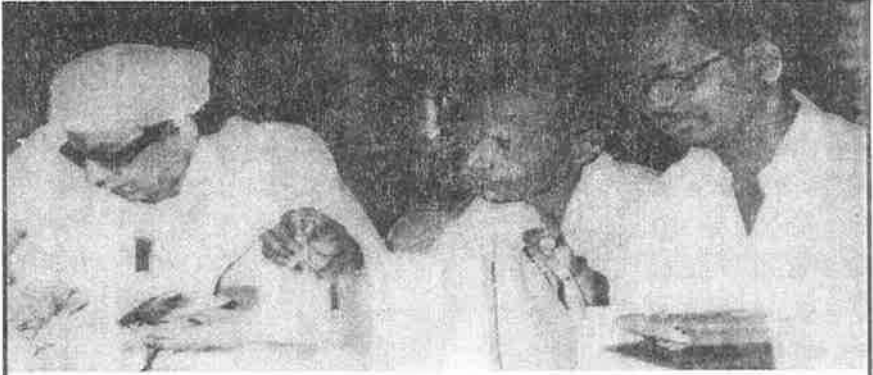
இந்த மாநாட்டுப் பணிகளில் திரு. வீரப்பன் அவர்களுக்கு உதவியாக மலேசிய முரசு நெடுமாறன், பெங்களூர் ஐ.உலகநாதன், அவ்வை நடராசன், அரு.கோபாலன், எம்.ஏ.ரகிமான், வா.மு.சேதுராமன் போன்றோர் இருந்து செயற்படுவதாகவும் முதல்நாள் நிகழ்ச்சி கற்பகாம்பாள் மண்டபத்திலும் இரண்டாம் நாள் நிகழ்வு வி.ஜி.பி.தங்கக் கடற்கரையிலும் மூன்றாம் நாள் இயக்கத்தின் பேரவைக் கூட்டம் மாணவர் மன்றத்திலும் நடைபெறும் எனவும் முடிவானது.

மாணவர் மன்ற மாடிக்கட்டிடத்தில் இலங்கையில் இருந்து வந்த பேராளர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. முதல் நாள் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்ற மயிலை கற்பகாம்பாள் மண்டபத்தை நாம் அடைந்த போது எங்களுக்குப் பேரதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. மேடையில் இருபத்தைந்து பேரும் எங்களைத் தவிர பதினைந்து பார்வையாளர்களும் காணப்பட்டனர். இவ்வளவுதான் மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்தவர்களது எண்ணிக்கை!

மேடையில் பேச அழைக்கப்பட்டிருந்த அறிஞர்களிடையே ஒருவருக்கொருவர் சால்வை அணிவித்து கௌரவிக்கும் சடங்கு நடந்து கொண்டிருந்தது. பீஜி நாட்டில் இருந்து வந்த அப்பாப்பிள்ளை, மொறிசியசில் இருந்து வந்த தங்கணமுத்து தம்பதிகள் போன்றோர் மண்டபத்திற்கு, வெளியே நின்று கொண்டிருந்தனர். சால்வை அணிவிக்கும் சடங்கு முடிவதாக தெரியவில்லை. பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையனும் கூட்டத்தில் காணப்பட, அவரை அணுகி என் ஆதங்கத்தை வெளியிட்டேன். இந்த சால்வை அணியும் சடங்கை பிறகுபார்த்துக் கொள்ளலாம். முதலில் தூர நாடுகளில் இருந்து வந்துள்ள பேராளர்களை மேடைக்கு அழையுங்கள். அவர்களிற்கு மரியாதை தாருங்கள். அவர்கள் மனக்குறைகளை பேசவிடுங்கள். இல்லையேல் நாம் திரும்ப மாணவர் மன்றம் போய் ஓய்வெடுத்துக் கொள்கின்றோம் என்றேன். சால்வை அணியும் சடங்கு மேலும் தொடரவே நாங்கள் மாணவர் மன்றத்திற்கு திரும்பிச் சென்றோம். இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட பேச்சாளர்களுடனும் பதினைந்து பார்வையாளர்களுடன் முதல்நாள் நிகழ்வு முடிவடைந்தது.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி வி.ஜி.பி. தங்கக் கடற்கரையில் உள்ள மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தது. பல பெரியார்கள் கலந்து கொண்ட இந்த நிகழ்ச்சியில்கூட உலகத் தமிழர் பற்றிய விரிவான ஒரு சொற்பொழிவும் அமையவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். சாலையார் மட்டும் இந்த அமைப்பைப் பற்றியும் அதன் நடவடிக்கைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டதோடு தான் இந்த அமைப்பில் இருந்து விலகவேண்டிய சூழ்நிலையைப் பற்றியும் விளக்கிக் கூறினார்.

மறு நாள் சுற்றுலாவிிற்கான திட்டம்! காலையில் மாணவர் விடுதி சுவரெங்கும் ஆளுயரச் சுவரொட்டிகள். உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்த அறிஞர்களை வரவேற்கும் நிகழ்வு கலைஞர் கருணாநிதி தலைமையில் நடைபெறவுள்ளதாகச் சுவரொட்டிகள் அந்தப் பகுதியெங்கும் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. எழும்பூரில் உள்ள பெரியார் திடலில் கருணாநிதி தலைமையில் மாபெரும் வரவேற்பு நிகழ்வு நடைபெற உள்ள தகவலை அந்தச் சுவரொட்டிகள் கூறின. என் வாழ்நாளில் எனது பெயர் இவ்வளவு பெரிய எழுத்துக்களில் வேறு

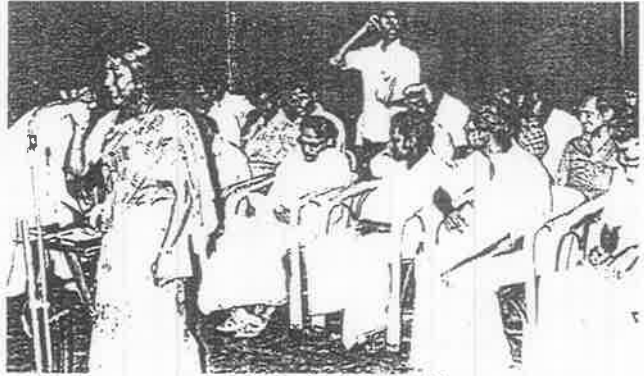

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க முதல் மாநாடு தமிழகத்தில் நடந்தபோது மதியவிருந்து அளித்துக் கௌரவிக்கும் தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்கள். மத்தியில் தலைவர் வீரப்பனும் அடுத்து குரும்பசீட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்களும்.

இடம் சென்னை தாஜ் ஹோரமண்டேல் ஹோட்டல்.

எங்கும் பிரசுரமாகியிருக்கவில்லை. சுவரொட்கள் மிகப் பெரியளவில் இருந்ததால் இரண்டு தாள்களில் அச்சிட்டு, சேர்த்து ஒட்டியிருந்தார்கள். மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த பேராளர்களை கருணாநிதி வரவேற்க தீர்மானித்தற்கு முதல்நாளே முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் உலகத் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுக்கு சென்னை தாஜ் கோரமண்டல் உணவு விடுதியில் மதியவிருந்து தரவுள்ளார் என ஏட்டிக்குப் போட்டியாக இன்னுமொரு செய்தி பரவியிருந்தது. அவசர அவசரமாக சுற்றுலாத் திட்டத்தை முடித்துக் கொண்டு தாஜ் கோரமண்டல் உணவு விடுதிக்கு திரும்பிய போது முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வரவேற்புக் கூடத்தில் எங்களுக்காக காத்திருந்தார். அமைச்சர் பொன்னையன் ஓடோடிவந்து குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நீங்கள் வராததால் முதல்வர் கோபமாக இருக்கின்றார் போய் சமாதானப்படுத்துங்கள் என்று கூற நான் சென்று தாமதத்திற்கு வருந்துவதாக கூறியபோது அவரிடம் இருந்து வார்த்தைகள் வெடித்துச் சிதறின. நீங்கள் பல நாடுகளில் இருந்து வந்திருக்கிறீர்கள் தமிழகத்தில் ஆட்சியில் இருக்கும் அரசாங்கத்திற்கு நீங்கள் முன்கூட்டியே உங்கள் வருகை பற்றி அறிவித்திருக்க வேண்டும். உங்கள் தனிப்பட்ட கட்சி ஆதரவு யார்பக்கமாகவும் இருக்கலாம் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த போராளர்களை தமிழக அரசு வரவேற்றுக் கௌரவிக்கவில்லை என்ற அவப்பெயரை உண்டாக்கிவிட்டீர்கள் எனப் பொங்கினார்.

உண்மையில்
அது பொய்க்
கோபம்
என்பதை அவசர
அவசரமாய்
ஏற்பாடு
செய்யப்பட்ட
இந்த விருந்து
வைபவமே
காட்டிக்

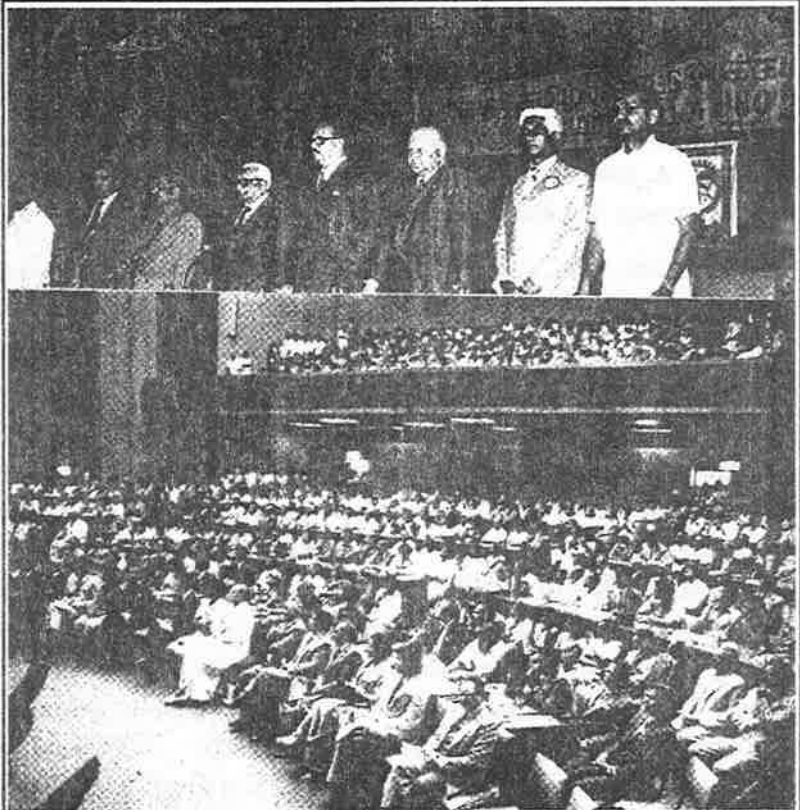

கலைஞர் தலைமையில் வரவேற்பு (வலது கோடியில் இரா.கனகரத்தினம்)

கொடுத்துவிட்டது. மறுநாள் நடைபெற இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி தலைமையிலான வரவேற்பு கூட்ட நிகழ்வு தொடர்பான அமாக்கள ஏற்பாடுகள் அவரை அப்படிப் பேசவைத்துள்ளது என்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. மீண்டும் மன்னிப்புக் கேட்டவாறே கூட்டத்தோடு கூட்டமாக கலந்துவிட்டேன். மதிய விருந்தின் போது உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு மையம் ஒன்று அமைத்து உலகத் தமிழர்களுக்கு உதவுவேன் என அறிவித்த முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அந்தத் திட்டத்தைக் கடைசிவரை நிறைவேற்ற வில்லை என்பது வருத்தமளிப்பதாக இருந்தது.

20 ஆம் திகதி கலைஞர் வரவேற்பு மிகப் பிரமாண்டமான முறையில் ஏராளமான மக்கள் மத்தியில் நடைபெற்றது. தலைவர் வீரப்பனும் நானும் அதில் பங்குபற்றி உரையாற்றினோம். இலங்கையில் இருந்து வந்த திரு. இராசமனோகரன், திரு.இளங்கோ முதலியோர் இலங்கையில் நடக்கும் இன அழிப்பு நிகழ்வுகளை உணர்வுபூர்வமாகத் தெரிவித்து மக்களின் உணர்வுகளைச் சூடேற்றினர். இலங்கையில் இருந்து வந்த புதுவை இரத்தினதுரை என்ற இளைஞர் தனது இலங்கைத் தமிழர் நிலை பற்றிய கவிதையை மாநாட்டில் படிக்க எனது உதவியை நாடியிருந்தார். மேடையேறிய புதுவை இரத்தினதுரை இலங்கையில் தமிழனத்தின் அழிவுநிலைபற்றி முழங்கிய போது கூடியிருந்த மக்கள் கூட்டம் அவர் கவிதையை கேட்டு அதிர்ந்தது! கலைஞரின் உலகத் தமிழர் பற்றி உரையுடன் இரவு பத்து மணிக்கு இந்த நிகழ்வு முடிவுக்கு வந்தது.

மொரிசியஸ் தீவில் நடந்த 2வது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு 1980 (04.08.1980 - 08.08.1980)

மொரிசியஸ் நாட்டு கவர்னர் ஜெனரல், பிரதமர்.ராம்குலம், தமிழக அமைச்சர்களான திரு.நெடுஞ்செழியன், திரு.அரங்கநாதன் ஆகியோர். மொரிசியஸ் கிளைத்தலைவர் தங்கணமுத்துவும், இயக்க நிறுவனரும் அருகருகே காணப்படுகின்றனர். கீழே மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட ஒருபகுதியினர்.

உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு இயக்க அறிஞர்களே வருக! உங்கள் வரவு நல்வரவாகட்டும்! தமிழக அமைச்சர்கள், மாண்புமிகு நெடுஞ்செழியன் அவர்களே, அரங்கநாயகம் அவர்களே, வருக வருக, வாழ்க தமிழ், வாழ்க தமிழர் பண்பாடு!

நான் பயணம் செய்த ஏர் இந்திய விமானம் போட்பினேயர் விமானத்தளத்தை வந்தடைந்த போது ஒலிபெருக்கியில் கேட்ட முழக்கம் இது! மேளதாளங்கள், பட்டாசுகள் படபடத்தன. எமக்கு மகிழ்ச்சி பிடிபடவில்லை. நாம் எங்கே தமிழ்நாட்டிற்கே வந்துவிட்டோமோ? என்ற சந்தேகம்! மக்கள் கூட்டம் விமானத்தளத்தில் நிரம்பி வழிந்தது. நான் இலங்கையிலிருந்து (கண்டியிலிருந்து) புறப்படும்முன் எனது பிரயாணச்சீட்டுகள், விசா முதலிய ஆவணங்களை அனுப்பிய மொறிசியஸ் அரசு எனக்கு எழுதியிருந்த கடிதத்தில் யூனெஸ்கோவுடன் இணைந்து அவர்கள் உதவியுடன் விமானக் கட்டணம் செலுத்தப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்திருந்தது!

மொறிசியஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த எனது நண்பர் புஷ்பரதம் தம்பதிகள் 1 மாதத்துக்கு முன் இலங்கை வந்திருந்தனர். எனது யாழ்ப்பாணம் குரும்பசிட்டி “தமிழகம்” இல்லத்தில் தங்கியிருந்தனர். உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க இலங்கைக்கிளையினரும் அவரைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடியிருந்தனர். மொறிசியசில் நடைபெறவுள்ள உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டு ஏற்பாடுகள் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருவதை அவர் இந்தச் சந்திப்பில் விளக்கினார். திரு.புஷ்பரதம் இலங்கையில் பிறந்த இந்திய வம்சாவளியினர். அவர் மனைவி மொறிசியஸ் நாட்டுத் தமிழ்ப் பெண்மணி. ஆனால் அவரால் தமிழ் பேசமுடியவில்லை. மிகவும் கஷ்டப்பட்டே தமிழைப் பேசினார். நடக்கவுள்ள மொறிசியஸ் தீவு மாநாட்டுக்கு எப்படியும் என்னை அழைக்கக் ஏற்பாடு செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பின் தமிழகம் சென்று அங்கிருந்து தாயகம் புறப்பட்டிருந்தார்.

இலங்கை விமானத்தளத்தில் எதிர்பாராத “வரவேற்பு”

எனது மொறிசியஸ் பயணத்திற்கான கொழும்பு விமானத்தளத்தில் எனது பாஸ்போட், விசா தொடர்பான மாமூல் வேலைகளை முடிந்து மும்பை செல்லும் இந்திய விமானத்திற்காக பயணிகள் தங்குமிடத்தில் காத்திருந்தபோது, எனது தோளில் யாரோ கை வைத்ததை உணர்ந்து அதிர்ச்சி அடைந்து திரும்பிப் பார்த்தேன். இலங்கை உளவுத்துறையைச் சேர்ந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

“உங்கள் பெயர் கனகரத்தினமா? கண்டியிலிருந்து வருகிறீர்களா?” என்று விசாரிக்க ஆமாம் என்றேன். “உங்களை எமது தலைமையதிகாரி அழைக்கிறார். உங்கள் சூட்கேசுகளை எடுத்துக்கொண்டு என்னுடன் வாருங்கள்” என்றார். அவருடன் சென்ற நான் அவர் குறிப்பிட்ட உயரதிகாரியின் அறைக்குள் நுளைந்தேன். “மொறிசியஸ் செல்கிறீர்களா? தமிழ் மாநாட்டுக்கா?” எனக் கேட்டபோது “ஆமாம்” என்று பதிலளித்தேன்.

நீங்கள் இலங்கை அரசுக்கெதிரான தமிழரசுக் கட்சியின் முக்கிய ஆவணங்களை எடுத்துச் செல்வதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. உங்கள் சூட்கேசை நான் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறினார். என் உடைகள், தமிழரசுக் கட்சியின் உத்தியோகபூர்வ ஏடான “சுதந்திரன்” பத்திரிகையின் பிரதிகள் சில, யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழாராய்ச்சி மன்ற மலர், இப்படியான வற்றையே என்னுடன் எடுத்துச் சென்றிருந்தேன்.

மலரைக் கையில் எடுத்த அந்த சிங்கள அதிகாரி “இதை நீங்கள் ஏன் மொறிசியஸ்க்கு எடுத்துச் செல்கிறீர்கள்?” என விசாரித்தபோது என் நண்பர் ஒருவருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்க எடுத்துச் செல்கிறேன் என்றேன். இதை நீங்கள் கொண்டுபோக அனுமதிக்க மாட்டேன் என்றார் பிடிவாதமாய். “இந்த மலர் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. அது சாதாரணமாக எல்லாப் புத்தக சாலைகளிலும் விற்பனைக்கு இருக்கிறது. இந்த மலரைக் கொழும்பில்தான் வாங்கினேன். அதன் பெறுமதியை நீங்கள் தருவதானால் நான் அதை உங்களிடம் தரத் தயார்” என்றேன்.

மும்பை செல்பவர்கள் விமானத்திற்கு செல்லலாம் என்ற விமானத்தள அறிவிப்பு. எங்கே என் பயணம் தடைப்பட்டு விடுமோ என உள்ளூரச் சிறிது பயம். மலைரை மேலும் கீழுமாக பார்த்த அந்த அதிகாரி “சரி சரி நீங்கள் இதை எடுத்துச் செல்லாம். ஆனால் இந்தப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்” என்றார். பயணத்தை தொடரலாம் என்று கூறியதும் நன்றி கூறிவிட்டு என் சூட்கேசையும் தூக்கிக்கொண்டு ஓடுதளத்தை நோக்கி, படபடப்புடன் பாய்ந்தேன். அழகிய இரு மங்கையர்கள் கூப்பிய கரங்களுடன் வணக்கம் என தமிழில் கூறி புன்னகை பூத்தனர். பதில் வணக்கம் கூறி என் சீட்டில் உட்கார்ந்த

பின் தான் என் படபடப்பு நீங்கியது. விமானம் மும்பையை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தது!

பிரதமர் ஜெயவர்த்தனா கனகரத்தினத்திடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும்.

ஒரு சிறு பெட்டிச் செய்தியாக அன்று மாலை “ஓப்சேவர்” ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வந்த இந்தச் செய்தி தமிழ் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்களிடையே ஒரு சலசலப்பை ஏற்படுத்தி இருக்க வேண்டும்! அன்று மாலை திரு.புஷ்பரம் வீட்டில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அமைதியாக ஓய்வெடுத்துக்கொண்டிருந்த வேளை அவர் முகவரிக்கு வந்த அந்த வாரச் “சுதந்திரன்” ஏட்டை என்னிடம் தந்தார். திறந்து பார்த்த போது கொழும்பு விமானத்தளத்தில் நடந்த சம்பவம் பற்றி யாழ்ப்பாண மேயர் விசுவநாதன் அவர்கள் அறிக்கை ஒன்றை விடுத்திருந்த செய்தி பிரசுரமாகியிருந்தது.

“திரு.கனகரத்தினத்திற்கு ஏற்பட்ட அவமானம் முழுத் தமிழர்களுக்கும் ஏற்பட்ட அவமானம். தமிழ்ப்பண்பாடு தொடர்பாக சென்ற கனகரத்தினம் முழுத் தமிழர்களின் பிரதிநிதியாவார். இந்த விமானத்தள அவமதிப்பிற்காக நாட்டின் பிரதமர் திரு.கனகரத்தினத்திடம் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும்” என அச் செய்தியில் கேட்டிருந்தார். இலங்கையின் ஏனைய தமிழ்த்தினசரிகளும் இந்த மேயரின் அறிக்கையைப் பிரசுரித்திருந்ததை இலங்கை திரும்பிய பின் பார்க்க முடிந்தது.

மொரிசியசை மலைக்க வைத்த அரசு நர்த்தகி சுவர்ணமுகி

மும்பை சாந்தகுரூஸ் விமானநிலைய விருந்தினர் ஓய்வு விடுதியில் தங்கி மறுநாள் அதிகாலை மொரிசியசை நோக்கி பறந்து கொண்டிருந்த போதுதான், பண்பாட்டு விழாவில் பங்கு கெள்ளத் தமிழக அமைச்சர்களான

திரு.நெடுஞ்செழியன், திரு.அரங்கநாயகம் அவர்களும் அதே விமானத்தில் வருவதாக செய்தி கிடைத்தது. அது மட்டுமல்ல தமிழக அரசின் அரசு நர்த்தகி சுவர்ணமுகியையும் கலாச்சார நிகழ்ச்சி வழங்க தமிழக முதல்வர் அனுப்பியிருந்தார் என அறிந்தேன். பண்பாட்டு இயக்கச் செயலாளர் என்ற முறையில் ஒருவர் சுவர்ணமுகி அவர்களை விமானத்துள் கூட்டிவந்து எனக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார். விமானப் பயணத்தால் களைப்புற்றிருந்த அவரை ஒரு நடன வித்தகி என என்னால் நம்ப முடியாமல் இருந்தது. வாடி வதங்கிப் போய் இருந்தார். ஆனால் மொறிசியஸ் விழாக்கலை நிகழ்ச்சியில் நடன உடைகளுடன் தோன்றியபோது இவரா அவர்? என சந்தேகப்பட வைத்தது. பெரிய கரகோஷம்! கலைக்கூடம் பல்லின மக்களால் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தது.

தமிழ் மக்களை விட ஆபிரிக்க மக்களின் அமோக வரவேற்பு. ஒவ்வொரு கலைநிகழ்ச்சியும் முடியும்போது ஒரே கைதட்டல்கள், விசில் சத்தங்கள், தமிழ்க் கலைஞர்களுக்கு இவ்வளவு வரவேற்பா? கலைக்கூடத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் ஆபிரிக்க மக்கள். இந்தக் கலைகளுக்குச் சொந்தக்காரர் நாங்கள் என நினைக்கும் போது நெஞ்செல்லாம் இனித்தது. நம் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகளை மற்ற இனத்தவர் பாராட்டிக் கௌரவிக்கும் போது நமது கலாச்சாரத்தின் பெருமையை உணர்ந்து நானும் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

விமான நிலைய வரவேற்பில் பிரதமர் ராம் குலாம்

மிக மிகச் சாதாரணமாக எவ்வித பந்தாவும் இல்லாமல், எவ்வித விசேட பாதுகாப்பும் இல்லாமல் விமான நிலைய மதிற்சுவர்மேல் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு, எல்லோருக்கும் கை கொடுத்தும், வணக்கம் தெரிவித்துக் கொண்டும் இருந்தார் பிரதமர் ராம் குலாம். இவர் ஒரு வட இந்திய வம்சாவளியினர்.

பிரயாணம் எப்படி இருந்தது? யாருடன் தங்கு கிறீர்கள்? என என்னை விசாரித்தார். கல்வி அதிகாரியாக கடமையாற்றும் திரு.புஸ்பரதத்துடன் தங்குவதாக கூறினேன்.

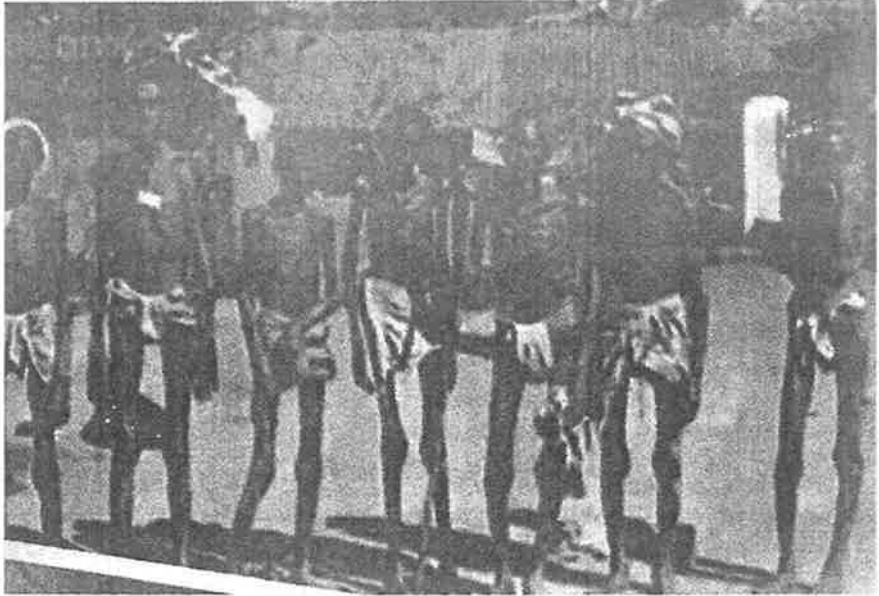
மாநாட்டு நிகழ்வுகள்

உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டுக்கு மலேசியாவிலிருந்து தலைவர் வீரப்பனால் வரமுடியவில்லை. ஆயினும் மலேசியப் பேராளர்கள் திரு.குருபாதம் தலைமையில் ஏராளமானோர் வந்து பங்குகொண்டது மனமகிழ்ச்சியை தந்தது. முதல் நாள் நிகழ்வில் மொறிசியஸ் கவர்னர், பிரதமர் ராம்குலாம், நிதி அமைச்சர் வீரசாமி ரெங்காடு, தமிழக அமைச்சர்கள் நெடுஞ்செழியன், அரங்கநாயகம் போன்றோர் பங்குபற்றி உரையாற்றினர். திரு. தங்கணமுத்துவுடன் நானும் கலந்து கொண்டேன். மேளம், நாதஸ்வரம் வாழை மரங்களுடைய 20 சத முத்திரை உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு 1980 என தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. 2ம் நாள் நிகழ்ச்சியில் மலேசியா திரு.குருபாதம், தங்கணமுத்துவுடன் நானும் சேர்ந்துகொண்டு பண்பாட்டு இயக்கத்தின் கொள்கை, அதன் இலட்சியம் பற்றியெல்லாம் கூறித் தமிழ் மொழியை மீண்டும் பேச்சு மொழியாக்க மொறிசியஸ் தமிழர்கள் முயல வேண்டும் என வற்புறுத்தினேன். முதல்நாள் நிகழ்ச்சியில் தமிழ் வாழ்த்து பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதி வைத்துப் பாடியதை நான் அவதானித்திருந்தேன்.

மொறிசியஸ் கரும்புத் தோட்டங்களை, பல்கலைக்கழக வளாகத்தை, கோவில்களை, நகர மத்தியில் இருக்கும் அணைந்துபோன பாரிய எரிமலைக்கிடங்கையும் சென்று பார்த்தேன். மொறிசியஸ் ரீயூனியன் தீவுகள் கடலுக்கடியில் ஏற்பட்ட எரிமலைகளால் உண்டாகிய தீவுகள் என நான் முன்பே அறிந்திருந்தேன். மாநாடு முடியும் வரை ஒரு காரையும் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரையும் போக்குவரத்துக்கும் பாதுகாப்புக்கும் என மொறிசியஸ் அரசு தந்து உதவி செய்ததைப் பாராட்டுவதோடு ஒரு மாதமளவில் மொறிசியசில் தங்குவதற்கு உதவிய நண்பர் புஷ்பரதம், தங்கணமுத்து அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள். இன்னுமொரு கட்டுரையில் மொறிசியஸ் தீவுத் தமிழர் பற்றிய மேலதிக விபரங்களை எழுதுகிறேன்.

தாது வருடப் பஞ்சமும் தமிழர் புலப்பெயர்வும்

(“எனது இந்தியா” என்ற கட்டுரைத் தொடரில் சில தகவல்களும் படங்களும் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. கட்டுரை ஆசிரியர் திரு.இராமகிருஷ்ணனுக்கு எமது நன்றி)

இந்தியாவை பல தடவை பஞ்சம் தாக்கியுள்ளது. 11ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப் பகுதிக்குள் 12 கொடிய பஞ்ச நிலையை எதிர் நோக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதில் சென்னை ராஜதானியைத் தாக்கிய தாது வருடப் பஞ்சம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் சின்னாபின்னமாகச் சிதறடித்துவிட்டது. வானம் பொய்த்து, நிலங்கள் எல்லாம் வரண்டு போயின. குடிக்கத் கூட நீரின்றி கொத்துக் கொத்தாய் மக்கள் மடிந்தனர். ஆட்சியிலிருந்த பிரிட்டிஸ்காரர்கள் உணவு தானியங்களை இங்கிலாந்துக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தார்களே அன்றி மக்கள் அன்றாடம் உணவுக்கே திண்டாடுவதைப் பற்றி அக்கறைப் படவேயில்லை. மக்களை எவ்வளவு தூரம் கசக்கிப் பிழிய

முடியுமோ அவ்வளவுக்குக் கசக்கி பிழிந்தனர். நில புலங்களை மக்களிடமிருந்து ஜமீந்தார்களும் அதிகாரிகளும் பலாத்காரமாகப் பிடுங்கிக் கொண்டனர். தங்கள் சொந்த நிலங்களிலே கூலிக்கு வேலைசெய்ய நிர்பந்திக்கப்பட்டனர்.

தங்கள் கண்முன்னே தங்கள் குழந்தைகள் உடுக்க உடையின்றி, சாப்பிடப் போதிய உணவு இன்றிச் சாவதை கண்டு மக்கள் கண்ணீர் விட்டு அழுதனர். கால் நடையாக ராமேஸ்வரம் போய் அங்கிருந்து இலங்கைக்கு கப்பல் ஏறினால் 3 நேரம் சாப்பாடு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, உடுத்த உடைகளோடு வெளியேறினர். பிரெஞ்சுக்காரரும் பிரிட்டிஷ் காரரும் தங்கள் குடியேற்ற நாடுகளில் தேயிலை, கரும்பு, நெல் சாகுபடி செய்ய தொழிலாளர்களை தேடிக்கொண்டிருந்த காலம் அது!.

அடிமை நிலை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டதால் ஆபிரிக்கர்கள் பிரெஞ்சு, ஆங்கில அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தனர். திடகாத்திரமும் அற்பணிப்பு மனப்பான்மையும், சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்யவும் ஆபிரிக்கர்கள், சீனரை விட இந்தியரே தகுதியானவர்கள் என கண்டுகொண்ட பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சுக் காரர்கள் பட்டினியால் செத்துமடியும் தறுவாயில் இருந்த தமிழ்த் தொழிலாளர்களை தமது ஏஜெண்டுகள், கங்காணிகள் மூலம் வளைத்துப் பிடித்து தற்காலிக கொட்டகைகள் அமைத்து 3வேளை சாப்பாடு தந்து கப்பல் வரும்போது ஏற்றித் தூரநாடுகளுக்குக் கொண்டு சென்றனர்.

இந்தியாவிலே பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த புதுச்சேரி, காரைக்காலில் இருந்து ஏராளமானோரை பிரெஞ்சு அரசு மொறிசியஸ் நீயூனியன், மார்த்தினிக் குவாட்லோப் தீவுகளுக்கு அனுப்ப, பிரிட்டிஷ் அரசால் தமிழர்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சலுகையாகத் தங்கள் முக்கிய உடமைகளையும் எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

நாட்டு வைத்தியர் தனது மருந்து வகைகளை எடுத்துச்செல்ல, கலைஞர்கள் அப்போது பிரபலமாகக் கருதப்பட்ட அல்லியரசாணி நாடகம், நளதமயந்தி நாடகம், அரிச்சந்திர புராணம் முதல் அம்மி, குளவி, ஆட்டுக்கல் என கையில் கிடைத்தவற்றை

எடுத்துக் கொண்டு கப்பல் ஏறினர். தம் வாழ்க்கையில் கடலைப் பார்த்திராத கிராமப்புற மக்கள், கப்பலில் பிரயாணஞ் செய்தறியாத மக்கள் கப்பலில் ஏறியபின்புதான், நாலுபக்கமும் கடலால் சூழப்பட்ட பின்தான் தாங்கள் கைதி நிலையில் இருப்பதாய் உணரத் தலைப்பட்டனர். நாம் எந்த நாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறோம்? தமிழ்நாட்டிற்கும் நாம் போகும் நாட்டுற்கும் அதிக தூரமா? இடம் பிடிக்காவிட்டால் திரும்பி வரலாமா? போகும் நாடு குளிர் நாடா? அல்லது தமிழ்நாடு மாதிரி இருக்குமா? எத்தனை நாள் கப்பலில் இருக்கவேண்டும்? இப்படி ஆயிரம் ஆயிரம் கேள்விகள். எவருக்குமே விடை தெரியவில்லை. ஆக, பூகோள அறிவற்ற தமிழன் புறப்பட்டான். நாகூர் ஆண்டவரும், மாரியம்மாவும் தான் தனக்குத் துணையென நம்பி, தமிழன் புறப்பட்டான். தத்தளிக்கும் அவனின் மனம்போல கடல் அலைகளை ஊடறுத்துக்கொண்டு கப்பல்கள் புறப்பட்டன.

தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகள் சிலவற்றையும் அவன் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக கொண்டு செல்லப்பட்ட கால கட்டத்தையும் இங்கு சிறிது நோக்குவோம்.

இலங்கை	- 1820 - 1930
மலேசியா	- 1860 - 1957
சிங்கப்பூர்	- 1830
பர்மா	- 1826
இந்தோனேசியா	- 1830
தென்னாபிரிக்கா	- 1860 - 1911
மொறிசியஸ்	- 1840
மாட்னிக்குீவு	- 1853

ரினிடாட்	- 1845 - 1917
ஜமேய்க்கா	- 1845
கயானா	- 1838
பீஜித்தீவுகள்	- 1879 - 1916
நீயூனியன்	- 1848
குவாட்லோப்	- 1854
சிசெல்ஸ்	- 1770

நியூகலிடோனியா, தாஹித்தி- குடியேறிய காலம் தெரியவில்லை

கரிபியன் தீவுக் கூட்டங்கள் என்பது வட அமெரிக்காவுக்கும் தென் அமெரிக்காவுக்குமிடையே பரந்த நீர்ப்பரப்புக்கு மேல் காணப்படும் எண்ணற்ற தீவுக் கூட்டங்கள். இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனிப் பெயருண்டு. இத் தீவுக்கூட்டங்களில் குடியேறிய தமிழர்கள் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் இன்னமும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை.

புதிய “தனிநாயகர்”கள் புறப்பட்டும் அப்போழுது பொழுது விடியும்!

தமிழ் படங்கள் படுத்தும் பாடு!

ஜெர்மனியில் ஒரு நண்பர் வீட்டில் தங்கியிருந்தேன். 15 வயதில் அவருக்கு ஒரு பையன் இருக்கிறான். அவன் தமிழ்நாட்டுக்கு இன்னும் வரவில்லை. தமிழ்மொழி, தமிழ்ப்பண்பாடு தொடர்புகள் அவனுக்கு மறந்து போகாமல் இருப்பதற்காக தமிழ்ப்பட “சிடி”க்களை வாங்கி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவன் என்னிடம் சொன்னது அதிர்ச்சியாய் இருந்தது.

தமிழ் சினிமாவில் நன்றாகக் காதலிக்கிறார்கள், குடிக்கிறார்கள், மாணவர்கள் எல்லோரும் “ஜாலி”யாக இருக்கிறார்கள், அப்பாவை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள், நன்றாகச் சண்டை போடுகிறார்கள். தமிழ்ப் பண்பாட்டை புரிந்துகொண்டேன். அங்கேயே படிக்க வரலாமா என்று பார்ப்போம். அப்பாவிடம் சொல்லுங்கள் என்றான்.

நமது திரைப்படங்கள் அங்கு ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள்!

இளமை சுந்தரம்
ராணி 13.04.2008

சீங்கப்பூர் தமிழர்கள்

“இதோ பாருங்கள், நீங்கள் பருகும் தேநீருக்கான தண்ணீர் மலேசியாவிலிருந்து வருகிறது. இந்தக் கோப்பையிலுள்ள பால் டென்மார்க்கிலிருந்து வருகிறது. அதிலுள்ள தேயிலை இலங்கையிலிருந்து வருகிறது. சர்க்கரை பீஜித் தீவில் இருந்து வருகிறது. நீங்கள் பருகும் கப் சீனாவில் இருந்து வருகிறது. நீங்கள் சாப்பிடும் பிஸ்கட் தாய்லாந்திலிருந்து வருகிறது. ஆக இங்கே ஒரு தேனீர் தாயாரிக்க 7 நாடுகளின் பங்களிப்பு தேவைப்படுகிறது. இதுதான் சிங்கப்பூர்”.

இந்த உரையாடல் தமிழகத்திலிருந்து சென்ற இரா. இரத்தினகிரி என்பவருக்கும் சிங்கப்பூர் தினசரிகளில் ஒன்றான தமிழ்முரசு ஆசிரியர் குழுவினரின் ஒருவருக்கும் சிங்கப்பூர் ஹோட்டல் ஒன்றில் நிகழ்ந்த உரையாடல். இந்த விசித்திரமான பொருளாதாரத்தைக் கொண்ட நாடாக சிங்கப்பூர் இருந்த போதும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே சிறந்த பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட நாடு எனப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பொருளாதாரத்துக்குப் பின்புலமாக இருந்தவர்கள், இருந்துவருகிறவர்கள் தமிழர்கள்!

சிங்கப்பூரின் தேசபிதா லீ குவான் யூ! இவருக்கு வலது கரமாக திகழ்ந்தவர் இலங்கை வம்சாவளியினரான சின்னத்தம்பி இராஜரத்தினம். இவருக்குப் பின் சிங்கப்பூர் பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்பியவர் திரு. தர்மன் சண்முகரத்தினம். இவரும் இலங்கை வடமாகாணத்தில் ஊரெழு என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவரே. இன்றைய உதவிப் பிரதமரும் நிதி அமைச்சரும் இவரே. எதிர் காலத்தில் தமிழருக்கென தாயகம் ஒன்று உருவாகும் போது அதற்கு வழிகாட்டக் கூடிய பொருளாதார மேதையாக இவர் திகழ்கிறார்.

சிங்கப்பூர்

இன்றைய சீனா நாட்டில், சீன மக்களே பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து, உலக வல்லரசுகளில் ஒரு நாடாகத் திகழ்கிறது.

சிங்கப்பூரிலும் சீன மக்களே பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்த போதிலும் சிங்கப்பூரை தனி நாடாக்கி, அங்கே வாழும் மலாயர், தமிழர்களை ஒருமுகப்படுத்தி அவர்கள் மொழிகளையும் ஆட்சிமொழியாக்கி, மேற்கு நாடுகளின் ஆதரவுடன் தனித்துவம் கண்ட லீ குவான் யூ, உலகின் மதிப்பு மிகு ராஜதந்திரியாக, தலை சிறந்த அரசியல் நிபுணராகவும் திகழ்ந்து வருகிறார்.

எனவே லீ அவர்கள் கருத்துக்களை உலகம் காதுகொடுத்துக் கேட்கிறது. இலங்கை தொடர்பான அவர்கூறிய கருத்துக்கள் இன்னமும் உயிருடன் வாழ்வதற்கு அவரின் இந்த அரசியல் சித்தாந்தம் கைகொடுத்து உதவுகிறது. திறமை யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர்கள் எந்த இனத்தவராக இருப்பினும் என்ன மதத்தைச் சார்ந்தவராக இருப்பினும் அவருக்குரிய கௌரவத்தைத் தருவதில் முனைப்புக் காட்டும் பெருந்தன்மை அவரிடம் நிறைய உண்டு. சீனா உலக லல்லரசாகத் திகழலாம். ஆனால் சிங்கப்பூர் ஒரு தனிக்குடியரசு என்பதை உலகுக்குப் பிரகடனப்படுத்திய பெருமை கொண்டவர் லீ. 710 சதுரக்கிலோ மீட்டரை மட்டுமே கொண்ட சிங்கப்பூரில் 7சதவீதமே தமிழர்கள். இருப்பினும் சிங்கப்பூர் குடியரசின் தலைவராக ஒரு தமிழரை, இந்திய வம்சாவளியினரான திரு. இராமநாதன் அவர்களை துணிந்து நியமித்த பெருமை லீ குவான் யூவைச் சாரும். அவர் எதைச் செய்தாலும் நாட்டின் நன்மைக்கே செய்வார் என்பதை மக்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஒரு தமிழர் ஒரு நாட்டின் தலைவராக நியமனம் பெற்றதை தமிழர்கள் போற்றும் அதே வேளை மிகச் சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை நாட்டின் தலைவராக நியமித்த செயலைப் பிரமிப்புடன் உலகம் பார்க்க வைத்தவர் அவர்.

சிங்கப்பூர் தமிழர்களை நினைக்கும்போது முக்கியமாக நினைவுக்கு வருபவர் கோ.சா என்ற தமிழ்வேள் கோ.சாரங்கபாணி அவர்களே. தமிழகத்திலே திருவாரூரில் பிறந்த சாரங்கபாணி அவர்கள் தமது 21வது வயதில் சிங்கப்பூர் வந்தார். ஒரு சீனமாதைத் திருமணம் செய்த இவர் தேர்ந்தெடுத்த துறை பத்திரிகைத்துறை.

“தமிழ்முரசு” என்ற நாளேட்டை ஆரம்பித்து தமிழரிடையே முற்போக்கு கொள்கைகளை வளர்த்தெடுத்தார். மக்களோடு

மக்களாக, முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் மத்தியில் அறிஞராக மதிக்கப்பட்டார். சிங்கப்பூரில், மலேசியாவில் இந்தியர்களே வாழ்கிறார்கள். எனவே மலேசியா, சிங்கப்பூர் பல் கலைக் கழகங்களின் இந்தியத்துறையில், ஹிந்தியே கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற பிரச்சனை எழுந்த போது “தமிழ் எங்கள் உயிர்” என்ற

தமிழ்வேள்
கோ.சாரங்கபாணி

முழுக்கத்தை எழுப்பி, தமிழே இந்தியத்துறையில் கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்று மூர்க்கத்தனமாக, முழு மூச்சாக போராடியவர்களுள் தமிழ்வேள் சாரங்கபாணி அவர்களுக்கும் மலேசியத் தமிழ்நேசன் ஏட்டின் ஆசிரியர் முருகு. சுப்பிரமணியத்துக்கும் மற்றும் பல அறிஞர்களுக்கும் பங்கு உண்டு. இந்திய அரசின் நயவஞ்சகத்தன்மையின் முதுகெலும்பை நொருக்கி, மலேசியா, சிங்கப்பூரில் குடியேறிய தமிழ் வம்சாவளினர் தமிழில் உயர் கல்வி கற்க வழிவகுத்த பெருமைக்குரியவர்கள் இவர்கள். “என் நீண்ட அரசியல் வாழ்வில் என் காதுகளை ஊடுருவிச் சென்றது தமிழ் மட்டுமே. எனவே தமிழே இங்கே இந்தியத்துறையில் கற்பிக்கப்படும்” என அறிவித்தார் லீ. மலேசியாவும் அதைப் பின்பற்றியது.

பொங்கல் பண்டிகையை இந்துக்கள் முன்னிலைப் படுத்துவதால், அது ஒரு இந்துக்கள் பண்டிகையென மக்கள் கருதுவதால் மதம் மொழியைப் பிரிக்கக்கூடாது. தமிழ் மக்கள் மத நம்பிக்கைகளுக்கு முதலிடம் தராது “நாம் தமிழர்கள்” என்ற நிலையை எடுக்கவேண்டும் என்று கருதிய சாரங்கபாணி அவர்கள் “தமிழர் திருநாள்” என்ற திட்டத்தை முன்வைத்தார்கள். 13.01.1952 அன்று சிங்கப்பூர் ஜாலன் புசார் விளையாட்டரங்கில் முதல் தமிழர் திருநாளை ஏற்பாடு செய்து அவ்விழாவுக்குத் தாமே தலைமை ஏற்று நடத்தினார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் தைமாதம் இவ்விழாவைக் கொண்டாட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து அவர் உயிருடன் இருந்த காலம் வரை அதனைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார். அவர் மரணத்துக்குப் பின்னரும் இவ்விழா கொண்டாடப்பட்டு வந்தாலும் அவர் இருந்த காலத்தில் இருந்த வேகம் சற்றுக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

தமிழ்க்கல்வி

சிங்கப்பூரில் தமிழ் மொழிக்கல்வி 1800ம் ஆண்டிலேயே தொடங்கப்பட்டு விட்டது. 1951ல் ஆங்கிலத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி 2ம் மொழியாகக் கற்பிக்கத் தொடங்கினர். ஆங்கில மொழியைத் தவிர அனைத்து மொழிகளையும் தமிழ் மொழியில் கற்க 1960ல் முதல் தமிழ் உயர்நிலைப் பள்ளி “உறுமுப்புலவர் உயர்நிலைப்பள்ளி” என்ற பெயரில் ஜனாப் மொய்தீன் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த முயற்சிக்கு பக்கபலமாக நின்று உழைத்தவர் தமிழ்வேள் சாரங்கபாணி ஆகும். இன்றைய சிங்கப்பூர் மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தை முதல் மொழியாகவும் அவரவர் தாய்மொழியை 2ம் மொழி என்ற நிலையிலும் கற்று வருகின்றனர். 1971 ஆகஸ்ட் 18, 19, 20 திகதிகளில் ஆங்கிலக் கல்லூரிகளில் தமிழ் மொழியைக் கற்பித்தல் என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது.

தமிழ் நாட்டில் தேவக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாக கொண்ட பேராசிரியர் திண்ணப்பன் போன்றோர் இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தவும், தமிழ்நாட்டிலிருந்து மாணவருக்கு தமிழ் கற்பிக்க ஆசிரியர்களைத் தருவிப்பதற்குப் பதிலாக சிங்கப்பூரில் தமிழ் ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பணிக்கு ஊக்க மூட்டியும் வருகிறார்கள். ஆனால் ஆண்டாண்டு காலமாக அரசியல் திட்டத்தில் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்ட நிலையில் தமிழர்கள் இங்கே ஆங்கிலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுவதை - அடிமைப்பட்டு வாழ்வதைக் கண்டு அறிஞர்கள், அரசு தந்த தமிழ்மொழி அங்கீகாரத்தை வாபஸ் வாங்கிவிடுமோ

“உறுமுப்புலவர்” உயர்நிலைப்பள்ளியை ஆரம்பித்தவர்கள். 1960ம் ஆண்டு

எனப்பயப்பட ஆரம்பித்துள்ளனர். தமிழர்கள் விழிப்புடன் செயலாற்ற வேண்டும் என்பதே அனைவரது வேண்டுகோளாக இருக்கிறது.

தமிழகத்தைப் பார்த்து சீரழியும் சிங்கப்பூர் மலேசிய இளைஞர்கள்

சிங்கப்பூர் ஊடகவியலாளரான கல்பனா செல்வராஜ் அவர்கள் இன்றைய சிங்கப்பூர் இளைஞர்கள், தமிழக ஊடகங்களால் சீரழிந்து போவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ்நாட்டை அப்படியே பிரதிபண்ணும் சிங்கப்பூர், மலேசிய வானோலி, தொலைக்காட்சிகளால், தமிழ்மொழி சீரழிந்து வருவதை மிகுந்த கவலையுடன் தெரிவிக்கிறார். ஆங்கில மோகம் ஒருபக்கம், தமிழக ஆபாச நிகழ்ச்சிகளை அப்படியே பிரதிபண்ணும் ஊடகங்கங்களால். தமிழ்மொழி பெரிய ஆபத்தை எதிர்நோக்குவதாய் எச்சரிக்கிறார். உதாரணமாகச் சில நிகழ்ச்சிகளை அவர் இங்கே குறிப்பிடுகிறார்.

“ஹலோ வசந்தம்”, “குட்டிஸ் கிளப்”, “வசந்தம் புக ஆபிஸ்”, “பாயிஸ்வே”, “டீலா நோ டீலா”, “ஜஸ்ட் உள்ளே ஜஸ்ட் வெளியே” போன்ற நிகழ்வுகள் மொழிச் சிதைவை ஏற்படுத்தும் சொற்பிரயோகங்கள் - “டபாச்சுட்டா” “தூள்கிளப்பிட்டீங்க”, “இது டான்சா இல்லை உடான்சா” போன்றவை எல்லாம் தமிழ் நாட்டின் பிரதிபலிப்புகள் என்கிறார் கல்பனா.

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று

தமிழ்நாட்டுக்குச் செல்ல அனுமதிக்க மாட்டோம்!

முன்பு ஒருதடவை நீயூனியன் நாட்டைச் சேர்ந்த தேவகுமாரன் என்ற நண்பரைப் பேட்டிகண்டபோது, இன்றைய தமிழகத்தை - தம் முன்னோர் தாயகத்தைப் பார்க்க நீயூனியன் மக்கள் விரும்புகிறார்களா? எனக் கேட்டபோது நிச்சயமாகத் தமிழகத்தைப் பார்க்க வர நாம் அனுமதிக்கப் போவதில்லை. தமிழகத்தைப் பார்த்து எம்மக்கள் சீரழிவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை எனப் பதில் அளித்திருந்தது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

லீகுவான் யூ ஆட்சியில் 16 வருடங்கள் வரை எதிர்க்கட்சியே இல்லையெனலாம். எதிர்க்கட்சிகள் தலையெடுத்த போதெல்லாம் அவற்றை இரும்புக்கரங்கொண்டு நசுக்கி

ஒழித்தவர் லீ. இந்த நிலைப்பாட்டை முறியடித்தவர் பென்ஜமின் ஜெயரத்தினம் என்ற தமிழர். இவர் கூட யாழ்ப்பாண வம்சாவளிக்காரர் தான். கொண்ட கொள்கை களுக்காக இறுதிவரை போராடியவர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள். அரசியலில் இவருக்கு எவ்வளவு தொந்தரவு கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கஷ்டங்களை கொடுத்தவர் லீ. லீ குவான் யூ நான்கு மொழிகளில் உள்ள அவர்கள் பேட்டி ஒன்றில் அறிவிப்புப் பலகை இந்தியர்களைப் பற்றிய அவரது கருத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கிறார்.

லீ குவான் யூ

நடந்த தேர்தலில் மொத்தமுள்ள 87 பாராளுமன்றத் தொகுதிகளில் 81 தொகுதிகளை மட்டுமே பெற, எதிர்க்கட்சியான உழைப்பாளர் கட்சி 40 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றது. பிரதமர் லீ சியன் லூங் ஆட்சியில் நம் தமிழர்கள் மேலும் பல உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என எதிர்பார்ப்போம்.

“இந்தியர்கள் சுயநலவாதிகள். சிங்கப்பூரில் உயர் கல்வி கற்றபின் வெளிநாடுகளுக்கு வேலை தேடிச் செல்லும் போக்குடையவர்கள். சிங்கப்பூர் நாட்டின் கொள்கை குறிப்பிட்ட காலம் ஒவ்வொரு மாணவரும் கட்டாய ராணுவசேவையில் ஈடுபட வேண்டும் என்பது. அதனை ஏற்றுக்கொள்ள இந்தியர்கள் மறுக்கிறார்கள்” என்கிறார் லீ.

1990க்குப்பின் அவரது மகன் லீசியன் லூங் பிரதமரானார். கடந்த 2011 மேமாதம்

லீசியன் லூங்

சிங்கப்பூர் நிறுவனர் திரு.லீகுவான் யூவின் வலது கரமாக இருந்து சிங்கப்பூரைத் தனியரசாக உருவாக்குவதில் பெரும்பங்கு வகித்த சின்னத்தம்பி இராஜரத்தினம். இவர் யாழ்ப்பாண வம்சாவளியினர். வெளிநாட்டமைச்சராக, துணைப் பிரதமராகப் பதவி வகித்த பெருந்தகை.

சிங்கப்பூர் குடியரசின் முன்னாள் அதிபர் திரு. இராமநாதன் அவர்கள், இவரது மூதாதையர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

சிங்கப்பூர் குடியரசின் தற்போதைய நிதி அமைச்சர் தர்மன் சண்முகரத்தினம். இலங்கை வம்சாவளித் தமிழர். பொருளாதாரத் துறையில் உலககையே வியப்பூட்டும் சிங்கப்பூரின் மூளை. இவரின் உழைப்பை உலகத் தமிழர்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றனர். இலங்கை ஊரெழு என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்.

மலேசிய இந்திய
காங்கிரசின் புதிய தலைவர்
திரு.செழுவனிவேல் அவர்கள்

ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகள் மலேசிய
இந்தியர் காங்கிரஸ் தலைவராக
இருந்து வெளியேறும் டத்தோ
சாமிவேலு

மலேசியாவில் அனந்தகிருஷ்ணனாள்
கட்டப்பட்ட ரூவின் டவர்ஸ்
(இரட்டைக் கோபுரம்)
(தற்போது இது மலேசிய
அரசுக்கு சொத்தமாகக்கப்பட்டள்ளது)

மலேசியத் தலைநகர்
கோலாலம்பூர்
பத்துமலை
முருகன் ஆலயம்

படிப்பகம்

மலேசியத் தமிழர்கள்

“ நீரோட்ட மின்றி நிலங்கள் இருக்கக் கூடும்
வேரோட்ட மின்றித் தாவரங்கள் இருக்கக் கூடும்
தேரோட்டமின்றித் திருவிழாக்கள் நடக்கக் கூடும்
போராட்ட மின்றித் தமிழ் மாந்தர் வாழ்வென்பது இல்லை”

சுருங்கக் கூறி, மலேசியத் தமிழர் நிலை பற்றி - ஏன் உலகத்தமிழர் நிலைப்பற்றி விளக்குகிறது மலேசியத் தமிழ் ஏடு செம்பருத்தி (பெப் 2005)

மலேசியாவுக்கான தமிழர் புலப் பெயர்வு அந்த நாடு பிரிட்டிஸ் காலனியாக இருந்தபோது 1890 - 1959 வரை நிகழ்ந்தது. தோட்டங்களில் வேலைசெய்யக் கட்டுமானப் பணிகளில் உதவ, இறப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய, வீதிகள் அமைத்துப் போக்கு வரத்துக்கு உதவவென ஏராளமான தமிழர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டனர். மிகவும் சுகாதார வசதியற்ற தகர கொட்டில்களில் அவர்கள் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பிள்ளைகள் படிக்க மாலை நேரப் பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டன ஆனால் ஒரு நிபந்தனையுடன். ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கு மருகே ஒரு கள்ளுக் கொட்டில் இருக்க வேண்டும்.

அந்தப் பாடசாலைகளின் நிர்வாகச் செலவுகளை இந்தக் கள்ளுக் கொட்டில்கள் தான் கவனித்துக் கொள்ளும். சூரியனே அஸ்தமிக்காத சாம்ராஜ்யத்தைக் கட்டியெழுப்பிய பிரிட்டிஸ்காரனின் இந்தத்திட்டம் 1924ம் ஆண்டு பினாங்கு மாவட்டத்தில் தோன்றிய கள்ளுக்கொட்டிலுடன் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. திட்டம் வெற்றியளிக்கவே வேறு பல மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. ஆசிரியர்களுக்கு எங்குபோவது? தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் கிளாக்மார், தோட்டத் தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்யும் கணக்கர்கள், எழுத்தாளர்களென ஆசிரியத் தொழில் பார்க்க இவர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர்.

காலப்போக்கில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆசிரியர்களைத் தருவிக்கவும் பாடநூல்களை அங்கிருந்து பெறவும் வழி ஏற்பட்டது. 1957ம் ஆண்டில் மலேசியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதும் பெரும்பான்மையினரான மலாய் மக்கள் கையில் ஆட்சி அதிகாரம் போய்ச்சேர்ந்தது. அவசர அவசரமாக மலாய் மக்களுக்கு ஆதரவான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. மலாய் மக்களே பூமிபுத்திராக்கள் (மண்ணின் மைந்தர்கள்) பொருளாதாரத்துறையில் பின் தங்கிவிட்ட அம் மக்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கப் பட வேண்டும் எனப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 153வது பிரிவு அமூல் செய்யப் பட்டு மலாயர்களுக்கான சலுகைகள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக வழங்கப்பட்டன. அரச வேலைகள், வங்கிக் கடன் உதவிகள், அரச ஒப்பந்தங்கள் அனைத்திலும் இந்த மண்ணின் மைந்தர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. ஒரு சீனர் அல்லது இந்தியர் தொழில் தொடங்க வேண்டுமாயின் ஒரு மலாய் இனத்தவரோடு கூட்டுச் சேர்ந்தால் தான் முக்கிய ஆவணங்கள் நகரத் தொடங்கும். ஆக ஒரு மலாய்காரர் எவ்வித முதலீடும் செய்யாமலே பல சீன ரோடு சேர்ந்து சரிபாதி பங்கைப் பெற முடியும்.

மலாய் மாணவர்கள் கற்கும் கல்லூரிகளுக்கு அரச நிதி உதவி தாராளமாகக் கிடைக்கும் அதே வேளை சீன தமிழ் மாணவர் பயிலும் கல்லூரிகள் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் நடாத்தப்பட்டன. குறைந்த மாணவர்களே கல்வி கற்கிறார்கள் எனக் கூறி தமிழ் மாணவர் கற்ற பல கல்லூரிகள் புல்டோசர் மூலம் உடைத்து நொருக்கப்பட்டன. அல்லது தூரத்தேயுள்ள வேறு பாடசாலைகளுடன் இணைக்கப்பட்டன இதனால் ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்த ஏழைத் தமிழ் தொழிலாளர்கள் இடம் பெயர நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். நகர விரிவுபடுத்தும் திட்டங்கள் மூலம் தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகளில் கைவைக்கத் தொடங்கியது அரசு. நாடு சுதந்திரமடைந்த காலகட்டத்தில் 800க்கு மேற்படிருந்த கல்விக் கூடங்கள் 523 ஆகக் குறைக்கப்பட்டன. அரசுப் பொறுப்புகளில் 62 சத விகிதம் இருந்த தமிழர்கள் படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டு இன்று 5 சதவிகித மாணோரே உள்ளனர். ஒரு சில கல்லூரிகளைவிட

மற்றவை மாட்டுக் கொட்டிகள் என்கிறார் ஒரு தமிழ்க்கல்வி அதிகாரி.

கல்வித்துறையில் மட்டுமல்ல - சமயத்துறையிலும் அரசுகை வைக்கத் தொடங்கிவிட்டது. பழம்பெரும கோவில்கள் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறன எனக்கூறி ராணுவத்தை ஏவி அவையெல்லாம் தரைமட்டமாக்கப் படுகின்றன. நாடு சுதந்திரம் பெற்ற நாளில் இருந்து மலேசிய இந்திய காங்கிரஸ் அரசில் இடம் பெற்று வருகிறது. ஏறத்தாழ 30 வருடங்களாக திரு. சாமிவேலு அதன் தலைவராய் இருக்கிறார். அரசு செய்வதெல்லாவற்றுக்கும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்த தால் அவரை ஒரு அரசியல் கங்காணியாகவே மக்கள் கருத்த தலைப்பட்டனர் “மலேசியத் தமிழர் ஒரு கூலிச் சமுதாயமாக வாழ்வதே பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் காரணம். பாம்புப் புற்றைப் பார்த்தாலே நாகம்மாள் எனக் கோவில்கட்டுகிறார்கள். தனியாக காணிகளில் அவை இருப்பதால் இடிக்கப்படுகின்றன” என்று சப்பைக் கட்டு கட்டுகிறார் அமைச்சர் முருகையா.

பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை உண்டு. “அடிக்க அடிக்க குனிபவனும் மடையன். அடிப்பவனும் மடையன்” என்பது மக்களால் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படும் ஒரு கருத்து. பொறுத்தது போதும் தமிழர்கள் உரிமையைப் போராட்டம் மூலமே பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்கிறது மலேசிய இந்து மக்கள் உரிமைக்குழு என்ற அமைப்பு. அதன் தலைவர் திரு. வேதமூர்த்தி. பல வருடங்களாகப் பின் தள்ளப்பட்ட தமிழர் கல்விக்கு உதவவேண்டும்; கோவில்களை இடிப்பதை நிறுத்தவேண்டும்; இந்தியர் கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும் என்று போராடி வரும் இந்து மக்கள் உரிமை நடவடிக்கைக் குழுவை குண்டர்கள் எனக் குற்றம் சாட்டுகிறது அரசு. அரசு படைகளை அனுப்பி ஊர்வலமாகச் சென்ற அவர்களை அடித்து, உதைத்து, கண்ணீர் புகைபாவித்து சிறைக்கு இழுத்துச் செல்கிறது ராணுவம்!

வேதமூர்த்தி

ஒரு 15 வயதுத் தமிழனுக்கே உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற கொடூரமான சட்டம் பற்றித்தெரியும். அரசு நினைத்தால் அதற்கு எதிராகக் கிளம்பும் மக்களை என்னவும் செய்ய முடியும். ஆளையே தீர்த்துக்கட்டினாலும் அரசு பாதுகாப்பு உண்டு “நாம் சமூகத்தால் மதிக்கப்படுபவர்கள். எமது அமைப்பில் 90 வீதம் சட்டத்தரணிகளே அங்கம் வகிக்கின்றனர். அனைவரும் குண்டர்களா”? எனக் கேட்கிறார் இந்து உரிமை நடவடிக்கைக் குழு (ஹிண்ட்ராப்) தலைவர் வேதமூர்த்தி, நாட்டுக்கு சுதந்திரம் வழங்கிய போது வெளியிடப்பட்ட சுதந்திரப் பிரகடனத்தில் ம.இ.கா. சார்பாகக் கையெழுத்திட்டவர் டத்தோ சம்பந்தன். இவர் மலேசிய இந்தியக் காங்கிரஸின் முன்னாள் மதிப்பு மிகு தலைவர். அவருக்கும் அவரைப் பிரதிநிதிப்படுத்தும் ம.இ.காவுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் தரும் மதிப்பா இது? என்று கேட்கிறார் வேதமூர்த்தி.

“கோவில்களுக்கு கும்பிடச் செல்லும் பக்தர்களையெல்லாம் அடித்து விரட்டி விட்டு அவற்றை இடித்துத் தள்ளும் அதேவேளை, அரசு காணிகளில் புதிய புதிய மசூதிகள் கிளம்புகின்றனவே இவற்றுக்கெல்லாம் சட்டப் பாதுகாப்பு வழங்குவது என்ன நீதி எனக் குமுறுகிறார் வேதமூர்த்தி. மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸில் 31 ஆண்டு காலம் பதவி வகித்த அதன் தலைவர் திரு.ச.சாமிவேலு அவர்கள் பதவியிலிருந்து விலக, துணைத்தலைவராக இருந்த திரு. G. பழனிவேல் அதன் தலைவராகியிருக்கிறார் தோட்டத் துண்டாடலை நிறுத்தி, தோட்டங்களை விலை கொடுத்து வாங்கி நிர்வகித்து வரும் துன்சம் பந்தனாரின் தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச் சங்கம் இன்று ஓரளவுக்குத் தமிழர்களுக்கு அரணாக, மாபெரும் வளர்ச்சி கண்டு வருவதைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற பயங்கரச் சட்டத்துக்குப் பயந்து கொண்டு பேசாமல் அமைதி காத்த தமிழர்கள் இன்று தமது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் பொங்கி எழுந்துள்ளனர்.

1995ம் ஆண்டுக்குப் பின் மலேசியாவில் தமிழ் கல்வி புத்துயிர் பெற்று வருகிறது எனலாம். நலிவுற்ற தோட்டப் பாடசாலைகளை இணைத்து கூட்டுப்பள்ளிகள் உருவெடுத்தன. பாடசாலை மாணவர் தொகையும் 75 ஆயிரமாக உயர்ந்தது 1990 களில் சமூக இயக்கங்கள் மீண்டும் தலைதூக்கின. சமூக விழிப்புணர்வு

ஏற்பட்டு , தமிழ் ஆசிரியர் பங்களிப்புடன் தமிழ்க்கல்வி வளர்ந்து வருகிறதெனலாம்.

பொருளாதாரத் துறையில் மேற்கு நாடுகளுடன் போட்டியிடும் மலேசியாவில், பல்வேறு மதங்கள் தொடர்பான சகிப்புத் தன்மையும், இனங்களிடையே ஒற்றுமையும் வளர்த்துத் தெடுக்கப்பட்டால் பேரறிஞர் அண்ணா கூறியது போல “ உலகின் பல பாகங்களிலும் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மலேசியாவில் தான் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள் ” என்ற நிலையை எட்டமுடியும்.

இன்னுமொரு முக்கியமான செய்தியைச் சொல்ல வேண்டும். மலேசியாவில் ஏராளமான வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. கைநிறையச் சம்பாதிக்கலாம் என்ற தமிழக ஏஜெண்டுகளின் பேச்சால் கவரப்பட்டு ஏராளமான தமிழர்கள் மலேசியா வந்து சீரழிகிறார்கள். விசாமுடிந்தும் நிறையத் தமிழ்நாட்டுக்காரர் அங்கு தங்குவதால் பெரிய கஷ்டங்கள். அரசு இதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் திணறுகிறது. கைது செய்யப்படுபவர்கள் குரூரமாகத் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது மட்டும் உண்மை!

மலேசியத் தமிழர்கள் கௌரவமாகவும் தமக்கு உரிய உரிமைகளைப் பெற்று வாழ உலகத் தமிழர்கள் உதவவேண்டும் மென்ற திரு. வேதமூர்த்தியின் கோரிக்கைக்குத் தமிழ் உலகம் செவி சாய்க்கும் என நம்புவோம்.

எங்கள் நாட்டின் ரப்பர் மரங்கள்
ஓங்கி வளர்ந்திருக்கின்றன!
அவற்றை நடும்போது
குனிந்த தமிழன்தான்
இன்னும் நிமிரவேயில்லை!

என்ற மலேசியத் தமிழ் மக்களின் நிலைப்பாட்டில் மாற்றம் ஏற்படுமென நம்புவோம்!

மியன்மார் (பர்மா) தமிழர்கள்!

மியன் மாரிலிருந்து 2 கடிதங்கள்
கடிதம் (1)
வாழ்க தமிழ் வெல்க அறநெறி

தமிழர் அறநெறிக் கழகம்
55, கார் கேட், டால்லா, யாங்கோன்.

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”

- புரட்சிக் கவிஞர்

மாண்புடைய இரா. கனகரத்தினம் அவர்கள் - திருச்சி

இனமான உணர்வு கொண்ட ஏந்தலே! அகதியாக வந்தும் ஆற்றல் இழக்காமல் ஆற்றிவரும் பணிக்கு எப்படி நன்றி கூற இயலும், என்ற சிந்தனைக்கிடையே எங்களுடைய உரிமைகள் பற்றி தெரிந்து கொள்ள நீங்கள் காட்டும் ஆர்வம் எங்களைத் திகைக்க வைக்கிறது!. இத்தகைய ஆர்வம் எங்களைப்பற்றி எங்களுக்கே இருக்கிறதா?- என்பதை அலசிப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். உங்களை எப்படிப் பாராட்டுவது என்பதை தெரியாமால் வியப்பில் இருக்கிறோம்.

நான் 2000 ஆம் ஆண்டில் உலகத்தமிழர் பேரமைப்பு மாநாட்டிற்கும், 2006ஆம் ஆண்டு சேலத்திற்கும், மதுரை மாநாட்டிற்கு 2008லும் வந்திருக்கிறேன் இவ்வேளைகளில் உங்களைப்பற்றித் தெரிந்திருந்தால் நேரடியாகச் சந்தித்து நன்றியைத் தெரிவித்திருப்பேன். வாய்ப்பில்லாது போய்விட்டது. இருப்பினும் நீங்கள் இருக்கும் திசை நோக்கி வணங்கி என் வாழ்த்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஏனைய நாடுகள் போல இங்கு தமிழர்களுக்கு பெருமளவில் துயரம் ஏதுவும் இல்லை. இங்கு தமிழர் கல்வியின்மையால் பல சிக்கல்களைச் சந்தித்து வருகின்றனர். அவ்வளவேதான்!, இதற்காக நாங்கள் சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள் எதிர்பார்த்த வெற்றியை பெற்றுவிடாது, போனாலும் கல்வியில் நமது இளைய சமுதாயம்

கணிசமான அளவுசாதித்து வருகின்றது. எதிர்காலத்தில் இளையர்கள் கல்வியில் உயர்வர் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. என்னுடைய குடும்பத்தில் என்னுடைய பேரன் லண்டனில் உயர்கல்வி பெற்று வருவது போல, சில குடும்பங்களில் மாணவர்கள் உயர் கல்வி பெற்று வருகின்றனர். மலேசியாவில், சிங்கப்பூரில், தமிழ்நாடு போன்ற இடங்களிலும் கல்வியறிவு பெற்றுவருவது ஓரளவு ஆறுதலாக அமைந்து வருகிறது. இந்த அளவில் நாங்கள் மனநிறைவு பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். வாய்ப்புகள் இங்கு குவிந்து கிடக்கின்றன. தமிழர்கள் புரிந்து கொண்டால் பெரிய உயர்வைப் பெற்று விடமுடியும். சளைக்காது தான் தொண்டாற்றி வருகிறோம். காலம் கணியும் என நம்பி இருக்கிறோம்.

கோயில்களுக்குக் காட்டும் ஆர்வத்தையும், கொட்டும் பணத்தையும் கல்வித்துறையில் செலவு செய்தால் பர்மியநாட்டுத் தமிழர், நாம் எதிர்பார்க்கும் இலக்கை அடைவது திண்ணம்!. உணர்வுகூறாத மக்களாக இங்கு தமிழர் வாழ்வது எங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் கட்டுரைகளை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

அன்புடன்

நன்றியுள்ள கோ. கலைச்செல்வன்
யாங்கோன், மியன்மார்.

கடிதம் (2)

..... இத்தனை வழிகளில் பர்மாத் தமிழர் தடம் பதித்தாலும், இருபது லட்சம் தமிழர்கள் பர்மாவில் வாழுகிறோம் என்ற செய்தியே வெளி உலகிற்கு எட்டுவதில்லை என்பது வேதனைக்குரியதாகிவிடுகிறது. மொரீசியஸ், பீசித்தீவு, சிங்கப்பூர், மலேசியா, தமிழ்நாடு என தமிழர் வாழும் சிறப்பை அடையாளப் படுத்தும் பொழுது எங்களுக்குச் சின்னஇடங்கூடக் கிடைக்கவில்லையே என்பது எங்கள் மனதை வாட்டி எடுக்கிறது.

தமிழைப்பேசி, தமிழை வளர்ப்போம் என்றும், பாட்டன் தமிழை வீட்டில் பேசுவோம் எனவும் முழங்கிவருவதுடன் கோயில்களில் எல்லாம் தமிழ்ப் போதிக்கப்பட, படுமுயற்சி மேற்கொண்டு வருகிறோம். இத்தனை சிறப்புக்களை நாங்கள் தொடர்ந்து செய்துவந்தாலும் எங்களை அடையாளங்

காணப்படாது உலக சமுதாயம் போய்க்கொண்டிருப்பது வருத்தமளிக்கிறது. உமைகள் பேசுவதாகப் பார்க்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. உமைகள் பேசுவது ஒருநாள் உலகிற்கே கேட்கும் என்பது உறுதி!.

அன்புடன்
சுந்தரராசு, யாங்கோன்

பர்மாவுக்கான தமிழர் குடியேற்றம் 1800 களின் நடுப் பகுதியில் ஆரம்பமாகியிருந்தது. ஆனால் பர்மாவின் மீது ராஜ ராஜ சோழன் படையெடுத்துச் சென்று அப்பகுதியைக் கைப்பற்றிய காலம் தொடர் தமிழகத்துக்கும் பர்மா நாட்டுக்கும் தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கிறது. பிரிட்டீஸ் ஆட்சிக்குள் பர்மா வந்ததும் அது இந்தியாவின் ஒரு மாகாணமாக மாறவே ஏராளமான தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளாக அங்கு குடியேறினர்.

“தென்கிழக்கு ஆசியாவின் அரிசிக்கிண்ணம்” என பர்மாவை அழைக்குமளவுக்கு தமிழனின் - ஏழை விவசாயிகளின் வியர்வையும் இரத்தமும் இந்த நாட்டைப் பண்படுத்திப் பணம் கொழிக்கும் நாடாக மாற்றியிருந்தது. பெரும்பான்மையான பர்மியர்களும், தமிழர்களும் ஒருமித்து அன்னியோன்யமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். தமிழகத்திலிருந்து வட்டிக்குப் பணம் தரும் நகரத்தார் என்ற ஒரு சமூகம் இங்கு கால் வைத்தும் நிலமை படிபடியாக மாறத் தொடங்கியது. நெல் விதைக்கும் காலங்களில் ஏராளமான பணம் தேவை என்ற நிலையில் அதை வழங்க இச் செட்டியார் சமூகம் களத்தில் இறங்கியது. காடாக - சதுப்பு நிலங்களாக இருந்த பகுதி எல்லாம் நெல் விளையும் பூமியாக மாற்றிக் கொண்டிருந்த தமிழர்கள் ஒரு புறம், காலையில் எழுந்து கடை திறந்ததும் பணத்துக்கு எந்த விவசாயி வருவான் எனக் காத்துக்கிடந்தது இன்னுமொரு தமிழர் கூட்டம்.

பணத்தை வாங்கிய விவசாயி, தன் விவசாயக் காணிகளை அடமானம் வைத்துப் பணம் வாங்கியிருந்ததால் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத விவசாயின் நிலம் அனைத்தும் நகரத்தார் வசமானது. இப்படி நிலமிழந்த விவசாயிகள் இந்த நகரத்தாருக்குச் சொந்தமான காணிகளிலேயே குத்தகைக்கு வேலைசெய்யும் சமூகமாக மாறிக் கொண்டிருந்தது. அரசு எந்தத் தீவிர நடவடிக்கையிலும் இறங்க முடியாத நிலை! உதாரணமாக இன்று தமிழ் நாட்டில் நாட்டரசன் கோட்டை வாசியான கண்ணப்பச் செட்டியாருக்கு மட்டும் பர்மாவில் 2000 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருந்திருக்கிறது என்கிறது ஒரு தகவல். இப்படிப் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை இழந்து பர்மிய விவசாயி இரத்தக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தான். இதை அரசு கவனிக்கா விட்டாலும் நாட்டு ராணுவம் மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டே வந்தது.

இன்றைய மியன்மாரின் எதிர்கால நட்சத்திரமாக விளங்கும் சுகியின் தந்தை ஆங்சான் அன்றைய மிகப் பெரிய ஜனநாயகவாதி, மக்கள் போற்றும் தலைவராக இருந்த அவரையும் அவர் மந்திரிகளாக இருந்த பலரையும் தீவிர வாதிகள் சுட்டுக்கொன்றனர். மியன்மார் தந்த இன்னுமொரு சிறந்த ராஜதந்திரி யூதான்ட் ஐ.நா.சபையின் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். இவையெல்லாம் பர்மாவின் பழைய வரலாறுகள்.

பர்மாவில் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் கோவில்கள், தமிழ்ப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏராளமான தமிழ்க்குழந்தைகள் தமிழ்கற்று வந்தனர். தமிழர்கள் பர்மாவின் முக்கிய நகரங்களிலெல்லாம் வர்த்தக நிலையங்களைத்திறந்து பர்மிய மக்களுடன் ஒன்றித்து வாழ்ந்தனர். ரஸிக ரஞ்சனி, பாலபர்மா என்ற நாளிதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.

தமிழர்களின் இந்த வாழ்க்கைக்கு 1960ல் நடந்த ராணுவப் புரட்சி ஒரு முற்றுப்புள்ளியிட்டது. தமிழ்ப் பாடசாலைகள் எல்லாம் இழுத்து மூடப்பட்டன. விவசாய நிலங்கள் அனைத்தும் அரசுடமையாக் கப்பட்டன. வங்கிகளை அரசு பொறுப் பேற்றுக் கொண்டது. 1000, 500 ரூபா நோட்டுக்கள் செல்லுபடியற்றதாக அரசு அறிவித்தது. இவையெல்லாம் தமிழருக்கும் சீனமக்களுக்கும்

பலத்த அடியாகத் தோன்றினாலும் முக்கியமாக நகரத்தாருக்கு அவர்கள் இரும்புப் பிடியில் சிக்கிய பர்மா பொருளாதாரத்துக்குக் கிடைத்த பலத்த அடி எனலாம். ஒரு காலத்தில் பர்மா நாட்டின் அரிசி ஏற்றுமதி கூட இந்த நகரத்தார்கள் கைவசம் இருந்ததை இங்கு பதிவு செய்ய வேண்டும்.

தென் செயன்

1966 களில் கணிசமான தமிழர்கள் பர்மாவை விட்டு வெளியேறினர். பர்மாவைத் தாயகமாக ஏற்றுக்கொண்ட தமிழர்கள் கலங்கிப் போய்விடவில்லை, 1977 ல் தமிழர் அறநெறிக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தமிழ்ப்பேச முடியாத ஒரு இளஞ்சமுதாயம் உருவாவதை எந்தத் தமிழனும் விரும்பவில்லை. எனவே கோவில்கள் பாடசாலைகளாகின. பாட்டன் தமிழை வீட்டில் பேசுவோம் என்பது அறநெறிக் கழகத்தின் முதல் முழுக்கமாகியிருந்தது. அறநெறிக் கழகத்தின் வேண்டுகோளை ஏற்றுப் பெற்றோர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளை கோவில்களுக்கு அனுப்பி வைக்கத் தொடங்கினர்.

தமிழர் உயர் கல்விகற்க வேண்டுமாயின் பர்மிய ஆங்கிலப் பாடசாலைகளிலேயே சேரவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு தமிழ் மாணவ மாணவிகள் தங்கள் சொந்தப் பெயருடன் ஒரு பர்மியப் பெயரையும் சேர்த்தே பதியவேண்டும் எனச் சட்டம் சொல்கிறது. இது தமிழர்களுக்கு ஒரு இழுக்கான செயலாக இருப்பினும் ராணுவச் சட்டத்தின் முன்னால் எதுவும் செய்ய முடிவதில்லை. விவசாயிகளான சாதாரண தமிழர்கள் மீது ராணுவம் ஒரு மென்மையான போக்கினையே கையாண்டு வருகிறது. உயர் கல்வியில் பராபட்சம் காட்டப்படுவதில்லை. மலேசியா போல் கோவில்களை அடித்து நொருக்குவதில்லை. மாறாக சகிப்புத்தன்மை, மத நல்லிணக்கம் இங்கு மேலோங்கி உள்ளது.

சீனர்களும் பர்மியர்களும் இந்துக் கோவில்களுக்கு வந்து செல்கிறார்கள், சிவராத்திரி, நவராத்திரிக் கொண்டாட்டங்களில் அவர்களும் பங்குபற்றி மகிழ்வர். நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டோடு பல பர்மியர்களை வீதிகளில் பார்க்கலாம். அது

மட்டுமல்ல, இந்துக் கோவிலின் அறங்காவலர்களாகப் பர்மியரும் நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர் தமிழர் சிலர் பர்மியப் பெண்களைத் திருமணம் செய்துள்ளனர். ஆனால் தமிழ்ப் பெண்கள் தமிழரையே திருமணம் செய்து வருவதால் தமிழ்ப் பண்பாடும் கலாச்சாரமும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

மலேசியாவைப் போல் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்துக்கு விசேட சலுகை வழங்குவதில்லை. ராணுவ அரசை இதற்கே நாம் பாராட்டலாம். ஒரு பர்மியனுக்கு என்ன சலுகை வழங்கப் படுகிறதோ அதே சலுகை தமிழர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. சீன மக்களுக்கும் அதே கவனிப்பு உண்டு. உதாரணமாக ஒரு பர்மியனுக்கு 10 ஏக்கர் காணி ஒதுக்கப்பட்டால் தமிழருக்கு, சீனருக்கும் 10 ஏக்கர் வீதம் நிலம் ஒதுக்கப்படுகிறது. தமிழர் பலர் நில உடமையாளர்களாக மாறியுள்ளனர். வேலை வாய்ப்பில் பாசுபாடு காண்பது இல்லை. கல்வியில் போதிய சித்தி பெற்ற மாணவருக்கு அரசு பதவி வழங்கப்படுகிறது. பர்மா நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு அரசு ஏற்படுத்திய ஆணையத்தில் தமிழர் ஒருவரும் இடம் பெற்றுள்ளார். ராணுவத்தளபதி நீவின் ஆட்சியின் போது ஏழை விவசாயிகளாக இருந்த தமிழர்களைத் தட்டியெழுப்பி, தொழில் துறையில் ஈடுபட வைத்துப் பெருமை தேடிக் கொண்டார்.

40 ஆயிரம் தமிழர்களை பலி வாங்கிய நர்கீஸ்புயல்! உலகத் தமிழர்களுக்குத் தெரியாத செய்தி !!

பர்மாவை 2008 மே மாதம் நர்கீஸ் புயல் தாக்கியது தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஐராவதி டெல்டா மற்றும் யாங்கூன் (பழைய ரங்கூன்) மற்றும் பாகோ மாவட்டங்களில் மணிக்கு 190 கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் வீசிய இந்தப்புயலால் பர்மா பேரழிவை எதிர் நோக்கியது. இந்தப் புயலில் 1.5 இலட்சம் பேர் மாண்டனர். இவர்களுள் 40 ஆயிரம் தமிழர்கள் செத்து மடிந்தனர் தமிழர் பெருமளவில் வாழ்ந்த கைபான், சௌதான், தல்லா, இராவடி, தோங்குவா, திக்காஜூன், முற்றாக அழிந்தன. அரசு மீட்புப் பணிகளை நத்தை வேகத்திலேயே கையாண்டது. அழிவு விபரங்களை அப்படியே மறைத்துவிட்டது. வெளி உலகுக்கு எப்படியோ தெரியவரவே, உலக நாடுகள் உதவி

தேவையில்லை என்று கூறி விட்டது. ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்று கூடிப் பொருளாதாரத் தடை, உலக நீதிமன்றத்தில் வழக்கு என மிரட்டிய பின்பே மியன்மாருக்குள் மீட்புக்குமுனை அனுமதித்தது. உணவுப் பொருட்களுடன் சென்ற 70க்கு மேற்பட்ட ஊர்திகளை அரசு பறிமுதல் செய்தது. மக்கள் தம் சொந்தக் காலில் நிற்க வேண்டும்! உலக நாடுகளின் உதவி மக்களைச் சோம்பேறி ஆக்கிவிடும் என அரசு சமாதானம் கூறியது. புயலால் மாண்டவர் உடல்களைக் கூட அப்புறப்படுத்த அரசு முயற்சிக்கவில்லை.

வீராங்களை சூகியின் ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டம் வெற்றி பெறும் போது மீண்டும் இங்கே தமிழும் தமிழர் பண்பாடும் செழிக்கலாம். அதுவரை நாம் பொறுத்திருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

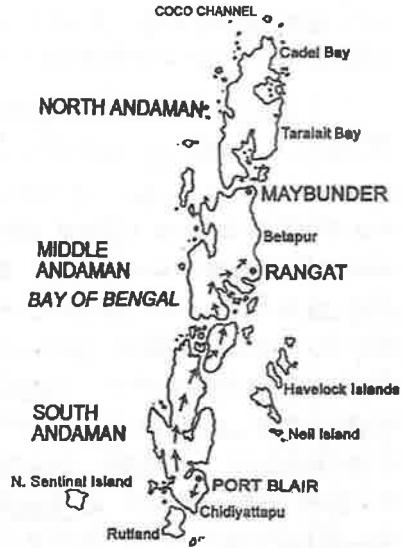
உலகத் தமிழர்களுக்கான வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டிய நேரம் இது! உலகில் ஒரு பகுதித் தமிழர்களுக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை மறு முனையில் உள்ள தமிழன் அறிந்து கொள்ள இத்திட்டம் வாய்ப்பாய் அமையலாம்! இன்றைய மியான்மார் அதிபராக தென் செயன் இருந்து வருகிறார்.

மியான்மர் (பர்மா) இந்துக்கோவிலில் நடைபெறும் வழிபாட்டு நிகழ்ச்சி

தமிழர்கள் வாழும் அந்தமான், நிக்கோபார் தீவுகள்

தமிழகத்திலிருந்து வடகிழக்காக, 1200 கிலோமீட்டர் இந்தியப் பெருங்கடலில் தமிழகத்துக்கும் மலேசியாவுக்கும் மிடையே இத்தீவுகள் அமைந்துள்ளன. ஏறத்தாழ 8200 சதுர கிலோமீட்டர் நீர்ப் பரப்பில் கடலில் அங்கொன்றும இங்கொன்றுமாக 572 தீவுக்கூட்டங்கள். இருப்பினும் 36 தீவுக்கூட்டங்களிலேயே மக்கள் வாழ்கிறார்கள். தமிழகத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 52 மணித்தியாலக் கப்பல் பயணம். விமானமூலம் தமிழகத்திலிருந்து இரண்டு மணித்தியாலப் பயணம்.

அந்தமான் தீவுகள்

இத் தீவுகளுக்கு வாரம் ஒரு முறை கப்பல் பயணமும் தினசரி விமானப் பயணமும் உண்டு தமிழகத்திலிருந்து இச்சேவைகள் வழங்கப்படுவதோடு தீவின் அன்றாடத் தேவையான மரக்கறி, உணவுப் பொருட்களெல்லாம் தமிழக கோயம்பேடு மரக்கறிச் சந்தையிலிருந்தே அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. சரித்திர காலம் தொட்டே தமிழகத்துக்கும் அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளுக்கும் தொடர்புகள் உண்டு. 11ம் நூற்றாண்டில் இத்தீவுகள் 2ஆம் இராஜேந்திர சோழனால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டுத் தமிழ் நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது.

ஆனால் பின் நாளில் 1858 அளவில் ஆங்கிலேயர் இத் தீவைச் சுதந்திரப் போராட்ட கைதிகளை - நாடுகடத்தப்பட்டவர்களை அடைத்து வைக்கும் தீவாகப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இதனைச் செல்லுலார் சிறை என்பர். தீவின் மக்கள் தொகை 3,56,265.

இதில் தமிழர்கள் மட்டும் 60,000 பேர். இன்றைய அந்தமானின் தலைநகர் போட்பிளேயர் (PORTBLAIR). இத்திவை வளப்படுத்த 1940 - 50 களில் ஏராளமான தமிழர்கள் கொண்டு செல்லப் பட்டனர். இவர்களே தீவின் கட்டுமானப் பணிக்கு, போக்கு வரத்துத் துறைக்கு, தீவின் வளத்துக்கு, சுற்றுாத் துறைக்குத் தங்களால் ஆன பணியைச் செய்து வளப்படுத்தினர்.

தமிழ்க்கல்விப் பாதுகாப்புக் குழு என்ற பெயரில் பெரும் போராட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னரே தீவில் தமிழ்க் கல்வி தொடங்கப்பட்டது. அந்தமான் முரசு நிறுவனர் மாண்புமிகு சுப.சுப்பிரமணியம் (இவர் இன்றைய அந்தமான் முரசு ஆசிரியர் சுப.கரிகால்வளவனின் தந்தையார்) திரு.க.கந்தசாமி, திரு.து.க.கோபால், திரு.ஞ.சு. கணேசன் போன்ற தலைவர்கள் இப்போராட்டத்தில் முன்னணி வகித்திருந்தனர். ஆனால் இப்பாடசாலைகளில் பகுதி நேர ஆங்கில, ஹிந்தி மொழி வகுப்புகள் ஆளும் கட்சியின் அடிவருடிகளால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. தமிழர், வங்காளிகள், தெலுங்கு, மலையாளம், மற்றும் நிக்கோபார் இனத்தவகளுடன் இந்துஸ்தானி பேசும் வடஇந்தியரும் வாழ்கிறார்கள்.

இருப்பினும் 1 இலட்சம் கலப்பட இந்துஸ்தானி பேசும் வட இந்தியருக்காக அந்தமான், நிக்கோபார் தீவுகளை இந்தி மொழி பேசும் மாநில Aபிரிவு அந்தஸ்தை வழங்கியுள்ளது மத்திய அரசு. இந்தி மொழியை எப்படியாவது தமிழர்கள் மீதும் ஏனைய இனத்தவர்கள் மீதும் திணித்து விடும் கைங்கரியத்தில் இறங்கியுள்ளது. சிங்கப்பூரிலும் மலேசியாவிலும், மொறிசியசிலும் வாங்கிய மரணஅடியை இவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் போலும்.

தமிழர் நிறைந்து வாழும் தென்னாபிரிக்காவில் இந்தப் பருப்பு நிச்சயம் வேகாது! அந்தமானில் உயர் கல்விகற்றவர்கள் வேலைக்குச் சென்றால், இந்திமொழியில் உயர் நிலைக்கல்வி கற்றவர்களுக்கே வேலை என வலியுறுத்தப்படுகிறது. தமிழ் மாணவர்கள் நீதிகேட்டு உயர்நீதி மன்றம் வரை சென்றுள்ளனர். தீவுகளில் தமிழர்கள் தலைநகரான போட்பிளேயரிலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் மளிகை வியாபாரம், தங்கம், வெள்ளி வியாபாரம் காய்கறி வியாபாரம், மற்றும் ஒப்பந்தப் பணிகளிலும் முதலிடம் பிடித்திருப்பதைப் பார்த்துப் பலருக்கும் அதிர்ச்சி! தங்களது விடாமுயற்சியாலும், தளராத தன்னம்பிக்கையாலும்,

அற்பணிப்புச் சிந்தனையாலும் இன்று தொழில் அதிபர்களாக பெரும் வியாபாரிகளாக, தொழில் முனைவோர்களாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அந்தமான் முரசு

அந்தமான் தலைநகரான போட்பிளேயரில் இருந்து வெளிவரும் வார ஏடு அந்தமான் முரசு. இதன் ஆசிரியர் நண்பர் சுப. கரிகால்வளவன், கடந்த 42 வருடங்களாக அந்தமான் தீவுத் தமிழர்களின் காவலனாக அவர்களின் நலனில் அக்கறையும் அனுதாபமும் கொண்டு தமிழர் உரிமைகளுக்காகப் போராடும் மாபெரும் சக்தியாக அந்தமான் முரசு வளர்ந்து வந்துள்ளது. தொடர்ந்தும் அந்த மாபெரும் பணியை செய்து வரவேண்டும் என வாழ்த்துவோம்.

சுப.கரிகால்வளவன்

அட்டைப்பட விளக்கம்

தமிழர்களின் தன்னலமற்ற தியாகத்துக்காக எழுப்பப்பட்ட நினைவுத் தூபி

தமிழர்கள் குடியேறிய குவாடலோப் என்ற கரிபியன் தீவுக் கடற்கரையில் நிறுவப்பட்ட நினைவுத்தூபி. குவாடலோப் தீவின், வளத்துக்கும் பொருளாதாரப் பங்களிப்புக்கும், அவர்கள் வழங்கிய தன்னலமற்ற தியாகத்துக்குமாக, குவாடலோப் அரசால் தமிழர்கள் வந்து இறங்கிய Pointe A Pitre என்ற இடத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நினைவுத்தூபி. ஓம் என்ற வார்த்தை, தங்கத்திலான சூரியன், 4 திசைகளிலும் சங்குகள், “சிவனின் திரிசூலம், கரும்புச் செடியின் இலை, கணபதியின் சிலை, எனத் தமிழர்களின் உழைப்பு தியாக சிந்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு எழுந்து நிற்கும் நினைவுச் சின்னம். (72ம் பக்கம் பார்க்க)

ரினிட்டாட், டூபாக்கோ தீவுத் தமிழர்கள்!

இந்தியர்கள் இத்தீவுகளுக்கு அழைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் பிரிட்டிஷாரின் நலன் கருதியே! முக்கியமாக அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் அவர்களின் பொருளாதார வளத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கே அன்றி - வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை!. கல்வி அறிவோ பூகோள அறிவோ எதுவும் இல்லாத

ரினிட்டாட்

இந்த இந்தியர் கூட்டம் 90 நாள் கப்பல் பயணம் செய்ய வேண்டுமென்றோ, மொழியறிவு இல்லாத முற்றிலும் புதிய தோர் குழலுக்குள் வாழவேண்டுமென்றோ எதிர்பார்க்கவில்லை. பக்கத்தேயுள்ள மலேசியாவுக்கோ பர்மாவுக்கோதான் அழைத்துச் செல்வதாக ஆள் திரட்டிய கங்காணிகள் சொன்ன சொல்லை முழுதாகவே நம்பினார்கள்.

ஆரம்பத்தில், கறுப்பு இனமக்களின் அடிமைச்சாசனம் ஒரு முடிவுக்கு வந்த நிலையில், வெள்ளையருக்கு அடிமைப்பட்டு வேலை செய்ய முடியாது என்று கறுப்பர்கள் மறுத்த நிலையில், பிரிட்டிஷார், போர்த்துக்கல்லிலிருந்து, சீனாவில் இருந்து, இங்கிலாந்துக்கு அண்மையிலுள்ள ஸ்கோட்லாந்து தேசத்திலிருந்து தெல்லாம் தொழிலாளர்களைத் தருவித்துப் பார்த்தார்கள். சீனி உற்பத்தியை நிறுத்தி விட்டால் ரினிட்டாட் தீவை அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற முடியாது என்பதை நன்கு தெரிந்து கொண்ட பிரிட்டிஷார் இந்தியர்களே இந்தத் தொழிலுக்குத் தகுந்தவர்கள் என அறிந்து இந்தியாவில் உள்ள தமது ஏஜண்டுகள் கங்காணிகள் மூலம் பஞ்சக் கொடுமையால் தடுமாறிக்கொண்டிருந்த இந்தியர்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில் திரட்டத் தொடங்கினர்.

FATAL RAZACK என்ற கப்பல் ஏறக்குறைய 90 நாள் பிரயாணத்தின் பின் மே 30, 1845ம் ஆண்டு 219 பேருடன் ரினிட்டாட் வந்து சேர்ந்தது. உடையும் நிலையில் இருந்த மரக்கப்பல்களில் அழைத்து வரப்பட்ட இந்தியர் காலப் போக்கில் நீராவிக்கப்பல் மூலம் வரவழைக்கப்பட்டனர். இது பிரயாணக்

கஷ்டத்தையும் பிரயாணம் செய்யும் நாட்களையும் பாதியாகக் குறைத்தது. இரண்டாவது கப்பலில் பயணஞ்செய்த 325 பேரில் 124 பேர் இறந்தொழிந்தனர். முதல் கப்பல் மூலம் வந்தவர்களுள் 5 பேர் மட்டுமே சாவைத் தழுவினர். ஒரு தடவை ஒரு கப்பலில் வந்த அத்தனை தொழிலாளர்களும் கப்பல் தீப்பிடித்ததால் நடுங்கடலில் எரிந்து சாம்பலாகினர். கப்பல் மாலுமிகளோ உயிர்காக்கும் சிறு படகுகள் மூலம் உயிர்தப்பினர். வருடம் 2000 பேர் வீதம் ஏறத்தாழ 1,43,000 இந்தியர் ரினிட்டாட் வந்து சேர்ந்தனர். பெரும்பான்மையான இந்த தொழிலாளர்கள் வட இந்தியாவில் கல்கத்தா துறைமுகத்திலிருந்து வந்தவர்கள். பலர் உத்தரப் பிரதேசம், பிகார், வங்காளத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இதில் 5,000 பேர் மட்டுமே தென்னிந்தியாவிலிருந்து - சென்னைத்துறை முகத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இவர்களுள் வட இந்தியர் கரும்புத்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய மிகவும் கஷ்டப்பட வேறுதுறைகளுக்கு மாற்றி அனுப்பப்பட்டனர்.

ஆரம்பத்தில் இவர்களுக்கு 25 சதமே நாள்சம்பளமாக வழங்கப்பட்டது. இந்தச் சம்பளத்தில் கூட குற்றப்பணம் என, உணவுகளுக்குக் கூடுதலான கட்டண வசூல் எனச் சம்பளத்திலிருந்து காசு குறைத்தே வழங்கப்பட்டது. வெள்ளைக் காரர் கடவுளாக மதிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் சில தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளமே வழங்காமல் இழுத்தடித்தனர். தோட்டங்களில் 5 வருடம் வேலை செய்தால் இந்தியாவுக்கு இலவசமாகப் போய் வரலாம் என்ற விதி இருந்தபோதும் மிகச்சிலரே இத்திட்டம் மூலம் இந்தியா திரும்பினர். இந்தியா திரும்ப விரும்பாதவர்களுக்குக் காணி வழங்கப்படும் எனத் தோட்ட முதலாளிகள் அறிவித்திருந்த போதும் அந்தச் சலுகை கால ஒட்டத்தில் மறுக்கப்பட்டது.

இந்தியர் இக்கட்டத்தில் தங்கள் நிலையை நன்கு உணரத் தலைப்பட்டனர். விளைச்சல் இல்லாத நிலங்களைத் தம் சேமிப்பில் இருந்த காசை கொடுத்தும், கொடாமலும் தம் வசப்படுத்தி, கரும்புச்செடிகளை, மரக்கறி வகைகளைப் பயிரிடத் தொடங்கினர். படிப்படியாக இப்படிப் பட்ட நிலங்கள் மூலம் சிறுசிறு கிராமங்கள் உருவாகின. இந்தியர்கள் தம் சுயமரியாதையை, எள்ளி நகையாடிய வெள்ளைக்காரருக்கோ கறுப்பர்களுக்கோ விட்டுக் கொடுக்க வில்லை. அவர்கள் உடை, சாப்பிடும் முறை, சமயம், மொழி, பழக்க வழக்கங்களைப் பார்த்துக்

கேலி பேசியோர் எல்லாம் வியக்கும் படி பொருளாதாரத்தில் முன்னேறினார்கள்.

அதே நேரம் தம் பாரம்பரிய கலாச்சார மத நம்பிக்கைகளைப் பேணி வளர்த்து, தம் இளம் தலைமுறையினர் தன் நம்பிக்கையுடன் வாழ வழிசமைத்தனர். கரிபியன் தீவுகளுக்கு வண தனிநாயகம் அடிகளார் சென்ற கால கட்டத்தில் ஓரளவு தமிழ் பேசக்கூடிய மக்கள் கூட்டத்தைச் சந்தித்த தாகவும் அவர்கள் தமிழ் நாடகங்களை நடித்துக் காண்பித்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். நாடக நூல்களை அவர்கள் வைத்திருந்ததாயும் எழுதுகிறார்.

ஹென்றி சிதம்பரம் என்ற தமிழர் இங்கு வாழும் ஆபிரிக்கர்கள், இந்தியர்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தவர். அவர்களுக்காக வாதாடவும் போராடவும் அவர் முன்னணியில் திகழ்ந்தார். இவர் மறைந்த போது முழு ரினிட்டாட்டுமே அழுதது. இறுதி ஊர்வலத்தில் மக்களைக் கட்டுப்படுத்தவே மிகவும் சிரமப் பட்டதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. நாட்டின் ஒரு முக்கிய வீதிக்கு ஹென்றி சிதம்பரம் அவென்யூ எனப் பெயரிடப்பட்டு அது இன்னமும் அதே பெயருடன் இருக்கிறது. காலப் போக்கில் வட இந்திய சமூகம் பெரும்பான்மையுடன் வாழ்ந்தாலும் இன்னமும் “சென்னைக் குடியிருப்பு” என்ற பகுதி இங்குள்ள பெரிய சிவன் கோவிலுக்கு அண்மையில் இருக்கிறது.

போட்ஓவ் ஸ்பெயின் நாட்டின் தலைநகரமாகத் திகழ்கிறது. எரிமலைகளால் சூழப்பட்ட இந்த ரினிட்டாட், டுபாக்கோ தீவுகளுக்கு முதல் தடவையாக கம்லா பெர்சாத் பிசேசர் என்ற இந்திய வம்சாவளிப் பெண் பிரதமராகியுள்ளார். மே, 2010 அளவில் நடந்த தேர்தலில் கம்லாவின் கூட்டணி 41 இடங்களில் 29 இடங்களைக் கைபற்றி ஆட்சியைப் பிடித்துள்ளது.

தமிழர் குடியேறிய நாடுகள் வரிசையில் எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூலினை வரைந்துள்ளேன். மேலதிக விபரங்களைச் சேகரித்து, அங்கு இன்று வாழும் தமிழ் வம்சாவளிகள் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்ள வருங்காலத் தமிழ் இளைஞர்கள் சிலராவது முன் வரவேண்டும் என்பது என் பிரார்த்தனை!

மார்த்தினிக் (MARTINIQUE) தீவுத்

தமிழர்கள்

“ஒராம் ஒராம் தோட்டத்திலே
ஒருத்தன் போட்டானாம் வெள்ளரிக்காய்!
ஒருத்தன் போட்டானாம் வெள்ளரிக்காய்
காசிக்கு ரெண்டு விக்கச் சொல்லி
காகிதம் போட்டானாம் வெள்ளைக்காரன்
காகிதம் போட்டானாம் வெள்ளைக்காரன்!”

“அம்மா மாரியம்மா தாயே
என்தாயே - எமக்கு நல்லவழி
காட்டுமம்மா தாயே!”

இந்தப் பாடலைப் பாடிப் பல கைதட்டல்களைப் பெற்றவர் மார்த்தினிக் தீவில் இருந்து வந்த ரேனே வேலாயி அவர்கள். இடம் புதுச்சேரி அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடசாலை. பிரெஞ்சு, கிரியோல் மொழிகளைப் பேசிக்கொண்டு வந்த ரேனே வேலாயி அவர்களிடம் தமிழ்ப் பாடல் ஒன்றைப் பாடுங்களேன் என்று பேராசிரியர் சண்முகம் சுந்தரனார் கேட்டபோது பாடிய பாடல் இது.

மார்த்தினிக் தீவு

அந்த நாட்களில் தமிழ் நாட்டில் வேலைக் கஷ்டங்களில் இருந்து விடுபட, மன ஆறுதலுக்காக - பொழுது போக்கிற்காகப் பாடிய பாடல், பல கடல்களைத் தாண்டி கரிபியன் தீவுகளில் ஒலித்திருக்கிறது. இந்தப் பாடலை தமது தகப்பனார் கற்றுத்தந்ததாய் ரேனே வேலாயி கூறினார். இவர் புதுச்சேரிக்கு வந்த ஆண்டு 1982. இவரது வயது 50. புதுச்சேரி வந்த ரேனே வேலாயி எனது நண்பர் மதுரகவி உறவினர் ஒருவரை மணந்து கொண்டார்.

(படங்கள், தகவல்கள் தந்த நண்பர் மதுரகவிக்கு நன்றி)

இவர் குடியேறிய தமிழர்களின் 2வது தலைமுறையினராகும். ரேனே வேலாயியின் தகப்பனார் சஞ்சீவிப் பண்டாரமாகும். இவர் தமது 29 வது வயதில் வேலாயி என்ற தன் மனைவியுடன் மார்த்தினிக் தீவை வந்தடைந்தார். கரிபியன் கடல் பிரதேசத்தில் உள்ள தீவுகளில் ஒன்று மார்த்தினிக் தீவு. அந்நாட்களில் பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பெண்கள் தனியே கடல் கடந்து செல்வதில்லை எனவே அங்கு குடியேறிய தமிழருக்குத் தமிழ்ப் பெண்களைத் தேடுவது மிகவும் கஷ்டமானது இவர்களுக்கு வட இந்தியப் பெண்களே பெரும்பாலும் மனைவிகளாக திருமணம் செய்ய நிற்பந்திக்கப்பட்டனர். இந்த வட இந்தியப் பெண்கள் இந்தியாவில் சந்தைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு ஏலத்தில் விற்கப்பட்டவர்களாகும். இவர்களை விலை கொடுத்து வாங்கிய ஏஜெண்டுகள் கப்பல்களில் ஏற்றி இத் தீவுகளுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். சஞ்சீவி பண்டாரம் வேலாயி என்ற தமிழ்ப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்த போதும் தன் தாயின் பெயரையே குடும்பபெயராக சேர்த்துக்கொள்ள நிற்பந்திக்கப் பட்டார். இந்த விதமாகத் தாயின் பெயரையே தம் குடும்பப் பெயராக வழங்கும் நிலை ரீயூனியன் தீவிலும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

மார்த்தினிக் தீவில் கரும்பு அறுவடை செய்யும் தமிழர்கள்
மார்த்தினிக் தீவுக்கான புலப்பெயர்வு 1853 களில் ஆரம்பமானது. கங்காணிமார் சொற்களை வேதவாக்காகக் கொண்ட ஏழைமக்களுக்கு 3 நேரச் சாப்பாடு, வீடுகள் கட்டித்தரப்படும். சொந்தமாக விவசாயம் செய்யக் காணி தரப்படும். ஒரு சலுகையாக விரும்பிய பொருட்களையெல்லாம்

எடுத்துச் செல்ல முடியும் எனப் பல சலுகைகளைக் கங்காணிகள் அறிவித்திருந்தனர். குடியிருக்கும் இடங்களில் பாம்புகளை ஒழிக்கக் கீரிப்பிள்ளைகளைக் கூட எடுத்துச் செல்ல அனுமதித்திருந்தனர். கப்பலின் அடித்தளத்தில் சங்கிலியால் தொங்க விடப்பட்ட மரப்பலகைகள் தான் படுக்கை. கப்பல் அசையத் தொடங்கியதும் வாந்தி எடுத்த வர்களும், பாதி மயக்கத்திலிருந்த வர்களும், தம் சொந்தங்களைத் தாய் நாட்டில் விட்டுவிட்டு வந்த ஏக்கத்தில் புலம்பியவர்களுமாக, அனைவரும் நாகூர் ஆண்டவரையும் மாரியம்மா வையும் நினைத்துக் கொண்டு, பயணம் எப்போ முடியும், கரை எப்போது தென்படும் என்ற ஏக்கத்தில் துடித்தனர்.

மார்த்தினிக் தீவு தமிழன் வேலாயுதம் மகன் ரெனே வேலாயுதம்

இவர்கள் பிரயாணம் செய்த கப்பல்களோ இலங்கைத் துறை முகத்தில் எரிபொருள்களை, தண்ணீரை உணவு போன்றவற்றை ஏற்றிக்கொண்டு, தென்னாபிரிக்க முனையைச் சுற்றிக்கொண்டு பிரான்சின் பெர்தோ, அவ்ரு துறைமுகங்கள் நோக்கி நகர்ந்து, அத்துறை முகங்களிலும் வேண்டிய உணவுப் பொருட்களை, அத்தியாவசியமான பொருட்களை, வாங்கி ஏற்றிக் கொண்டு அத்திலாந்திக் பெருங்கடலைக் கடக்க ஏற்பாடு செய்து புறப்பட்டன. மார்த்தினிக் தமிழர்களால் மறக்க முடியாத கப்பல் ஓரெல்லி. அடிக்கடி இந்தியாவிலிருந்து ஆட்களை இறக்கி ஏற்றும் பணியில் இக்கப்பல் ஈடுபட்டு வந்தது.

மார்த்தினிக் தீவு வந்ததும் இந்த ஒப்பந்தக்காரர்கள் கொட்டடிக்கு கூட்டிச் செல்லப்பட்டு, நிர்வாணமாக்கப்பட்டு, வருத்தங்கள் தோற்று நோயுள்ளவர்கள் அப்புறப்படுத்திய பின் ஏனையவர்களைப் பல்வேறு தோட்டங்களுக்கும் பிரித்து அனுப்பப் பட்டனர். கணவன் மனைவி கூடப் பிரிக்கப்பட்டனர். பெண் அங்கு போகுமிடத்தில் இன்னுமோர் ஆளைத்தேடிக்கொள்வாள் எனப்பதில் தந்தனர். இது அநியாயம் கொடுமை என்பவருக்கு அடிஉதை!, இங்கு முருங்கைக்காய், மாமரம்

எல்லாம் உண்டு. முருங்கைக்காயை ஆப்பிரிக்கர் சமைப்பதில்லை அது கூலிகளின் உணவு என்பர்.

ரேனே வேலாயி ஓரளவு பிரெஞ்சு படித்திருந்ததால் கட்டட ஒப்பந்தப் பணி செய்பவராக வேலை பார்க்க முடிந்தது. பல கூலி ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடிய பணியை அவர் செய்தாலும் அவரையும் “கூலி” என்றே மக்கள் அழைப்பர். பலர் கூலி எனத் தம்மை பிறர் அழைப்பதை விரும்புவதில்லை. இதற்காக வேற்று இனத்தவரை மணந்து கொண்டு கலப்பு இனமக்களாக வாழ விரும்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கலப்பு இனத்தவர் “பெர்தீஸ்” என அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

மரத்தின் தீவுக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்ட நாட்டு வைத்தியர் சவுர்ப்பிள்ளை

மார்த்தினிக் தீவின் வடக்குப் பகுதி தமிழ் வம்சாவளியினர் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதி. தங்களின் பண்பாட்டையும் கலாசாரத்தையும் தொடர்ந்து பேண விரும்பும் சிலர் அப்பகுதியைத் தனி மாவட்டமாக்க வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர்.

சென்துய்பேர் சின்னப்பன் என்பவர் புதுச் சேரித் தமிழர். பிரெஞ்சு மொழி ஆசிரியராக மார்த்தினிக் தீவில் கல்வி கற்பித்து வருகிறார். ஒருநாள் மழைக்காக ஒரு சந்தைக் கடைக்குள் ஒதுக்கிய இவரை காய்கறி விற்கும் ஒருவர் சின்னப்பனைத் தமிழர் என்று தெரிந்து கொண்டு “(ஐயா) முசியே நான் தினசரி உங்களைப் பார்க்கிறேன். என் கடைக்கு நீங்கள் வருவதில்லை, நீங்களும் கூலி நானும் கூலி நீங்கள் ஏன் என்னுடன் பேசுவதில்லை, என் கடையில் சாமான்களை வாங்கினால் என்ன? இதோ “கூலி மான்ழ்” இருக்கிறது (கூலி மான்ழ் என்பது முருங்கைக்காய்) என் வீட்டுக்கு ஒரு தடவை நீங்கள் வரவேண்டும். கொலம்போ (குழம்புச்சோறு) சாப்பிட வரலாமே என்று கேட்க, சின்னப்பன் ஒரு தடவை அவரது வீட்டுக்குச் சென்று சாப்பிட்டுத் திரும்பியதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இங்கு மதலன்விழா (மதுரை வீரன்) பெரிய அளவில் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. காடுகளில் தன்னிச்சையாக

வாழும் கொழுத்த ஆடுகளைக் கொண்டு வந்து பலியிட்டு எல்லாரும் பகிர்ந்து உண்பர். இந்த விழாக்களுக்கு சேலை அணிந்த பெண்கள், நீண்டகவுண் தரித்த பெண்கள் ஏராளமாகக் கலந்து கொள்வர். ஆண்கள் முழுக்கால் சட்டை, அரைக்கால் சட்டை அணிவர் எனக் கூறுகிறார் சின்னப்பன். இங்கு பூசாரிகளுக்கு நிறையச் செல்வாக்கு இருக்கிறது என்கிறார். தமிழ், கிரியோல் கலந்த மொழியில் பேசிச்சாமிக்குப் படையில் செய்தார் அந்த பூசாரி; பெண்கள் பலர் சாமியாடினார்கள் என்று கூறுகிறார்.

கழிப்புக் கழித்தல், சூனியம் வைத்தல் போன்ற நாட்டுப்புறத் தமிழரின் நம்பிக்கை, பழக்க வழக்கங்களைக் கடல் கடந்து வந்தும் இந்த தமிழர் மரவு வழிவந்தோர் கைவிடாது கைக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

தைலம்மே பஸ் நிறுவனம், வள்ளியம்மே பஸ் நிறுவனம்.

மார்த்தினிக் தீவுத் தமிழர்கள் பற்றித் திரு. சின்னப்பன் கூறிய மேலும் சில தகவல்கள் - இங்கு தமிழர்கள் சிலர் பஸ் (பேருந்து) நிறுவன முதலாளிகளாகப் பணிபுரிகின்றனர். அவற்றில் நான் அவதானித்த பேருந்து நிறுவனங்கள் இரண்டு - ஒன்று தைலம்மே பஸ் நிறுவனம், இரண்டு வள்ளியம்மே பஸ் நிறுவனம். கூலிகளாகச் சென்ற தமிழர்கள் எப்படி பேருந்து நிறுவன முதலாளியானார்கள் என்று ஆராய்ந்த போது தோட்ட முதலாளிகளாக இருந்த சில வெள்ளையர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறிய போது தமக்கு உண்மையாகவும் தொழிலில் விசுவாசமாக, அற்பணிப்பு உணர்வுடனும் கடமை பார்த்தவர்களுக்கு தமது நிலம், வீடு, நிறுவனங்களை ஒப்படைத்து விட்டுச் செல்வது வழக்கம் என்றும் அப்படி வழங்கப்பட்ட நிறுவனங்களைப் பெற்ற தொழிலாளர்கள் - தாய்மாரே குடும்பத்தின் தலைவிகளாகக் கருதப்படும் நடைமுறை இருப்பதால், தங்கள் தாயர்கள் பெயரிலேயே இந்த நிறுவனங்கள் நடைபெற்றுவருவதாகவும் என்னிடம் கூறப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்

வண. தனிநாயகம் அடிகளாருக்குப்பின் எவரும் இக் கரிபியன் தீவுக்களில் கால் பதித்ததில்லை! இனியும் இந்த நிலை தொடர வேண்டுமா?

குவாட்லோப் (GUADELOUPE)

தீவுத் தமிழர்கள்

1854 டிசம்பர் 24 " AURELIE " என்ற கப்பல் மூலம் 314 இந்தியர்கள் POINTE A PITRE என்ற கடற்கரைக்கு இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்ட 3 மாத பயங்கரக் கடற் பிரயாணத்தின் பின் வந்து சேர்ந்தனர். அடிமை என்ற தளையிலிருந்து 1848ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க மக்கள் விடுதலை பெற்ற பின் மீண்டும் வெள்ளையருக்கு அடிமையாக வாழமாட்டோம் என்று ஆபிரிக்கர்கள் தோட்டங்களை விட்டு வெளியேறியதால் இந்தியர் அழைக்கப்பட்டனர். 1854க்குப் பின் கப்பல்கள் அடிக்கடி இந்தியரைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தன. இந்தப் பயங்கரப் பிரயாணங்கள் மூலமாக ஏறத்தாழ 42,326 பேர் குவாட்லோப் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்களுள் 24,891 பேர் இறந்தொழிந்தனர். 9460 பேர் தங்கள் ஒப்பந்த காலம் முடிவடைந்ததும் இந்தியா திருப்பினர்.

குவாட்லோப்

இம் மக்கள் செய்த அளப்பரிய தியாகம், குவாட்லோப் தீவின் பொருளாதார வளத்துக்குச் செய்த சேவையைக் கௌரவிக்க அவர்கள் வந்து சேர்ந்த டிசம்பர் 24, நாட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் இந்தியர் வருகை நாளாக 2004ம் ஆண்டிலிருந்து கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

அது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டின் மாவட்ட சபை, POINTE A PITRE நகரசபை, மற்றும் பாரத்-குவாசபை ஆதரவில் அவர்கள் வந்து இறங்கிய POINTE A PITRE கடற்கரையில் தேசத்தின் நன்றிக்கடனாக ஒரு நினைவுத் தூபி எழுப்பப்பட்டது. இது இந்தியர் தீவுக்கு வந்த 150 வது வருடக் கொண்டாட்டத்தின் போது நிறுவப்பட்டது. இந்தியாவில் பிறந்து, பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்த இந்திரஜித் சகாதேவ் என்ற சிறந்த சிற்பியால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

600 கிலோ எடை கொண்ட வெண்கலத்திலான ஸ்தூபி இது. “ஓம்” என்ற வார்த்தை நினைவுச் சின்னத்தில் மேலே பொறிக்கப்பட்டு, தங்கத்திலான சூரியன், 4 திசைகளிலும் சங்குகள், சிவனின் திரி சூலம் பெரிய அளவில் பொறிக்கப்பட்டு, தமிழர்குடியேறிய 1854ம் ஆண்டு என்பதை தெளிவாகப் பொறிக்கப்பட்டன. கரும்புச் செடியின் இலைகள் செதுக்கப்பட்டு ‘G’ என்ற எழுத்தும் பொறிக்கப்பட்டது. ‘G’ என்பது இந்தியாவின் கங்கை நதியைக்குறிக்கும் அதே வேளை குவாட்லோப்பின் ஆரம்ப எழுத்தாகவும் மகாகணபதியின் முதல் சொல்லாகவும் அமைகிறது. கணபதியின் உருவச்சிலையொன்றும் அங்கே வைக்கப்பட்டு முழுமை பெற்ற இந்ந நினைவுச்சின்னம் காலம் தோறும் எதிர்காலச் சந்ததிகள் நினைவு கூரத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது.

தமிழர்கள் இழக்கக்கூடாத தம் தாய் மொழியை இழந்தனர். தமது நீண்ட பாரம்பரியத்தையும் பண்பாட்டையும் இழந்து, நாட்டின் வளத்தையே முக்கிய நோக்காகக் கொண்டு உழைத்த பெருமைக்குரியவர்கள்! நாட்டின் எல்லாத் துறைகளிலும் - விவசாயத்தில் மட்டுமல்ல அரசியல் துறையில் கூட முன்னணி வகிக்கும் சமுதாயமாக மாறியுள்ளது பெருமைக்குரியது. இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்தியர்களின் முழு வரலாறும் தனிநூலாக எதிர்கால ஆய்வாளர்களால் வெளியிடப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் வெளிவராத பல தகவல்களை நாம் பெற முடியும்.

உலகில் தமிழரின் காலத்தால் மறைக்கமுடியாத தியாகத்தை, பணியைப்போற்றி, எழுப்பப்பட்ட இந்த நினைவுச் சின்னம் உலகில் எழுப்பப்பட்ட முதல் தமிழரின் நினைவுச் சின்னம். அது அன்னிய மண்ணில் எழுப்பப்பட்டிருப்பதையிட்டு நாம் இயல்பாகவே பெருமை கொள்ளமுடியும்.

உலகத்தமிழா நீ! உன் இனத்தில் பற்றிருந்தால்
நிலவும் கொடுமையினை நீதியின் முன்நிறுத்து
இன்றே கிளம்பு - இனிப் பொறுக்க நியாயமில்லை!

பீஜி (FIJI) தீவில் தமிழர்கள்!

திரு அப்பாப்பிள்ளையும் சுவாமி ருத்ராநந்தாவும்

பீஜித்தீவுகள் பற்றியும் அங்கு வாழும் நம் தமிழர்கள் பற்றியும் எழுதும் போது நம் நினைவுக்கு வருபவர் “மித்திரன்” ஆசிரியர் கா.அப்பாப்பிள்ளை அவர்களும் சுவாமி ருத்ரா நந்தாவும் (முத்துக்கணேசன்)ஆகும்.

பீஜி தீவுகள்

பீஜித்தீவுகளில் உயிரோட்டமுள்ள தமிழ்ச்சமுதாயம் ஒன்று வாழ்கிற தென்பதை உலகுக்கு அறிவித்த பெருமை திரு. அப்பாப்பிள்ளை அவர்களையே சாரும். பீஜித்தீவில் தமிழ் வாழத்தமிழ்ப் பாடநூல்களை அச்சிட்டுத் தாருங்கள், தமிழ் ஆசிரியர்களை அனுப்பிவையுங்கள் என முதற்குரல் எழுப்பிய பெருமை இவருடையது. தமிழகத்தின் உதவி போதுமானதாக இல்லை என்பது இவரது குறை. மூன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவை தமிழகம் வந்தும் கடிதங்கள் எழுதி வற்புறுத்திய போதும் “ஆகட்டும் பார்க்கலாம் ” என்ற பதிலே கிடைத்தது.

இந்தியருள் பெரும்பான்மையினராக வாழும் ஹிந்தி பேசும் மக்கள் “ இந்தியர்” என்றால் அனைவரும் ஒன்றே - தமிழ் தமிழர் என்று பேசுவதை விடுத்து எங்களுடன் இணைந்து கொள்ளுங்கள் என வலியுறுத்தியும், பய முறுத்தியும் தேன் ஒழுகப் பேசியும் வந்த போது, துணிந்து தென்னிந்திய சன்மார்க்க சங்கம் என்ற அமைப்பை நிறுவி, தென்னிந்திய மக்களை ஒருகுடைக்குக் கீழ் கொண்டுவரப் பெரிதும் பாடுபட்டவர், திரு. அப்பாப்பிள்ளை அவர்கள். உலகத் தமிழ்பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டுக்குத் தமிழகம் வந்த இவரைச் சந்திக்கும் சந்தர்பம் கிடைத்தது. கடல் கடந்த நாட்டுத் தமிழர்கள் மேல் இயல்பாக அக்கறை கொள்ள வேண்டிய தமிழக அரசும் அதன் அதிகாரிகளும் பாரமுகமாக இருப்பது கண்டு கொதிப்பார் திரு.அப்பாப்பிள்ளை.

“சங்கம்” இதழை அச்சகத்துடன் நெருப்பு வைத்த ஹிந்திவெறியர்கள்.

தங்களால் இயன்றவரை தென்னிந்திய சமூகத்தை வடஇந்திய சமூகத்துடன் இணைக்க முயன்று தோல்வி கண்ட ஹிந்திவெறியர் “சங்கம்” இதழ் அச்சிடப்பட்ட அச்சகத்தை நெருப்பு வைத்துக் கொழுத்தினர். முடிந்த வரை புதிய அச்சகம் ஒன்றைப் பெற முயன்றும் தோல்வி கண்ட பெரியவர் அப்பாப்பிள்ளை கையெழுத்துப் பிரதியாக “மித்திரன்” என்ற மாத ஏட்டை வெளியிட்டு உலகமெல்லாம் அனுப்பினார். அப்பத்திரிகையின் பழைய பிரதிகள் சங்கம் ஏட்டின் பிரதிகள் எனது உலகத்தமிழர் ஆவணக்காப்பகத்தில் இருந்தன. பின்னாளில் அவையும் நெருப்புக்குப் பலியாகின.

இயல்பாகவே இராமலிங்க சுவாமிகள் பக்தரான திரு. அப்பாப்பிள்ளை உயிருடன் இருந்த காலத்தில் பீஜித் தமிழர் பற்றிய தகவல்களை - ஆய்வுகளைத் தமது ஏட்டில் வெளியிடாதது பெருங்குறையாகும். அவர் இயற்கை எய்திய செய்தியை அறிந்து மனம் கலங்கியவர்களுள் நானும் ஒருவன். உண்மையான இனப்பற்றும் மொழிப் பற்றும் கொண்டிருந்த திரு. அப்பாப்பிள்ளை பற்றிய செய்திகள் போதியளவு வெளி உலகத்திற்குத் தெரியாதது பெரிய கொடுமை!

சுவாமி ருத்ராநந்தா பணி

தமிழகம் மயிலாடுதுறைக்கு அருகே மணல்மேடு என்ற சிற்றூரைச் சேர்ந்தவர் ருத்ராநந்தா என அழைக்கப்பட்ட முத்துக் கணேசன். பீஜியிலுள்ள ராமகிருஷ்ணமிஷன் அமைப்புக்குத் தலைவராகி 40 ஆண்டுகாலம் பணியாற்றியவர். தமிழ், ஹிந்தி மொழிப் பாடசாலைகளை அமைத்து, தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுச் சிறை சென்றவர். பீஜித்தீவின் கரும்புத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முதன்மை பிரதிநிதி என்ற நிலையில் சீனாவுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டவர். இருப்பினும் ஹிந்தி வெறியர்கள் இவரின் தமிழ் ஏடான சங்கத்தையும் அச்சகத்தையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்டனர்.

பஸிபிக் மகா சமுத்திரத்தில் ஆஸ்திரேலாவின் வடகிழக்காக உள்ள டேங்காவிற்ரு மேற்கிலும் துவாலுவுக்கு தெற்கிலும்

அமைந்துள்ள 322 தீவுக் கூட்டங்களுள் 106 தீவுகளில் தான் மக்கள் வாழுகிறார்கள். இதனையே பீஜித்தீவுகள் என்பர். இதிலும் வனிலீவு, வற்றிலீவுகள் பிரதானமானவை. சுவா தலைநகரம். கப்பல்களின் ஆடுமாடுகள் போல அடைக்கப்பட்டு, 3 மாதம் மிகச் கொடுமையான பயணத்தின் பின் தமிழர்களை இங்கு வந்து இறங்கினர். இவர்கள் இங்குபட்ட அவலம் நிறைந்த வாழ்க்கையைக் கேள்வியுற்ற பாரதி மனங்குமுறிப்பாடிய பாடல்கள் வரலாறு! இதுபற்றி பாரதி அவர்களின் மனைவி செல்லம்மா பாரதி ஒரு சம்பவத்தை விபரிக்கிறார். (தினமணி 11.12.2011) ஒரு நாள் மத்தியானம் ஒரு மணியாகியும் சாப்பாட்டுக்கு பாரதி அவர்கள் வந்து சேரவில்லை. தூரத்திலிருந்து எட்டிப்பார்த்தேன். அவர் அங்கே பேப்பர்களுடன் உட்கார்ந்திருந்தார். நான் பார்த்ததை அறிந்து கொண்டபாரதி “செல்லம்மா! இங்கே வா” என அழைத்தார். அவர் கண்களிலிருந்து பொல பொல வெனக் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. “எங்கள் இந்திய மாதர்கள் அந்நிய நாடுகளில் படும் பாட்டைக்கேள்” என்று விம்மி விம்மிக் கரும்புத் தோட்டத்திலே என்றப் பாடலைப் பாடியதைக் கேட்டு நாமும் அழுதோம் என்கிறார்.

தாய் மொழியைக் கால ஒட்டத்தில் மறந்து போய் விட்டாலும் சமயப்பற்றை அவர்கள் துறக்கவில்லை. கோவில்களை ஏற்படுத்தி முக்கிய சமய நாட்களில் காவடி, பால்குடம் எடுத்து விரதம் இருந்து தமிழ்நாட்டையே பீஜிக்கு கொண்டு வந்துவிடுவார். கோவில்சாமி உருவங்களை வீதிவலம் வரச்செய்து வீடுதோறும் கும்பங்கள் வைத்து குத்து விளக்கேற்றி வழிபடுவதோடு தீமித்தலை வருடம் தோறும் கொண்டாடி மகிழ்வார். 1920ல் அப்பு நாயர் என்பவர் 90 கிலோ மீட்டர், நடந்து காவடி எடுத்து வந்து வழிபட்டார் என்பர்!. முருக வழிபாடு பீஜீ மக்களுடன் ஒன்றிக் கலந்து விட்ட வழிபாடு. ராமசாமிப்பிள்ளை என்பவர் பீஜீ நாடெங்கும் சுற்றிக் காசு திரட்டி முருகனுக்கு ஒரு கோவில் கட்டியதாகவும், காசு திரட்டத் தமிழ் நாட்டுக்கும் வந்து சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்தக் கோவில் இன்றும் பெரியகோவில் என்றே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தென்காசியில் உருவாக்கப்பட்ட

முருகன்சிலை, 1926ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டு இங்கு பிரதிஷ்டை செய்ததாகவும் அறியப்படுகிறது. தைப்பூசத் திருவிழா, சிவராத்திரிவிழா எல்லாம் பீஜீத் தமிழர்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடிமகிழ்வர். ஸ்ரீசிவசுப்ரமணியர் ஆலயம் என்ற பெரிய கோவிலைவிட முருகனுக்கு TAGI TAGI, KORONURU, NOYOA போன்ற பகுதிகளில் சிறிய ஆலயங்களும் உண்டு. 1970ல் பீஜீ பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றது. குடியேறிய இந்தியர் தம் மீது மேலாதிக்கம் செய்ய முற்படுகிறார்கள் என்று கூறிப் பல ராணுவப்புரட்சிகள் நடந்தன. 1997ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதிய அரசியல் திட்டத்தைச் சுதேசிய மக்களும் இந்தியரும் ஏற்றுக் கொள்வதாகத் தெரிவித்தனர். ராணுவப் புரட்சிகள் அடிக்கடி நடந்த போதும் நாட்டின் பொருளாதாரம் பன்மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. சர்க்கரை, தேங்காய் நாட்டின் ஏற்றுமதியில் 90 சதவிகிதம் உயர்ந்துள்ளது. இதற்கு இந்தியர், சுதேசி மக்களுடன் இணைந்து, அமைதியுடன் இருந்து, உழைத்து வருவதே காரணமாகும்.

சுதேசி மக்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றிய இந்தியர்

1873 ஜனவரி 4ம் தேதியில் வெளியிடப்பட்ட “ பீஜீரைம்ஸ்” என்ற தினசரியின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில்

... The american indians, the new zealanders and the australians have had to give way to the superior race, so surely must the fijians to follow in the same course. Fiji must now become the home of the white race, its original inhabitants are no doubt doomed ”

அமெரிக்காவின் பூர்வகுடிமக்கள், நியூஸிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா பூர்வகுடிமக்கள் மேன்மையான உயர்குடி வெள்ளையருக்காக ஒதுங்கி, வழிவிட்டு வாழ்வதைப்போல் பீஜீ சுதேசிய மக்களும் வெள்ளையருக்கு வழி விட்டு ஒதுங்கவேண்டும். பீஜீ இன்று வெள்ளையரின் ஆதிக்க பூமியாக, சொந்த நாடாக மாறிவிட்டதால் அதன் பூர்வகுடிமக்கள் அழிவு நிலைக்குத்தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்று எழுதியது!.

ஆனால் பீஜீயின் கவர்ணராக இருந்த சேர் ஆதர் கோடன் 1877ம் ஆண்டு பிரிட்டிஸ் குடியேற்ற அலுவலகத்து எழுதிய

கடிதத்தில் இதற்கு மாறுபாடான நிலையைக் கடைப்பிடித்திருப்பதாக அறிகிறோம். அழிவிலிருந்து சுதேசிய மக்களைக் காப்பாற்றவே, இந்தியத் தொழிலாளர்களை வரவழைத்ததாக அவர் தமது கடிதத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

இது தொடர்பாக "FIJI NATION" - (VOL.I NO 10) எழுதும் போது

... The availability of Indians in fiji meant that the Govt, could continue its policy of generally keeping the fijians on their own plantations and permit them to develop at a pace which, despite its other faults, has at least enable them to recover from the impact of european contact... This is the story of why they were brought here - to make fiji viable and to save the fijian people - a task that they have acomplished quit admirably. This is the story of the majority of indian in fiji, but not all... எனக்குறிப்பிடுகிறது.

(இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட ஆவணங்கள் எனது உலகத்தமிழர் ஆவணக் காப்பகத்தில் இருந்தவை, தீ மூடப்பட்டு அவை அழிந்து போய் விட்டன)

தமிழ்க் கல்வி தேக்கமடைந்த நிலைக்கு ஒப்பந்தக் கூலிகளாக வந்த தமிழர்களிடையே கல்வி அறிவுடையவர்கள் இல்லாமையே காரணம் எனினும் உலகத் தமிழர். இங்குள்ள தமிழர் அமைப்புகளுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தி தமிழாசிரியர்களை அனுப்பித் தமிழ் வாழ், வளர உதவவேண்டும் என்பதே என் அவா.

எமது அடுத்த வெளியீடு !

**இலங்கை அரசியலில்
காட்டுன்கள் தரும் தரவுகள் (1939 - 2012)**

— தொடர்புகளுக்கு : —

உலகத்தமிழர் ஆராய்ச்சி மையம்,
12/1, பாலமுருகன் தெரு, அய்யப்பநகர், கே.கே.நகர்,
திருச்சி - 21. தொலைபேசி : 0431 - 2459157

ரீயூனியன் தீவுக் கோவில் அர்ச்சகர்கள் மற்றும் பக்தர்கள், இவர்கள் பிரெஞ்சு மொழியில் மட்டும் வழிபடுகிறார்கள். தமிழ் தெரியவில்லை.

உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு இயக்க மாநாடு புதுவையில் நடைபெற்ற போது இயக்க நிறுவனருக்கும் மனைவிக்கும் பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கும் கரங்கிரஸ் தலைவர்குமரி ஆனந்தன். அவர்கள்.

1980ஆம் ஆண்டு மொறீசியஸ்சில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மாநாட்டின் போது வெளியிடப்பட்ட அஞ்சல் தலை.

கி.பி. 985-1014 காலகட்டத்தில் இலங்கையில் ராஜராஜ சோழனால் புழக்கத்துக்கு விடப்பட்ட தங்க நாணயங்கள். (இவை இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்டவை)

தென்னாபிரிக்காவில் உள்ள ஆலயங்களும், அதில் தமிழ் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட ஆலய பெயர்களும்

தென்னாபிரிக்க தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர் திரு. பாலநாயுடு அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டு கௌரவம் பெறும் சூருமசிட்டு இராகனகரத்தினம் அவர்கள்.

தென்னாபிரிக்கா தேயிலைத் தோட்டத்தில் நம் தமிழ் பெண்கள். 1865ம் ஆண்டுக் காட்சி.

1860ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவுக்கு தமிழ் தொழிலாளர்களை ஏற்றிச் சென்ற கப்பல்களில் ஒன்று.

2008ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவில் நடைபெற்ற தென்னாபிரிக்கத் தமிழர் கூட்டமைப்பு கழகம், உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கச் சிறப்பு மாநாட்டில் இலங்கை எம்.பி. திரு.சேனாதிராஜா, தென்னாபிரிக்க தமிழ் அமைச்சர் படையாச்சி, கூட்டமைப்புக் கழக யிக்கிச் செட்டி, இலங்கை அமைச்சர் சந்திரசேகரன், உ.த.ப.இயக்க நிறுவனருடன்.

தென்னாபிரிக்காவில் எங்கள் தமிழர்

1854ம் ஆண்டு இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில் அடிமை ஒழிப்புச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதுடன் இலட்சக் கணக்கான ஆபிரிக்க மக்கள் அடிமைகள் தொழுவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர். தென்னாபிரிக்காவில் தேயிலைப் பயிற்செய்கை மூலம் எதிர்பார்த்த பலன்களைப் பெறமுடியாத வெள்ளையர், கரும்பு சாகுபடி செய்ய முற்பட்டனர். கரும்பு செய்கைக்கு இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களைத் தருவிக்க முடிவெடுக்கப்பட்டது.

1800ம் ஆண்டு சென்னைத்துறைமுகத்திலிருந்து “ட்ரூபோ” என்ற முதல் கப்பல் எராளமான தமிழ்த் தொழிலாளர்களுடன் தென்னாபிரிக்கா நோக்கிப் புறப்பட்டது. கரும்புத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக, இரயில்வே கூலிகளாக, வீதி திருத்தும் தொழிலாளர்களாக, கட்டிட வேலைத் தொழிலாளர்களாகத் தமிழர் தம் வாழ்வை அங்கே அற்பணித்துக் கொண்டனர். நிறுவெறிகோரத் தாண்டவமாடிய காலம் அது. வெள்ளையருக்கு நேர் எதிரே வரக் கூடாது. ரயில்களில் 3ம் வகுப்பில் மட்டுமே பிரயாணம் செய்ய அனுமதி, வெள்ளையர்படிக்கும் பாடசாலைகளில் இந்திய மாணவருக்குத்தடை. சரிசமனாக இருக்கத் தடை என இப்படிப்பட்ட மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் தமிழர் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை. பொருளாதரத்தில் பின் தங்கியிருந்த கறுப்பு இனமக்கள் நாட்டில் நடக்கும் கொலை, கற்பழிப்புகளில் ஈடுபட்டுவந்தனர். பட்டப்பகலில் வீட்டைப்பூட்ட வேண்டும். பெண்கள் கடத்தப்பட்டு, பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டனர்.

தென்னாபிரிக்கா கரும்புத் தோட்டங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட தொழிலாளர்களில் ஆணுக்கு ரூபா 10/-ம் பெண்களுக்கு ரூபா 8/-ம் என மிகுந்த குறைந்த வேதனம் தரப்பட்டதாகவும் இரவு நேரங்களில் ஆடு மாடுகள் போல பட்டிதொட்டிகளில் அடைக்கப்பட்டதாகவும் இந்தப் பயங்கர நிலை பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்ததாகவும் நேத்தால் பல்கழைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் பத்திமா மீர் (Dr.Fathima meer) தனது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிடுகிறார். இத்துணை

அவலச் சூழ்நிலையில் கூட 26,000 பவுண் ஸ்டேலிங்காக இருந்த தென்னாபிரிக்காவின் சீனி ஏற்றுமதி, இத்தொழிலாளர் குடியேறிய 8 வருடகாலத்துள் - 1863ம் ஆண்டளவில் 1,00,000 பவுண் ஸ்டேலிங்காகப் பல்கிப் பெருகியதாக அக்கால கட்டத்தில் வெளியான “நேட்டால் மேக்குயூறி” (Natal mercury) என்ற ஏடு தகவல் தருகிறது. (குறிப்பு: இங்கு எடுத்தாளப்பட்ட Dr. மீர் கட்டுரை, நேத்தால் மேக்குயூறி ஏடுகள் என் ஆவணக்காப்பகத்தில் இருந்தவை. அனைத்தும் தீழுட்டப்பட்டு எரிந்து சாம்பலாகின)

ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் தனித்தனி வாழ்விடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பினும் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் மிரண்டு போய் விடவில்லை. இவர்களுக்கு ஆதரவாக 1893ம் ஆண்டு மோகன்தாஸ் கரம்சந் காந்தி டர்பனில் அடியெடு வைத்தார். அவர்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்டக் கோர்ட்டு வரை சென்று போராடினார். பள்ளிகளில் தமிழ்கற்பிக்க - தொழிலாளர்களுக்கு உதவத் தாமே தமிழ் படித்து மக்களுக்கு உதவினார். உதாரணமாக பால சுந்தரம் என்ற ஒப்பந்தக் கூலித் தொழிலாழியை அவர் எஜமான் அடித்துப்பல்லை உடைத்து விட்டார். இந்தக் காயங்களோடு வந்த பால சுந்தரத்தை வக்கீல் என்ற முறையில் சந்தித்தார். நீதிமன்றம் வரை சென்று போராடி அவருக்கு நீதி வழங்க உதவினார். மக்கள் காந்தியைப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

காந்தியைத் தமக்கு உதவும் கடவுளாகவே மக்கள் கருதினர். அவரது போராட்டங்களுக்குத் தமிழர் உறுதுணையாக இருந்து ஆதரவு தந்தனர், இந்திய முறைப்படி ஒருபெண் திருமணஞ் செய்தால் அது சட்டப்படி செல்லாது. அவள் கணவரது வைப்பாட்டி என்றே கருதப்பட்டாள். இது போன்ற பல சட்டங்களை எதிர்த்து மக்கள் கொதித்தெழும்பினர். ஜோகனஸ் பார்க்கிலிருந்து பெண்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று போராடினார்கள். கஸ்தூரி பாபாவும் கலந்து கொண்ட இந்த மாபெரும் ஊர்வலத்தில் தில்லையாடி வள்ளியம்மை தன் தாயாருடன் முன்னணியில் சென்றார். ஊர்வலம் தடையை மீறி, திரான்ஸ்வாலுக்குள் நுழைந்த போது குழந்தைகள் உட்பட அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

பல மாதச் சிறை வாழ்க்கைக்குப்பின் வாடிவதங்கி நடக்க முடியாத நிலையில், வெளியே வந்த வள்ளியம்மையைக் கண்டு காந்தி கண் கலங்கினார். கைத்தாங்கலாக அவரை அழைத்துச் சென்று ஒரு ஜமுக்காளத்தில் படுக்க வைத்து மூங்கில் தடிகளில் அந்த ஜமுக்காளத்தை இணைத்து அவரும் இன்னுமொரு யூதஇன வாலிபரும் தூக்கி அவர் வீடுவரை கொண்டு சென்றனர். மாரிட்ஸ்பார்க் சிறையில் கிடந்து, சொல்லொணாக் கஷ்டங்களைத் தாங்கிக் கொண்ட வள்ளியம்மை நீண்டகாலம் வாழவில்லை இறந்து போனார். இது போன்ற போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட தமிழர்களான நாகப்பன், நாராயணசாமி போன்றோரும் மரணத்தைத் தழுவினார். சிறை செல்லாவிட்டால் அது அவமானம் எனத் தமிழர் கருதினார். குடியுரிமை பறிப்பு, 25 பவுண்ட் தலைவரி போன்ற அநியாயச் சட்டங்களை காந்தி தலைமையில் தமிழர்கள் எதிர்த்துப் போராடினர். தமிழர்கள் தமக்குத்தந்த ஆத்மார்த்தமான பங்களிப்பைக் காந்தி அவர்கள் தமது இறுதிக் காலம் வரை மறக்கவில்லை. தனக்கு மறுபிறவி ஒன்றிருக்குமானால் தமிழனாகப் பிறக்க விரும்புகிறேன் என உணர்ச்சி பொங்கக் கூறியிருந்தார். ஏனைய சமூகத்தினரை விடத்தமிழர்கள் போராட்டப் பங்களிப்பு பெருமளவில் இருந்தது வரலாறு!

உடுத்த உடுப்புடன் கப்பலேறிய தமிழர் காலப்போக்கில் எல்லாத் துறைகளிலும் வியத்தகு முன்னேற்றம் கண்டனர். வெள்ளையருக் கெதிராக ஆபிரிக்க மக்கள் நடத்தும் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அம் மக்களுடன் தோளோடு தோள் நின்று போராடினர். ஒப்பந்த காலம் முடிந்ததும் தாய் நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்ப முயன்ற வெள்ளையருக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பி, வாழ்ந்த மண்ணிலேயே சாவோம். தாய்நாடு திரும்ப மாட்டோம் என முகத்தில் அறைந்தாற் போல் சொல்லி விட்டனர். இக் காலகட்டத்தில் தென்னாபிரிக்க கறுப்புமக்கள் நிலை, பிரிட்டிஸாரின் மன நிலை இவைகளைக் கிரகிரித்துக் கொண்டு,

தென்னாபிரிக்காவிற்கு கப்பலில்
வந்தவர்களில் சிலர்

தமது பொருளாதார வளர்ச்சியிலும், முன்னேற்றத்திலும் வேகமாகவும் நிதானமாகவும் செயற்பட்டனர்.

இவர்கள் மத்தியில் தோன்றிய தலைவர்களுள் டாக்டர். கேசவேலு குணரத்தினம் நாயுடு என்ற பெண்மணி குறிப்பிடத்தக்கவர். அடுப்பங்கரையில் நான் வாழமாட்டேன். என் மக்களுக்காகத் தொண்டு செய்வேன் எனச் சூளுரைத்து, துடிப்பான இளைஞர்களை, இளம் பெண்களைக் கல்வி கற்று

முன்னேறுங்கள் என அறை கூவி அழைத்து உற்சாக மூட்டினார். கூலி டாக்டர் என்று மற்றவர்கள் தம்மைக் கேலியாகப் பேசுவதைப்பற்றி அவர் கவலைப்படவில்லை. சென்ற இடமெல்லாம் “போராடுங்கள்” “முன்னேறுங்கள்” என முழங்கினார். காந்தி அவர்கள் இக் கால கட்டத்தில் இந்தியா திரும்பியிருந்தார்.

பாரதிகண்ட எழுச்சி மிகு இளஞ்சமுதாயம் அம்மக்கள் மத்தியில் தோன்றினர். தமிழர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி இதற்கு கை கொடுத்தது. டாக்டர்களாக, ஆசிரியர்களாக, வக்கீல்களாக, அரசியல்வாதிகளாக, தமிழினத்திற்கிடையே புதிய சமூகம் தோன்றியது. அவர்கள் ஆபிரிக்க சுதந்திரப் போரட்டத்தில் நெல்சன் மண்டேலாவுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் உதவினர். கைத் தொழில் நிறுவனங்களின் பங்காளிகளாக, வெள்ளையர் மற்றும் கறுப்பு இனமக்களுடன் இணைந்து வர்த்தக முயற்சிகளிலும் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர். டாக்டர் நவநீதம்பிள்ளை போல் பலதுறைகளிலும் படித்த பெண்களிடையே பெரும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. தனிமனித ராணுவமாகச் செயற்பட்ட டாக்டர் கேசவேலு குணரத்தினம் 1998ல் காலமானார்.

நாட்டின் ஆட்சி அதிகாரம் மண்டேலா தலைமையிலான ஆபிரிக்க தேசியக் காங்கிரஸ் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டதும்

வெள்ளையர் படிப்படியாக நாட்டை விட்டு வெளியேறத் தொடங்கினர்.

அவர்கள் நடாத்திய தொழில் துறைகள், வாழ்விடங்கள் அனைத்தும் இந்தியர் வசமாயின. தமிழர்கள் முன்னேற்றம் இவ்வாறு அமைய, கறுப்பு இனமக்கள் பொருளா தாரத்தில் எந்தவித முன்னேற்ற

தென்னாபிரிக்காவிற்கு கப்பலில் வந்திறங்கும் தொழிலாளர்கள்

முமின்றி வாழ்ந்தது அரசியலிலும் பிரதிபலித்தது. தென்னாபிரிக்காவை விட்டு வெளியேறாது அங்கே தங்கிவிட்ட வெள்ளையருக்கு அடுத்த நிலையில் தமிழர்கள் இருந்தனர். நெல்சன்மண்டேலா அரசு கறுப்பு இனமக்களைக் கைதூக்கி விடமுயற்சித்த போதெல்லாம் தமிழர்கள் எதிர்ப்பு ஆங்காங்கே எழுந்தது. இருப்பினும் நாட்டின் வளர்ச்சியில் எல்லா மக்களும் பங்கு கொள்ளவேண்டும், தென்னாபிரிக்கா எல்லா இனமக்களுக்கும் உரியநாடு என முழங்கினார் மண்டேலா.

உதாரணமாக கறுப்பு இன மக்களிடையே 200 சாட்டெட் அக்கவுண்டர்கள் இருந்த போது இந்தியர்களிடையே 1000க்கு மேற்பட்டோர் அத்துறையில் இருந்தனர். வெள்ளையரைத் தவிர்ந்த ஏனைய இன மக்களுள் 70 சதவீதச் சட்டவல்லுனர்கள் கொண்ட சமூகமாக, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக ஏராளமான இந்தியர் உள்ளனர். வெள்ளையர் வெளியேறிய அரசு பதவிகளையெல்லாம் படித்த இந்திய சமூகம் தனதாக்கிக் கொண்டது மட்டுமல்ல, பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் நிறைந்த சமூகமாகத் தமிழர் சமூகம் மாறியது. மேலதிகப்பட்டதாரிகளை அரசு பின் தங்கிய ஆபிரிக்க மாணவர்கற்கும் பாடசாலைகளுக்கு மாற்றியது. கல்வியில் பின் தங்கிவிட்ட சமுதாயமாக மாறிவிட்ட கறுப்பு இன மக்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற உணர்வு தமிழர்களிடையே வளர்ந்து வருகிறது. இல்லாவிட்டால் கறுப்பு இனமக்கள் தமிழர்களுக் கெதிராகக் கிளம்பக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் உண்டு என்பதை தமிழ்மக்கள் உணருகிறார்கள். தென்னாபிரிக்கா கறுப்பர்கள் நாடு. கறுப்பர்களுக்கே முதலிடம் என்ற முழக்கங்களும் கேட்டவாறே உள்ளன. இருப்பினும்

தமிழர்களின் 2ம், 3ம் தலைமுறையினருக்கு இந்தியாவுடனான தொடர்பு எதுவுமில்லை தென்னாபிரிக்காவே அவர்கள் தாயகம்.

இதை உணர்ந்து கறுப்பர்களையும் அனுசரித்துப் போவதே எதிர்கால நிம்மதியான வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக அமையும் என்பதை தமிழர்கள் அறிந்தே உள்ளனர். நாட்டின் தேசபிதா மண்டேலா போல் சகிப்புத்தன்மையுடன் எதிர்கால அரசியல் வாதிகள் இருப்பார்கள் எனக் எதிர் கூற முடியாது. இரு இனத்தாரிடையே இன ஒற்றுமையைப் பேணிச் சகிப்புத் தன்மையை வளர்க்க ராமகிருஷ்ணமிசன், தெய்வீக வாழ்வுச் சபையினர் பெருமளவில் முன் வந்து செயற்படுகின்றனர். கறுப்பு இன மக்களுக்கான பாடசாலைகளை, இலவச மருந்தகங்களை, சுகாதார நிலையங்களை அமைத்தல் கறுப்பு இனமக்களுடன் கூட்டு வியாபாரம் செய்யும் இந்தியர்களை ஊக்குவித்தல் இவை உடனடி நன்மை பயக்காவிட்டாலும் நீண்டகால அடிப்படையில் தமிழர்கள் ஆபிரிக்க மக்களுடன் அமைதியாக வாழ, வழிவகுக்கும் என நம்பலாம்.

தென்னாபிரிக்கத் தேசபிதா நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள்

பிரிக்காவுக்கு இனிக் கிடைக்க மாட்டார்கள் என்பதே பொதுவான கருத்தாக இருக்கிறது !

தென்னாபிரிக்கா சுதந்திர மடைந்த போது நெல்சன் மண்டேலா அமைத்த மந்திரி சபையில் 16 பேரில் 6 பேர் இந்தியர். ப ல் க லை க் க ழ க த் தி ல் இந்தியருக்கிருந்த செல்வாக்கு குறைந்து, ஆபிரிக்க மாணவர்களும் அருகருகே உட்கார்ந்து கல்விகற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. இருந்த போதும் தேசபிதா நெல்சன் மண்டேலா போன்ற சகிப்புத் தன்மையும் தூரப்பார்வையும் கொண்ட தலைவர்கள் தென்னா

எனது தென்னாபிரிக்கா பயணம்

2008ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30 நாள் இரவு இரவாக, கழுக்கமாகப் பிரயாணஞ் செய்து கொழும்பு வந்து சேர்ந்த போது 3½ வருடங்களின் பின் என் மனைவியைச் சந்திக்க முடிந்தது. உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கமும் தென்னாபிரிக்கத் தமிழர் கூட்டமைப்புக் கழகமும் இணைந்து, தென்னாபிரிக்கா ஜோகன்ஸ்பேர்கில் மாநாடு ஒன்று நடக்க விருப்பதற்கான விசாவை என்னிடம் அவர் வழங்கினார். அன்று இரவே அவசர அவசரமாக கொழும்பு விமானநிலையத்தை அடைந்தேன். மொறிசியஸ் சென்ற போது இருந்த போலீஸ் கெடுபிடிகள் ஏதும் இல்லாதது நிம்மதியளித்தது.

மாநாடு 3 நாட்கள் நடந்தன. இலங்கையிலிருந்து திரு.மாவை சேனாதிராசா, எம்.பி, மறைந்த மலையக மக்கள் முன்னணித் தலைவரும் அமைச்சருமான திரு.சந்திரசேகரன், லண்டன் பிரதிநிதிகள், இன்றைய உதவி தலைவர், செயலாளர் எனப்பலர் பங்கு கொண்டனர். மாநாடு முடிந்து ஒரு வாரம் நானும் என் மனைவியும் தேவிசுமாரி என்ற பெண்மணி இல்லத்தில் தங்க வைக்கப்பட்டோம். இந்த தேவிசுமாரி என்பவர் தமிழராக, 2ம் தலைமுறையினராக இருந்தும் தமிழ்ப் பேச அவரால் முடியவில்லை. இவருக்கு ஒருபேரன் வயது 9. 3ம் ஆண்டு கல்வி கற்று வருகிறார். இவருக்கு சிறிது தமிழ்த் தெரிகிறது. இருப்பினும் தமிழில் பேசக் கூடியவர்கள் வீட்டில் எவரும் இல்லாததால் தமிழ்ப் பேச்சை வளர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அழகழகாக அவரது அப்பியாசக் கொப்பியில் தமிழ் நீதிகளை எழுதி வைத்திருந்தார். அவரின் அனுமதியுடன் ஒரு பக்கத்தைப் பிரதி எடுத்துவந்தேன். இந்த புகைப்படபிரதி இந்நூலின் பிரசுரமாகியுள்ளது.

பினோனி தமிழ் ஆலயத்துக்குச் சென்றிருந்தோம். ஆலயக்குரு வெங்கட்ராமன் ஐயா அவர்கள் குடும்பத்தினரையும் சந்திக்க முடிந்தது. திரு. வெங்கட்ராமன் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் இவரது மனைவி இலங்கையைச் சேர்ந்தவர். தமிழ் ஆசிரியையாக வேலை செய்கிறார். பாடசாலையின் நிலைபற்றியும் அங்கு தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் பற்றியும் நன்கு விளக்கினார்.

திருவெங்கட்ராமன் மற்றும் அவரது நண்பர்களையும் சந்திக்க முடிந்தது. அவர்கள் அரசு அனுமதியுடன் ஆசிரியர்கள் தென்னாபிரிக்கா வந்தால் தமிழை, தமிழ்ப் பண்பாட்டை மீள்நடுகை செய்வது சிறப்பாக அமையும் என்றும், முதியோர் தமிழ்க் கல்வித் திட்டம் சிறப்பான பலனை அளிக்கும் என்றும் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர்.

குறுகிய காலமே அங்கு தங்கும் வாய்ப்பு கிடைத்ததால் மேற்கொண்டு ஆழமாகச் சிந்திக்க, செயற்பட முடியவில்லை. 2010 அக்டோபர் 2ம் நாள் சென்னைக்கு வருகை தந்த தென்னாபிரிக்கா திரு. லாசரஸ் பிள்ளை தமிழ் ஆசிரியர்களை தென்னாபிரிக்காவுக்கு அனுப்பி வைக்குமாறும் தமிழ் நூலகம் ஒன்றைத் திறக்க உதவுமாறும் தென்னாபிரிக்கப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறை ஒன்றினை ஆரம்பிக்க உதவுமாறும் திரு. திருமாவளவனூடாக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதியிடம் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். அவர் ஆகட்டும் பார்க்கலாமென்று கூறியிருந்தார். உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கமே அறிஞர்கள் துணையுடன் இப்பணியில் இறங்கலாம். தென்னாபிரிக்கத் தமிழரிடம் பொருளாதர வசதி நிறைய உண்டு.

தென்னாபிரிக்கத் தமிழர்களை மட்டுமல்ல - பீஜீ, ரீயூனியன், மொறிசியஸ், கரீபியன் தீவு, பர்மா போன்ற நாட்டுத் தமிழர்களையும் மீட்க வேண்டும். செய்வார்களா?

தென்னாபிரிக்காவுக்கு கப்பலில் வந்திறங்கிய தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் (1860 ஆம் ஆண்டு)

சிசெல்ஸ் (SEYCHELLES) தீவுத் தமிழர்கள்!

இந்து மாகடலில் சிசெல்ஸ் என்று அழைப்படும் இத்தீவுகள் 230 வருட வரலாறு கொண்டவை. இத்தீவுக் கூட்டங்களின் தொகை-116 ஆகும். ஆனால் 15 தீவுகளில் மட்டுமே மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இத் தீவுகள் ஆபிரிக்கக் கண்டத்தில் ஒரு குடியரசு நாடாகும்.

சிசெல்ஸ் தீவுக்கூட்டங்கள்

1770ல் இங்கு ஒரு கப்பலில் வந்து சேர்ந்த பல்லின மக்களுள் 5 பேர் தமிழர்கள். இவர்கள், மொறிசியஸ், நியூனியன் தீவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். சிசெல்ஸ் தீவுடனான தமிழர் தொடர்பு இந்தத் தமிழர்களுடனே ஆரம்பிக்கிறது. காலப்போக்கில் பாண்டிச் சேரியிலிருந்தும் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் மரவியாபாரிகள், சிறுசிறு வர்த்தகம் செய்வோரென வந்து சேர்ந்தனர். இங்கு வந்த பலர் சிசெல்ஸ் தீவுகளையே தம் வாழ்விடமாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். இம் மக்களால் சிசெல்ஸ் தீவுகள் இன்றைய தோற்றத்தைப் பெற்றன.

கடைவீதிகள் திறக்கப்பட்டு நகர மயமாகின. இத்தீவுகளில் 4000 தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். கோவில் ஏதும் இல்லாத நிலை உணரப்பட்டு 1984ல் இந்துக் கோவில் சங்கம் என்ற அமைப்பு உருவாகியது. இங்கு தோன்றிய முதல் கோவில் நவசக்தி விநாயகர் ஆலயமாகும். இக்கோவில் ஆரம்பித்தபின், இத்தீவுகளில் சிதறி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழரிடையே ஒற்றுமையும், சமய உணர்வும், தமிழ் மொழியையும் பண்பாட்டையும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் வளரத் தொடங்கியது.

வருடத்துக்கு ஒருநாள் காவடித்திருநாள் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த நாள் இந்துக்களின் விடுமுறை நாள் என அரசால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. தீபாவளி தேசியத்

திருநாளாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. மலேசியா சிங்கப்பூர் கலாச்சாரக் குழுக்களும் இந்த விசேட நாட்களில் வந்து பங்கு பற்றுகின்றன. சிசெல்ஸ் தமிழ்மன்றம் என்ற அமைப்பு இந்தியத் தூதரக உதவியுடன் தமிழ்மொழி வகுப்புக்களை ஆரம்பித்து நடாத்தி வருகிறது. “அலைஓசை” என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகை ஒன்றும் இங்கிருந்து வெளியிடப்படுகிறது. தமிழர் கலாச்சார நிகழ்வுகள் இங்குள்ளதேசிய நாளேடுகளில் தமிழ் மொழியில் விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. இதன் மூலம் தமிழ் மொழிக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது.

மீன் பிடித்தல், சுற்றுலா இரண்டும் முக்கிய வருவாய்தரும் துறைகளாகும். மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 90,000 ஆகும். பல் இனமக்களும் கலந்து வாழும் இந்த மினிக்குடியரசின் அதிபராக ஜேம்ஸ் அலெக்ஸ் மிக்கெல் இருந்து வருகிறார்.

போ. போ. போயே விட்டது!

அந்தமான் தீவில் வழக்கில் இருந்த பழங்குடியினர் மொழியான “போ” என்ற மொழி 2010ல் இறந்து விட்டது. அந்த மொழியைப் பேசிக்கொண்டிருந்த ஒரே நபரான 85 வயது மூதாட்டி 2010ல் காலமானார். போ மொழியும் அவருடன் போய்விட்டது.

இதில் நம் தமிழர்கள் படிக்க வேண்டிய நிறையப் பாடங்கள் உண்டு

தகவல் : சுப்ர பாரதி மணியன்
 (“அம்ருதா” - ஜூன் 2011)

கனடாவில் நடைபெற்ற 6 வது உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு மாநாட்டின் இயக்க நிறுவனர் என்ற முறையில் பொன்னாடை போர்த்தி வாழ்த்தும் தலைவர் திரு.சிவலயா அவர்கள். (1996)

1996ஆம் ஆண்டு கனடா சென்ற நூலாசிரியருக்கு குரும்பசிட்டு நவன்புரிச் சங்கத்தால் "ஆவணஞானி" என்ற கௌரவம் தரப்பட்ட வாழ்த்தப்பட்ட காட்சி.

1996ம் ஆண்டு கனடாவில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டில் இடம்பெற்ற உலகத்தமிழர் பற்றிய கண்காட்சியைப் பார்வையிடும் பேராசிரியர். சிவத்தம்பி அவர்கள்.

கண்காட்சியைப் பார்வையிட வருகைத்தந்த சினிமா நெறியாளர் பாரதிராஜர். நடுவில் எனது ஆவணக் சேகரிப்புக்கு நீண்ட காலம் உதவிய மருமகன்மார் வசந்தி நந்தகுமார், கஜானி ஸ்ரீமகேசன்.

வியட்னாமில் அழிந்து போன
சைவமடையங்கள்

ஸ்ரீ பூனியன் தீவத்தெருவில் தேர்
வீதிஉலா செல்கிறது

ஸ்ரீ பூனியன் - கரகம் ஏந்திய பக்தர்கள்

பீஜித்தீவில் தீய்திக்கும் வைபவம்

பீஜித்தீவில் நடி. என்ற இடத்தில்
தமிழர்கள் கட்டியெழுப்பிய
சுப்ரமணியர் ஆலயம்

மொறிசியஸ் தீவில் எங்கள் தமிழர்!

றியூனியன் தீவைக்கைப்பற்றிக் கொண்ட பிரான்ஸ் - மொறிசியஸ் தீவையும் தன் பிடிக்குள் கொண்டு வந்தது. இந்தியாவின் பிரெஞ்சு ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த புதுச்சேரி, காரைக்கால் பகுதியிலிருந்து ராணுவத்துக்காக ஆட்சேர்ப்பு நிகழ்ந்த போது, ஏராளமான தமிழர்கள் பிரெஞ்சு ராணுவத்தில் சேர்க்கப்பட்டு மொறிசியஸ் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இவர்களுடன் அவர்கள் குடும்பங்களும் இணைந்து கொண்டன.

மொறிசியஸ் தீவு

காலப் போக்கில் மொறிசியஸ் தீவு மீண்டும் பிரிட்டனின் கைக்கு மாறியபோது ராணுவத்தில் இணைந்து கொண்ட பலர் மொறிசியஸ் தீவில் நிரந்தரமாகத் தங்கி வாழ ஆரம்பித்திருந்தனர். மொறிசியஸ் தீவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதும் ஆட்சி அதிகாரம் வட இந்தியர் கைக்கு மாறியது. இதனைத் தொடர்ந்து ஏராளமான வடஇந்தியர் மொறிசியஸ் தீவுக்கு வந்து குவிந்தனர். பிரிட்டிஷார் காலத்தில் அரசு உத்தியோகங்களில் பல பதவிகளைத் தமிழர் வகித்து வந்த போதும் வடஇந்தியரின் அழுத்தம் காரணமாகத் தமிழர்கள் பின் தள்ளப்பட்டு அவர்கள் குரல் அடக்கப்பட்டது. இன்று தீவின் மொத்த ஜனத் தொகையில் இந்தியர் தொகை 67 சத வீதமாகவும் கிரியோல் மொழிபேசுவோர் தொகை 27 சத வீதமாகவும் இருந்துவருவதாக புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

ஜெயஸ்வாமி நாயகன் 1842ம் ஆண்டு கொடுத்த வாக்குமூலம்!

இந்த வாக்குமூலம் 1842ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 19ம் திகதி மொறிசியஸ் தீவில் வைத்து ஜெயஸ்வாமி நாயகன் என்ற தமிழ்த் தொழிலாளியால் கொடுக்கப்பட்டது (தகவல் மொறிசியஸ் தீவில் தமிழர்கள் சிறுசரித்திரம் தஞ்சாவூர் 1960)

“ தரங்கம் பாடியில் இருக்கும் அப்பாப்பிள்ளை என்பவர் மொறிசியஸ் தீவுக்குக் கூலியாட்களை திரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று 1837ம் வருட ஆரம்பத்தில் எனக்குத் தெரியவந்தது. நானும் மாயவரத்தைச் சேர்ந்த 10 பேர்களும் தரங்கம் பாடிக்குப் போனோம். அவர்கள் பெயர்கள் வருமாறு.”

(1) பெரிய பெருமாள் (2) பாலு நாயகன் (3) நாராயணன் (4) இராமஸ்வாமி (5) சுப்பன் (6) நாராயணநாயகன் (7) சின்னப்பன் (8) சின்னப் பெருமாள் (9) இரெங்கன் (10) போப்பன்

“நாம் மொறிசியசுக்குப் போய் வேலைசெய்ய வந்திருக்கிறோம்” என்று அப்பாப்பிள்ளையிடம் சொன்னோம். அவர் என்னையும் மற்றும் 100 அல்லது 200 பேர்களையும் கையெழுத்து வாங்குவதற்கு போலீஸ் ஸ்டேசனுக்கு அழைத்துச் சென்றார். மொறிசியசுக்கு 60 நாளில் வந்து சேர்ந்தோம்.

“ 5வருட, 10வருட ஒப்பந்தக் கூலியாட்களாக அமர்த்தப்பட்ட இம்மக்கள் அடிமை நீக்ரோ மக்களைவிடக் கேவலமான, கொடூரமான முறையில் வேலை வாங்கப்பட்டுக் கசக்கிப் பிழியப்பட்டனர்” என்கிறார். மொறிசியஸ் தீவு, முன்னாள் தேசியச் சுவடிகள் கூட வரலாற்றுப் பேராசிரியர் (PROF. TOUSSAINT) ஆகஸ்ட் ரூயிசெயின்ட் (HOW TRADE BROUGHT MAURITIUS ITS POPULATION BY PROF. AUGUSTS TOUSSAINT -NO 689/690/691 - PAGE 21) இந்த அறிக்கையை அவர் யூனெஸ்கோவுக்கு சமர்ப்பித்திருந்தார். (இவ் அறிக்கையின் ஒரு பிரதி எனது ஆவணக் காப்பகத்தில் இருந்தது. பின் எரிக்கப்பட்டு விட்டது.)

1854ம் ஆண்டு இங்கு பிரெஞ்சு மொழியில் வெளியிடப்பட்ட நாட்காட்டி ஒன்றில் போ நெஸ்புவார் என்ற இடத்திலுள்ள கரும்பாலைக்கு உரிமையாளர் திருமுடி என்ற தமிழர் என்ற தகவலைத்தருகிறது.

இன்றைய சூழ்நிலையில் ஒரு பூரண தமிழ் அச்சகத்தை நிறுவவோ, தமிழ்ப்பத்திரிகை ஒன்றை வெளியிடவோ முடியாத இத்தீவில் 1919ம் ஆண்டில் 25 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு முழுத்தமிழ் நூல் றோஸ்ஹில்லில் உள்ள எஸ்.எஸ்.கே அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டிருப்பது அக்கால கட்டம் வரை தமிழ் மொழியை நன்றாகப் படிக்கக் கூடிய ஒரு கூட்டம் மொறிசியசில் இருந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

1964,1965ம் ஆண்டுகளில் கணபதிநாராயணன் என்பவரால் “தமிழ்க்குரல்” என்ற ஏடும் தமிழ், ஆங்கிலம்,பிரெஞ்சு ஆகிய மும் மொழி ஏடான “எக்லேட்டர்” என்ற ஏடும் வெளியிடப்பட்டன (குறிப்பு : இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்ட அறிக்கைகள், தமிழ் ஏடுகள் நூல்கள் எனது ஆவணக் காப்பகத்தில் இருந்தவை. அனைத்தும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன.)

மதுப்பழக்கம்

“குடிப்பதற்கு தமிழன்” என்ற பெருமையை (?) மொறிசியசில் மட்டுமல்ல, மலேசியாவில், பர்மாவில், இந்தியூனியனில், கரிபியன் தீவுகளில் கூடத் தனதாக்கிக் கொண்டவன் தமிழன். இதனால் இதர சமூகத்தினால் வெறுக்கப்படவும் ஒதுக்கப்படவும் காரணமானார்கள். மொரிசியஸ் தீவில் தமிழர்களைப்பற்றிப் பேச்சு வரும் போது-

TAMILS WALK ON FIRE

TAMILS EAT FIRE

TAMILS SPEAK FIRE

TAMILS DRINK FIRE

“தமிழர்கள் நெருப்பில் நடக்கிறார்கள்; தமிழர்கள் நெருப்பை சாப்பிடுகிறார்கள்; தமிழர்கள் பேசும் போது நெருப்பைக் கக்குகிறார்கள், தமிழர்கள் நெருப்பை குடிக்கிறார்கள்” எனக் குறிப்பிடப்படுவதாக, மொறிசியஸ் தீவைச்சேர்ந்த திரு.தங்கணமுத்து என்னிடம் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கடலுக்கடியில் ஏற்பட்ட பூகம்பக் கொந்தளிப்பால் உருவான தீவுகளில் மொறிசியசும் ஒன்று. எனவே இங்கு கரும்பு, தேயிலை, புகையிலை, உருளைக்கிழங்கு போன்ற பயிர்கள் மிகச் செழிப்பாக வளருகின்றன. பார்த்த இடமெல்லாம் பச்சைப்பசேலென்று கண்ணுக்கு விருந்தாக, வயல்கள், மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் ரம்மியமான காட்சிகள்!. நகரின் ஒரு புறமாக எரிந்து அணைந்த எரிமலையின் பாரிய கிடங்கை அப்படியே விட்டு வைத்துள்ளனர். 1980ல் நான் மொரிசியஸ் போனபோது அந்த இடத்தைப் போய் பார்க்க முடிந்தது. அதோடு எங்கள் தமிழர் இத்தீவில் வாழும் வாழ்க்கை முறையையும் நன்கு அவதானிக்க முடிந்தது.

தமிழர்களால் தமிழ் மொழியை நன்கு பேச முடியவில்லையென்றாலும் இங்கு தம் மொழியை மீள்நடுகை செய்ய, பண்பாடு கலாசாரத்தை வளர்க்க, வாழ வைக்க அனைத்து முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழர்கள் தமது உரிமையை வலியுறுத்த என்றும் பின் வாங்கியது இல்லை. இங்கு உள்ள ஒரு தமிழனை உங்கள் மதம் என்ன என்று கேட்டால் உடனே “தமிழ்” என்ற பதிலே கிடைக்கிறது. வட இந்தியர்கள் தாம் உண்டாக்கிய கோவிகளை ஒரே அமைப்புக்குக் கீழ்கொண்டு வந்திருப்பது போல, தமிழ்க்கோவில்களைத் தமிழர்கள் இணைத்துத் தனி அமைப்பாக உருவாக்கியுள்ளனர்.

மொறிசியஸ் தீவை எப்போ பிரிட்டிஷார் கைப்பற்றி இருந்தார்களோ அந்த ஆண்டைக் கணக்கிட்டு வடஇந்தியர் தாம் தீவில் காலடி எடுத்து வைத்த 150வது ஆண்டைக் கொண்டாட முற்பட்டபோது இது தவறு, தமிழர் குடியேறி 250 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எனவே 150வது ஆண்டாகக் கணிப்பது தவறு என்ற குரல்கள் கிளம்பின.

இதனை ஆரம்பத்தில் சட்டைசெய்யாத அரசு, ஒருவாரக் கொண்டாட்டமாக இந்தியத் தலைவர்களை வரவழைத்து ஏக தடல்புடலாக 150வது ஆண்டை கொண்டாடியது. தமிழர்கள் குடியேறி 250 ஆண்டுகளாயின என்ற கருத்தை முன்னெடுத்தவர் உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் மொறிசியஸ் பிரதிநிதி திரு. மாணிக்கம் தங்கணமுத்து அவர்களாகும். இவரின் மூதாதையர் தமிழகத்தின் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இங்குள்ள நோஸ்ஹில் பகுதி மேயருடன் இணைந்து வடஇந்தியரின் இந்த வரலாற்று மோசடியை அம்பலப்படுத்த திரு. தங்கணமுத்து அதற்கான ஆதாரங்களைத் திரட்ட ஆரம்பித்தார்.

தங்கணமுத்து

பிரான்ஸ் ஆவணக்காப்பகம், புதுச்சேரி ஆவணக்காப்பகம் போன்ற இடங்களுக்குத் தகவல் சேகரிக்கச் சென்றார். திரட்டப்பட்ட ஆவணங்கள் தமிழர்கள் இத்தீவுக்கு வந்த முதல்

இந்தியரென்ற உண்மையை தெளிவாக்கியது. அரசின் முன் வைக்கப்பட்ட இந்த ஆவணங்களைப் பார்வையிட்ட அரசு தனது நிலையிலிருந்து கீழிறங்கித் தமிழர்களே தீவின் முதல் குடியேறிய மக்கள் என்ற நிலையை ஒப்புக்கொண்டது 150 வது ஆண்டு விழாக்கொண்டாடி முடிந்த காலகட்டம் அது!

அரசாங்கத்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை இனி ஒரு 250 நாள் கொண்டாட்டமா? உலகமே சிரிக்கும் இந்த நிலை வேண்டாம். உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார் பிரதமர் பரிதாபமாக! வரலாற்றைப் பூசிமெழுக வேண்டாம். நாட்டின் தலைநகரில் தமிழர் குடியேறிய 250 ஆண்டை நிலை நாட்ட 250 அடி உயரத்தில் ஒரு நினைவுத்தூண் எழுப்பப் பட்டு அது திறந்து வைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு தபால்தலை இந்த நாளைக் குறிப்பிட்டு வெளியிடப்பட வேண்டும் என்று திரு. தங்கணமுத்துவும் ரோஸ்ஹல் மேயரும் முன் வைத்த நிபந்தனைகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. இந்த நினைவுத்தூணுக்கு "சிலம்பு" எனப் பெயரிடப்பட்டது. எப்படி வரலாற்றுக் கண்ணகி தன் காலில் இருந்த சிலம்பைக் கழற்றி உண்மையை உணர்ந்த அரசு அவையில், அடித்து உடைத்தாளோ அதோ போல் இந்த வரலாற்று உண்மையும் இங்கே வெளி உலகுக்கு உணர்த்தும் வண்ணம் சிலம்பு என்ற பெயரில் நீண்டு நிமிர்ந்து நிற்கிறது இந்த நினைவு ஸ்தூபி, வடஇந்தியர் மொறிசியஸ் தீவில் இன்று பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்தாலும் தமிழர்களின் தன்மானத்தைச் சீண்டிப் பார்க்க வேண்டாம் என முகத்தில் அறைந்தாற் போலக் கூறிக்கொண்டு நிமிர்ந்து நிற்கிறது இந்தச்சிலம்பு.!

இது போன்ற இன்னுமொரு நிகழ்ச்சி தமிழர்களின் இனஉணர்ச்சியையும் தன்மானத்தையும் வெளியுலகுக்குத் தெரிய வைத்தது. மொரிசியஸ் நாட்டின் காசத்தாளில் முதலிடம் ஆங்கிலத்துக்கும் 2ம் இடம் தமிழுக்கும் இருக்கும் நிலையை மாற்றி இரண்டாம் இடத்தில் ஹிந்தி மொழியை அரசு புகுத்த முயன்றது. இதனை அறிந்த மொறிசியஸ் தமிழினம் வெகுண்டு எழுந்தது. மிகப்பெரிய ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தன. கடைசியாகக் காசத்தாளில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை என அரசு அறிவிக்க வேண்டிய நிற்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதன் பின்பே மக்கள் அமைதியாயினர்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் மாநாட்டை 1989 டிசம்பரில் மொறிசியஸில் வைக்கச்செய்து தம் தாய் மொழிப்பற்றை நிலை நாட்டியவர்கள் தமிழர்கள். தீவில் தமிழ்மொழி வழக்கிழந்து போகாது நிலைக்கவும் வளரவும் தமிழர்கள் உதவ வேண்டும். உதவுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு!

மொறிசியஸ் நாட்டில் இந்துக்களால்
எழுப்பப்பட்ட சிவனின் சிலை

நீயூனியன் தீவில் எங்கள் தமிழர்!

மொறிசியஸிலிருந்து ½ மணித்தியாலப் பயணம் நீயூனியன் தலைநகர் செயின்ட் டேனிஸ் சென்று விடலாம். பிரெஞ்சு மொழியையும் கிரியோல் மொழியையும் பேசும் மக்கள் கொண்ட தீவு இது. பிரெஞ்சு நாட்டின் 26 மாகாணங்களில் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது நீயூனியன் தீவு. இத் தீவு மொறிசியஸ் போலவே கடலுக்கடியில் ஏற்பட்ட பூகம்பத்தால் எரிமலை வெடித்துத் தோன்றியது.

நீயூனியன் தீவு

எனவே எங்கு பார்த்தாலும் பச்சை பசேலெனக் காட்சி தரும் கரும்பு வயல்கள். 1848ம் ஆண்டளவில் பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு உட்பட்ட காரைக்கால் புதுச்சேரியிலிருந்து ஏஜெண்டுகளால் திரட்டப்பட்ட தமிழ்த் தொழிலாளர் கரும்புச் செய்கைக்கென கப்பல்கள் மூலம் அழைத்து வரப்பட்டனர். நாட்டின் ஜனத்தொகை சுதேசி மக்களுடன் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 8 இலட்சமாகும். இங்கு வாழும் இம்மக்கள் தம்மைக் கிறிஸ்தவர்களெனக் காட்டிக் கொண்டால் அரசு வேலைவாய்ப்பு, சலுகைகள் என வழங்குவதால் தமிழர் இரட்டை வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள்.

காவேரி என்று வீட்டில் அழைக்கப்படும் ஒருபெண் மேரி என வெளியே அழைக்கப்படுகிறார். சில பாடசாலைகளில் தமிழ் மொழி தமிழ் ஆர்வலர்களால் கற்றுத்தரப்படுகிறது. இங்கு பல மாநகராட்சிகள் இருப்பினும் செயின்ட் ஆண்ட்ரே என்ற நகருக்கு மேயராக வீரப்பிள்ளை இருந்து வருகிறார். ஆனால் இவருக்குத் தமிழ் பேச முடியவில்லை. மலேசியாவிலிருந்து இங்கு உல்லாசப் பயணியாகச் சென்ற ஆ. குணநாயகம் என்பவர் செயின்ட் அன்ரே சென்ற போது, இங்குள்ள மக்களுடன் சைகை மூலமே

பேசமுடிந்ததாகவும் ஆங்கிலம் அறவே தெரியாத நிலையில் மக்கள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். இங்குள்ள மக்களின் விகிதாசாரம் ஏறத்தாழக் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகிறது.

ஆப்பிரிக்கக் கலப்பு இனமக்கள் 40%

(இவர்களுள் பல இனமக்கள் உண்டு)

பிரெஞ்சுக்காரர் 25%

தமிழர் 25%

சீனா 3%

மடஸ்கார் தீவு மக்கள் 1%

ஆபிரிக்கர்கள் 3%

நீயூனியன் தீவுத் தமிழ் மாணவர்கள்

மக்கள் எவரும் நீயூனியன் தீவுக்கு சுதந்திரம் கோரிப் போராடும் நிலையில் இல்லை என்பது ஒரு விசித்திரமானநிலை. பூ கோளரீதியாகவும் ராணுவரீதியாகவும் ஒரு கேந்திர ஸ்தானத்தில் இருப்பதால் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப் பிரான்ஸ் தயாராக இல்லை!.

மக்களும் சுதந்திரம் கேட்டால், எதிர் நோக்கவுள்ள விளைவுகளைக் கருத்தில் கொண்டு அமைதியாய் உள்ளனர். நாட்டின் மொத்த வருமானமே கரும்புச் செய்கையால்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் நகரமேம்பாட்டுத் திட்டமென ஏராளமான விவசாய நிலங்கள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே வேலை இல்லாத திண்டாட்டம், இன, மதக்கலவரங்களுக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதால் மக்களை அமைதிப்படுத்த, வேலையற்ற மக்களுக்கு உதவித் தொகை மாதம் மாதம் வழங்கப்பட்டு வருவதோடு, அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புக்களையும் இலவசமாகக்

970 சதுர மைல் பரப்பைக் கொண்டது நீயூனியன் தீவு. பிரெஞ்சு அரசால் நீயூனியன் மக்களுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டால் ஒரு தமிழர் பிரதமராகவோ உதவிப் பிரதமராகவோ வரவாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு வாழும்

கட்டித் தருகிறது பிரெஞ்சு அரசு. குடியரிமை உள்ள நீக்ரோக்கள், தமிழர், பிரெஞ்சு மக்கள் அனைவரும் இதற்கு விண்ணப்பிக்கலாம்.

கிளர்ச்சிகள், குழப்பங்களற்ற ஆட்சியைத் தொடர அரசுக்கு இத்திட்டம் உதவுகிறது. இதற்காக ஆண்டுதோறும் தீவின் நிர்வாகத்துக்கு ஏராளமான பணத்தை வாரியிறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது பிரெஞ்சு அரசாங்கம். சுதந்திரம் வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தால் பிரெஞ்சு அரசாங்கம் உடனடியாக இந்தச் சலுகைகளை நிறுத்திவிடும். இங்கு பல சைவ ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ரீயூனியன் தமிழ்ச் சங்கம் விழிப்புணர்வு கொண்ட தமிழ்ச் சமூகத்தை வழி நடத்துகிறது. புத்தாண்டையும் தீபாவளியையும் பொது விடுமுறையாக்கப் போராடி வருகிறது. இச் சங்கம் தனது 10வது ஆண்டை மிகவும் சிறப்பாக அண்மையில் கொண்டாடியது. 1640ல் இருந்து 100 தடவை உறங்கும் நிலையிலுள்ள ரீயூனியன் எரிமலைகள் தீப்பிளம்பைக் கக்கியுள்ளன.

உலகத் தமிழர்கள் பார்வை ரீயூனியன் தமிழர்கள் மீது விழும் வரை நிதானமாகச் செயற்பட வேண்டும் என வேண்டுவோம்.!

தீரையுலகால் சீரழியும் தமிழுலகம்

நடிகனுக்கு மன்றம்வைத் தென்னகண்டாய் சுப்பா?
நடிகைக்குக் கோவில்கட்டியென்னகண்டாய் குப்பா?
நடிப்புயென்ன அறிவியலார் சாதனைக்கு ஒப்பா?
நடிகர்களைத் தொழுவதற்கோ பெற்றாருன் னப்பா?

நடிப்பினாலே நாடுகண்ட நன்மையென்ன சொல்லு?
நடிகர்களைத் தொழுதுநிற்கும் மடைமைதனைக் கொல்லு!
அறிவியலார் முன்நடிகன் அற்பமிதைக் கொள்ளு!
அறிவியலார் பின்நடந்து அகிலத்தை வெல்லு!

- கவிஞர் ம.வீரபாண்டியன், பழுவூர்
“உழைக்கும் மக்கள் தமிழகம்”, மே.2006

இந்தோனேசியாவில் தமிழர்கள்!

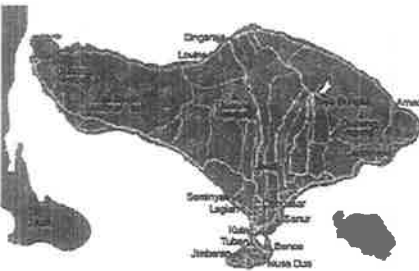

இந்தோனேசிய தீவுக்கூட்டங்கள்

13,677 தீவுக் கூட்டங்களைக் கொண்ட ஆசியாவின் மிகப் பெரிய நாடாக இந்தோனேசியா கருதப்படுகிறது. இந்த நாட்டின் எல்லாப்

பகுதிகளுக்குள்ளும் இஸ்லாம் நுளைந்து விட்டாலும் பாலித்தீவு முழுக்க - 92 விழுக்காட்டினர் இந்துக்களாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஏராளமான கோவில்கள் சூழ்ந்த பாலியில் இன்றும் நவராத்திரி விழா பெரிய அளவில் கொண்டாடப்பட்டு வருவதோடு, அந்த நாள் அரசு விடுமுறை நாளாகவும் இருந்து வருகிறது. இந்தோனேசியா சுமத்திரா பகுதியில் மட்டும் 30,000 தமிழர்கள் வாழ்வதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

10ம் நூற்றாண்டில் 1ம் இராஜேந்திர சோழனால் கைப்பற்றப்பட்ட இந்தோனேசியா சைவமும் தமிழும் தழைத்த பூமி. அதன் எச்சங்கள் பரவலாக நாடு முழுவதும் காணப்படுகின்றன. சுமத்திரா தீவில் தமிழரின் முகச்சாயல் கொண்ட ஏராளமான மக்கள் கூட்டமுண்டு. ஆனால் பேசுவது பாஷா என்ற இந்தோனேசிய மொழி. 1960-70 களில் தமிழ் நாடகங்களை சுமத்திராவுக்கும் கொண்டு சென்று அரங்கேற்றியதாக சிங்கப்பூர் நாடகக் கலைஞர் டாக்டர் S.S.சர்மா

பாலித்தீவு

கூறுகிறார் (மஞ்சரி தமிழ்நாடு நவம்பர் 2010). சுமத்திரா, பாலித்தீவில் மட்டுமல்ல, ஜவா போன்ற பகுதிகளிலும் ஏராளமான பெரிய, சிறிய, கோவில்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் பிரம்பாணன் ஆலயம் மிகப்பெரியது. நாட்டின்

வியட்னாம்

தேசிய மொழியான பாஷா மொழி திணிக்கப்படும் வரை ஒவ்வொரு இனமும் தத்தம் மொழிகளைப் பேசிக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது தவிர, கம்போடியா, வியட்னாம் பகுதிகளில் - முக்கியமா வியட்னாம் மைசன் பகுதியில் - மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாத காட்டுப் பகுதிகளில் ஏராளமான, அழிந்து போன நிலையில் சைவ ஆலயங்கள், சிவன், விஷ்ணு சிலைகள் சிதைத்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

இது மட்டுமல்ல, ஏராளமான தமிழ்க்கல் வெட்டுக்களும் இந்த நாடுகளில் காணப்படுவது இங்கு ஒரு காலத்தில் ஏராளமான தமிழர்கள் செழிப்புடன் வாழ்ந்த வரலாற்றைக் கூறி நிற்கின்றன. இக் கல்வெட்டுகளின் சரித்திரப் பின்னணியை உணராத மக்கள் இன்று இவற்றை கிணறுகள், வீடுகளின் படிக்கட்டுகளாகப் பாவித்து வரும் நிலைமை நீடிக்கிறது.

கம்போடியா

பாவம் தமிழன்! பரிதாபத்துக்குரியவன்!

தென்னாபிரிக்கா பிளேனரி தமிழ்மொழிப் பாடசாலை ஆசிரியைகள். இடமிருந்து வலமாக 7வதாக நிற்பவர் இலங்கையைச் சேர்ந்த பிளேனரி ஆலய அர்ச்சகரின் பாரியாராகும்.

இலங்கைத் தமிழர்

இலங்கை

உலகத் தமிழர் இருப்பினை இந்நூல் மூலம் பதிவுசெய்யும் என்னால் இலங்கைத்தமிழர் வரலாற்றை இங்கே பதிவுசெய்ய முடியவில்லை மன்னியுங்கள்.

இருப்பினும் ஓர் ஆத்மதிருப்தி. கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றை மைக்ரோ பிலிமாக்கி (நுண்படச் சுருள்காளாக்கி) உள்ளேன். இதில் உள்ள தரவுகள் இன்னும் 500 வருடங்கள் என்றாலும் உயிர் வாழக் கூடியவை.

எனது முதலாவது நுண்படச் சுருள்களில் கீழ்கண்ட சுவாஸ்யமான செய்தி ஒன்று பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது: 1915ம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற சிங்கள முஸ்லீம்கள் கலவரத்தின் போது, அன்றைய பிரிட்டிஸ் அரசால் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறைவைக்கப்பட்ட சிங்கள அரசியல் தலைவர்களை விடுவிக்க நீதிகேட்டு, அவர்கள் சார்பாக, அன்றைய பயங்கர யுத்த காலத்தில் கடற்கப்பல் மூலம் லண்டன் சென்று திரும்பிய தமிழ்மக்கள் தலைவரான சேர்.பொன்.

இராமநாதன் அவர்களை கொழும்பு கப்பல் துறைமுகத்திலிருந்து அவர் வீடு வரை குதிரை வண்டியில் ஏற்றி குதிரைகளுக்குப் பதிலாக சிங்களத் தலைவர்கள் தாமே குதிரைவண்டியை இழுத்துச் சென்ற நிகழ்ச்சி பதிவாகி உள்ளது.

சேர் பொன்.இராமநாதன்

“என் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகர்க்கு” என்றான் வள்ளுவன்.

வரலாறு இன்றேல் தமிழர் வாழ்வே இல்லை

இலங்கைத்தீவு தமிழர் தேசம்

(இனத்தால் ஒரு சிங்களவரான இலங்கை நவ சமாஜக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளரும் கொழும்பு தெஹிவளை - கல்கிசை நகரசபை உறுப்பினருமான கலாநிதி விக்கிரமபாகு கருணாரட்ணா அவர்கள் அண்மையில் விடுத்துள்ள சவால் தொடர்பாக எமது கருத்தை ஒருபக்கம் ஒதுக்கி விட்டு, அவர் என்ன செல்கிறார் என்பதை அவதானிப்போம். இங்கு அதனைப் பதிவுசெய்வோம்.

“பாகு” என்ற சொல் அவரது பெயரிலும் இடம்பெற்றிருப்பதை அவதானியுங்கள். இச்செய்தியை வெளியிட்டுள்ள இணையத்தளம் “தமிழ்வின் (1 யூன் 2012) ன்கு எமது நன்றிகள்.)

வந்தேறு குடிகள் சிங்களவர்களே! ஆதாரத்துடன் நீருபிக்கத் தயார். மேதானந்த தேரருக்கு விக்கிரமபாகு நேருக்கு நேர் சவால்

(வெள்ளிக்கிழமை, 01 யூன் 2012, 06:59:22)

இலங்கைத் தீவு தமிழர் தேசம் என்பதை உரிய ஆதாரங்களுடன் நிரூபித்துக் காட்டுவேன். வரலாறு தெரிந்தால், முதுகெலும்பிருந்தால் எல்லாவல மேதானந்த தேரர் என்னுடன் பகிரங்கமான விவாத மொன்றுக்கு வரவேண்டும்.

விக்கிரமபாகு
கருணாரட்ண

இவ்வாறு கலாநிதி விக்கிரமபாகு கருணாரட்ண சவால் விடுத்துள்ளார். சிங்களவர்கள் தான் வந்தேறுகுடிகள் என்பதையும், வடக்கு தமிழர்களின் பூர்வீகம் என்ற யதார்த்தபூர்வமான உண்மையையும் தேரருக்குக் கற்பிப்பதற்கு நான் தயாராகவே உள்ளேன் என்றும் தெரிவித்தார்.

வந்தேறுகுடிகளான தமிழ்மக்கள் எப்படி வடக்கிற்கு உரிமை கோருவது என ஜாதிக ஹெல உறுமையாவின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எல்லாவல மேதானந்த தேரர் காரசாரமான முறையில் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளமை தொடர்பாகக் கேட்டபோதே விக்கிரமபாகு கருணாரட்ண மேற்கண்டவாறு தெரிவித்தார்.

அவர் மேலும் கூறியவை வருமாறு :

எல்லாவல மேதானந்த தேரர் ஒரு கல்விமானாக இருந்து கொண்டும், வரலாறு தெரிந்து கொண்டும், சிங்கள மக்களைக் குஷிப்படுத்துவதற்குப் போலிக் கதைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு இதுதான் வரலாறு, இதிகாசம் என்றும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இலங்கைத்தீவு தமிழர் தேசமாகும். விஜய மன்னன் இங்கு வந்தபின்னர்தான் பௌத்த மதம் நாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் இலங்கையைத் தமிழ் மன்னர்கள்தான் ஆட்சி செய்தனர். இராவணன், குவேனி என வரலாற்றுப் பட்டியலை அடுக்கிக்கொண்டே செல்லலாம்.

இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் தான் சிங்களவர்கள். பாகு என்ற பெயர் பங்காளாதேசத்திற்குரியது. பராக்கிரமபாகு, விக்ரமபாகு என சிங்களவர்களுக்குப் பெயர்கள் இருக்கின்றன. இது இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள்தான் சிங்களவர்கள் என்பதைப் பறைசாற்றுகின்றது.

அத்துடன் இலங்கை, தமிழர்களின் பூர்வீகம்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதோடு மேலும் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. விஜய மன்னன் இங்கு வந்துதான் தமிழர்களின் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டான்.

விஜயன் வருகையை முன்னிட்டு இலங்கை அரசால் வெளியிடப்பட்டுப் பின்பு வாபஸ் பெறப்பட்ட தபாலத்தலை

பௌத்த மதம் கூட இந்தியாவில் இருந்து தான் வந்தது. எனவே வடக்கு மட்டுமல்ல இலங்கையின் பூர்வீகம் தமிழ் தான் என்பது தெளிவாகத் தென்படுகின்றது. மலையகத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள் இந்தியாவில் இருந்து வந்திருந்தாலும் அவர்கள்

நூறு இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட வருடங்கள் இங்குதான் வாழ்கின்றனர் என்பதை அரசு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

வடக்கு தமிழர் பிரதேசம் அல்ல என்றும், தமிழர்கள் வந்தேறு குடிகள் என்றும் இனவாதம் பேசித்திரியும் எல்லாவல மேதானந்த தேரர் இது விடயம் தொடர்பாக விவாதம் நடத்துவதற்கு தயாரா? அவர் பகிரங்க விவாதத்திற்கு வரவேண்டும் என நான் சவால் விடுக்கிறேன். இப்படித் தெரிவித்தார் நவ சமாஜக்கட்சியின் பொதுச்செயலாளரும், தெஹிவளை கல்கிசை மாநகரசபை உறுப்பினருமான கலாநிதி விக்கிரமபாகு கருணாரட்ண.

தாய்லாந்து தமிழர்களால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட
மாரீயம்மன் ஆலயம்.

இலங்கைத் தமிழர் வாழ்வில் அனந்தகிருஷ்ணன், இராஜரத்தினம், மாதங்கி (மாயா)

அனந்தகிருஷ்ணன்

தமிழர் வாழும் மலேசியாவுக்கு 3 தடவைகள் செல்லும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருந்த போதும் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் எழுந்துள்ள பல மாடிக்கட்டிடங்களில் ஒன்றான பெட்ரோனாஸ் என்ற இரட்டைக் கோபுரம் பற்றிய விபரங்களை அறிந்துகொள்ள முயன்றேன் முடியவில்லை. மலேசியா பற்றிய அரசு, தனியார் விளம்பரங்களில் எல்லாம் இடம்பிடித்துள்ள இந்த இரட்டைக் கோபுரம் பற்றி எனக்குக் கிடைத்திருந்த இரண்டு முக்கியமாக தகவல்களில் ஒன்று கோலாலம்பூருக்கே அழகு தரும் இப்பெட்ரோனாஸ் கட்டிடம் உலகத்தில் அதிசயமான கட்டிடங்களில் 3 வது இடத்தைப் பிடித்திருப்பது. இரண்டாவது இது தமிழருக்கு - முக்கியமாக இலங்கைத் தமிழருக்குத் சொந்தமான கட்டிடம் என்பது!

3 தடவை மலேசியாவுக்குச் சென்றிருந்தபோதும் இந்த இரட்டைக் கோபுரம் பற்றியும் அதனைக் கட்டியெழுப்பிய திரு. அனந்தகிருஷ்ணன் பற்றியும் என் மலேசிய நண்பர்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ள விரும்பியும் எவராலும் சரியான பதிலைச் சொல்ல முடியவில்லை. ஏதோ பத்தோடு பதினோராவது கட்டிடம் என்ற மனப்போக்கோ அல்லது வானளாவிய கட்டிடத்தால் தாழ்வுற்று நலிந்துபோய்க் கிடக்கும் மலேசியத் தமிழருக்கு, அதைக் கட்டியெழுப்பிய அனந்த கிருஷ்ணனால் என்ன பலன் கிடைத்து விட்டது? என்ற அலட்சியப் போக்கோ காரணமாக அமையலாம்.

88 மாடிகளைக்கொண்ட இந்த இரட்டைகோபுரம் 29 மின்தூக்கிகளைக் கொண்டவை. 451.09 மீட்டர் உயரமானது. 41வது 42வது மாடியில் பாலம் அமைக்கப்பட்டு இரண்டு கோபுரங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு கோபுரங்களுக்குமிடையே உள்ள இப்பாலம் ஒரு கோபுரத்தில் இருந்து மறு கோபுரத்துக்கு செல்லக் கூடிய வசதி கொண்டவை. இக்கட்டிடம் 1992ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1998ல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இரவு நேரங்களில் மின்விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஒரு தங்கரதம் வானில் பவனி வருவதுபோன்ற ஒரு தோற்றத்தைப் பார்வையாளர்களுக்குத் தருகிறது. கட்டிடச் செலவாக 700 கோடி அமெரிக்க டாலர் செலவாகியுள்ளது என்கிறார்கள்.

நாட்டின் தலைநகரில் இப்படியான அதிஉயர் கோபுரத்தைக் கண்டு மலேசிய அரசு கதிகலங்கியது. ஒரு சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த இலங்கைத் தமிழருக்கு தலைநகரில் இவ்வளவு கௌரவமா? பொறுக்க முடியாதா மலேசிய அரசு இக்கட்டிடத்தை அரசுடமையாக்கிவிட்டது. இதைப்பற்றி அனந்தகிருஷ்ணன் அவ்வளவாக அலட்டிக் கொண்டாதாகத் தெரியவில்லை. மலேசியாவிலுள்ள பணக்காரர்களை வரிசைப்படுத்திய அமெரிக்காவின் ஃபோக்ஸ் நிறுவனம் அவருக்கு இரண்டாவது இடத்தையும், உலகப் பணக்காரர் வரிசையில் முதல் 100 பேரில் அனந்தகிருஷ்ணனும் ஒருவர் என்ற தகவலையும் வெளியிட்டிருந்தது.

இலங்கையிலிருந்து குமாஸ்தா வேலை தேடி மலேசியா சென்ற அனந்தகிருஷ்ணனின் அப்பாவுக்கு, சூளைகள் நிறைந்த நிலப்பகுதியில் தான் குடியேற இடம் கிடைத்தது. கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தரும் யாழ்மக்களின் வாரிசான அனந்தகிருஷ்ணன் படித்துப் பட்டம் பெற்றது, அவுஸ்திரேலியா மெல்போன் பல்கலைக்கழகம், அமெரிக்கா ஹாவர்ட் பல்கலைக்கழகம் இரண்டிலும். இவற்றில் உயர்கல்வியை பெற்று மலேசியா திரும்பிய அனந்தகிருஷ்ணன் வர்த்தகத்துறையில் மளமளவென முன்னேறினார். முதல் பெட்ரோல் துறையில் இறங்கிப் பெரும் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு 18 மின்உற்பத்தி நிலையங்களை விலைக்கு வாங்கினார். 100 க்கும் மேற்பட்ட தியேட்டர்களுக்கு மலேசியாவில் சொந்தக் காரரானார்.

ஜெர்மனியில் ஒரு தீவையே விலைக்கு வாங்கி சுற்றுலா மையமாக்கினார்.

போக்குவரத்துக்கென தனி விமானமும் இவரிடமுண்டு. தனது வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்த 3 செயற்கைக் கோள்களை விண்ணில் பறக்கவிட்டார். டி.வி செனல்களையும் செல்போன் நிறுவனங்களையும் ஆரம்பித்தார். இவருடைய மெக்சிஸ் நிறுவனம் மலேசியாவில் மிகப்பெரியது. இந்த நிறுவனத்துக்கு ஒரு கோடி வாடிக்கையாளர்கள் உண்டு.

இந்தத் தகவல்களை வெளியிட்ட தமிழ்நாடு ஜூனியர் விகடனுக்கும் (22.06.2011) தகவல்களைத் திரட்டித்தந்த பி.ஆரோக்கியவேல் அவர்களுக்கும் எமது நன்றியைக் கூறி இன்னுமொரு இலங்கையைச் சேர்ந்த பில்லியன் டாலர் இராஜரத்தினம் என்பவரைக் கவனிப்போம்.

பில்லியன் டாலர் இராஜரத்தினம்

54 வயதான திரு.இராஜரத்தினம் அவர்களின் பூர்வீகம் யாழ்ப்பாணம் ஆகும். இவரது பிறப்பு, இளமைக்காலம் அனைத்தும் கொழும்பு உயர்மட்டங்கள் வாழும் (கொழும்பு 7) கருவாத்தோட்டப் பகுதியாகும். இவரது தந்தை சிங்கர் தையல் இயந்திர நிறுவன உயரதிகாரி. இங்கிலாந்தில் உயர்கல்வியை முடித்த இவர் அமெரிக்காவில் 30 ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகிறார். 2008 ஆம் ஆண்டு

அமெரிக்காவின் பணக்காரர் வரிசையில் 162வது இடம் பிடித்துக்கொண்ட இவர் 2009ம் ஆண்டு இலங்கையில் முதல் பணக்காரராக இடம் பிடித்துக்கொண்டவர். இலங்கையை சுனாமி தாக்கியபோது அப்போது இயங்கிய தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தினூடாக உதவிகள் புரிந்ததாகவும் அறிகின்றோம்.

பணத்தைத் தவறுதலான வழிகளில் திரட்டிய குற்றத்துக்காக அமெரிக்க நீதிமன்றம் 24 ஆண்டுகாலச் சிறைத் தண்டனையை வழங்கித் தீர்ப்புளித்துள்ளது. (ஜனசக்தி, தமிழ்நாடு 12.08.2011) அமெரிக்க சேஸ்மன் ஹாட்டன் வங்கியில் சேர்ந்து, தலைமைச்

செயலதிகாரியாக உயர்ந்தவர் திரு.ராஜரத்தினம். அதன்பின் கலியோன் என்ற ஹெட்ஜ் பண்ட் (நிதி ஆலோசனை நிறுவனம்) நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து அமெரிக்க நிதி நிறுவனங்களின் அந்தரங்கத் தகவல்களை திரட்டி, நஷ்டத்தை குறைக்க ஆலோசனை வழங்குதல் என்ற அடிப்படையில் நஷ்டத்தை எதிர்நோக்கும் நிறுவனங்களை வாங்குதல், விற்றல் போன்ற மோசடிகளில் ஈடுபட்டு பெரும் பணத்தைத் திரட்டியுள்ளார்.

இவரது இந்த நடவடிக்கைகள் அமெரிக்க நிதிநிறுவனச் சட்டவிதிப்படி மிக மோசடியான செயலாகும். ஒரு கட்டத்தில் இவரது நிறுவனங்களின் மதிப்பு 15,000 கோடியை எட்டியுள்ளது. இவரது நடவடிக்கையில் சந்தேகம் கொண்ட அமெரிக்க நிதித்துறை இரகசியமாக இவரது நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்து வந்தது. 2009ம் ஆண்டில் இவருக்கெதிரான வழக்கு அமெரிக்க நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. நியூயோர்க் நீதிமன்றத்துக்கு அழைத்துவரப்பட்ட இவருக்கு 24 வருடச் சிறைத்தண்டனை வழங்கி அந்நாட்டு நீதிமன்றம் தீர்ப்பை வழங்கியது.

இப்படி இரண்டு இலங்கைக் கோடீஸ்வரர்கள் (இருவரும் தமிழர்) நிலை இப்படி அமைய, சாதாரண வசதி வாய்ப்புகளைக் கொண்ட இலங்கைத்தமிழரான மாயா (மாதங்கி அருட்பிரகாசம்) அவர்களைப் பற்றி சில குறிப்புகளைத் தரலாமென நினைக்கிறேன்.

மாயா (மாதங்கி அருட்பிரகாசம்)

பேராசிரியர் அருட்பிரகாசம் இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு விடுதலை வேண்டிப் போராடிய ஈரோஸ் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர். இலங்கை அரசுகள் கொடுத்த கெடுபிடிகளால் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தவர். நான் இவரைக் கொழும்பு பம்பலப்பிட்டியில் பல தடவை சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறேன். பழகுவதற்கு இனியவரான அவரது வாழ்க்கை சோகம் நிரம்பியதொன்று என்பதை நான் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். தனது மகளான மாதங்கி சிறுகுழந்தையாக இருக்கும் போது அவளைப் பார்க்க இரவில் பதுங்கிப் பதுங்கியே செல்வார் எனக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். நாட்டின் நிலையில் சுதந்திரமாக

நடமாடுவதே கேள்விக்குறியாக மாறிவிட்ட நிலையில் எப்படியோ லண்டனுக்குத் தம் குடும்பத்துடன் தப்பிச்சென்று அங்கே ஒரு வேலையை ஏற்பாடு செய்து தங்கி வந்துள்ளார்.

அவரது மகள் மாதங்கி இயற்கையாகவே அமைந்துவிட்ட அவரது குரல் வளத்தால் சிறந்ததோர் சர்வதேசப் பாடகியாக வளர்ந்தார். உலக இசைநிகழ்ச்சிகளிலெல்லாம் பங்கு கொள்ளும் மாயாவின் குரல்வளம் மக்களைக் கொள்ளை கொண்டதில் வியப்பில்லை. சமீபத்தில் இவரது இசை நிகழ்ச்சி அமெரிக்கா வாஷிங்டன் நகரில் பல சர்வதேசக் கலைஞர்களுடன் நிகழ்ந்த போது மக்கள் வெள்ளம் மெய்மறந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்க இலங்கையில் நிராயுதபாணிகளான தமிழர்கள் சிங்கள ராணுவத்தால் கொலை செய்யப்படுவதையும், கற்பழிக்கப்பட்டு சித்திரவதைப்பட்டு சீரழிவதையும் ஒரு ஒப்பாரி முறையில் அழுதுகொண்டு பாடியபோது பல்லாயிரக்கணக்கான பொதுமக்களும் குமுறிக் குமுறி அழுதனர்.

“கொல்லாதே கொல்லாதே தமிழர்களைக் கொல்லாதே என மக்கள் ஆர்ப்பரித்து முழக்கமிட்டனர். பல பார்வையாளர்கள் மாயாவின் பாடல்களைக் குறுந்தட்டுகளாகப் பதிவுசெய்து எடுத்துச்சென்றனர். இப்படி இயற்கையாக கிடைத்த தனது இசைத்திறமையை நாட்டு விடுதலைக்குக் காணிக்கையாக்கிய மாதங்கியின் நாட்டுப்பற்றை மக்கள் போற்றிப்புகழ்கிறார்கள். இலங்கை அரசே மாயவின் குரலைக் கேட்டு மிரள மிரள விழிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. ஆக...

பில்லியன், மில்லியன் டாலர்களில் மூழ்கிவிட்ட அனந்தகிருஷ்ணன், இராஜரத்தினங்கள் எங்கே? கோடி கோடிகோடியாய் பணந்திரட்டிக் கோபுரங்கள் எழுப்பி, விமானங்கள் வாங்கிக் கண்ட பலன் என்ன? சொந்த மக்களை அரசு காகங்களுக்கும் நரிகளுக்கும் கழுக்குகளுக்கும் பலியிட்டபோது இவர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? ஒரு தீவையே விலைக்குவாங்கி உல்லாசபுரியாக மாற்ற முடியுமாயின் முள்வேலிக்குப் பின்னால் முடமாக்கப்பட்டு, தாய், தந்தையை இழந்த, கணவன்மாரைப் பலிகொடுத்து விதவைகளாகிவிட்ட மக்களை வாழவைக்க முடியாதா?

கனடா நாட்டின் முதல் தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
எங்கள் ராதி்கா சிற்சபேசன்

உலகத் தமிழினம் தலைதாழ்த்தி வணங்கும்
செல்வி மாதங்கி (மாயா) அருட்பிரகாசம்

வீடுகளைக் கட்டித்தந்து தமிழ்ப் பெண்களின் மானத்தைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியாதா? தமிழர்களுக்கு விடுதலை வேண்டிப் போராடிய தலைவர்களுக்கு ஒரு கைகொடுத்திருந்தால் அப்போராட்டம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்குமே?

உங்களை விட மாதங்கி அருட்பிரகாசம் போன்றவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். மேலானவர்கள் அல்லவா? அவர்கள் இருக்கும் திசை நோக்கித் தலைதாழ்த்தி இருகரம் கூப்பி வணங்குகிறேன். வாழ்க இந்தத் தமிழினப் பற்றாளர்கள்!

தமிழரின் சொந்தத் தாயகங்கள்

தமிழ்நாடு - இந்தியாவின் இதர மாநிலங்கள் உட்பட 61,000,000

இலங்கை (தமிழீழம் உட்பட) 5,000,000

ஆசிரியர் : குதம்பசீட்டி சீரா. கனகசுந்தரம்

தமிழ்நாட்டினர். மார்ச் 2009 தாயகப் பதிப்பு மலர் - 1 இதழ் - 3 பக்கங்கள் 8, ரூபாய் 5

**தமிழ்ப் புக்தாண்டையும் தீபாவளியையும்
பாது விடுமுறை நாளாக்குக!**

**நியூனியன் தீவுத் தமிழர் சங்கத் தலைவர்
செல்வம் சண்முகம் வேண்டுகோள்!**

வெளியில் கத்தோலிக்கர்களாகவும் விட்டில் ஆந்துக்களாகவும் வாழும் தமிழர்கள்
மேன். சென்னை, 15 ஜனவரி

தம் தாய் மொழியான, தமிழ்மொழியை மறந்து விட்ட நிலையில் இப்போல் மொழியைப் பேசிக்கொண்டு, வெளியில் கத்தோலிக்கர்களாகவும் விட்டில் ஆந்துக்களாகவும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நியூனியன் தீவுத் தமிழர்கள் தொடர்மான செய்திகள் சிறிது சிறிதாக, வெளியே வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளுக்கு

முன் இந்தும கவனம் அடியில் ஏறாது, வெறந்தப்படி, சரி மறைகளாக வெள்தும் சிறுபிழைகள் கல் மட்டத்தில் மேல் சிறுசிறு தீவுகள் உருவான. இப்படி உருவான தீவுகளை நியூனியன், மொழியின், மக்கள்வாள் என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தீவுகள் பிழைகள் ஆட்சிக்கும் கீழ் வந்த போது தான் இந்திய உட்கவனத்தில் பிழைகள் ஆட்சிக்கு

“உலகத் தமிழர்களை ஒன்றுபடுக” என்ற முழுக்கத்துடன் உலகத்தமிழர்களுக்காக ஆசிரியரால் வெளியிடப்பட்ட முதல் மாத ஏடு.

தமிழர்கள் அண்மையில் குடியேறிய நாடுகளும் அவர்கள் தொகையும் - சில குறிப்புகள்

(இத்தகவல்கள் “தமிழர்களின் வரலாற்றுப் பயணங்கள்” என்ற தலைப்பில் சென்னை காந்தளகம் மறவன்புலவு திரு.க.சச்சிதானந்தன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரத்திலும் சிசெல்ஸ்தீவு திரு.சுப்பிரமணியம் அவர்களால் History of the Tamil Diaspora என்ற Samura Manithan என்ற பத்திரிகையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையிலிருந்தும் திரட்டப்பட்டவை.

இந்த விபரத்திரட்டில் ஒரு சில மாற்றங்களை மட்டும் நான் செய்துள்ளேன். தமிழர் குடியேறிய நாடுகளில் ஒரு தனி இனத்துக்கென விபரமான கணக்கெடுப்பு நடத்துவதில்லை. பெரும்பாலும் ஊகத்தின் அடிப்படையிலும், அந்த நாடுகளிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய தரவுகளின் அடிப்படையிலுமே இவை பெறப்படுகின்றன. இருப்பினும் உண்மையான தகவல்களை மட்டுமே பதிவுசெய்யப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தவறுகள் இருப்பின் திருத்திக்கொள்வேன்.

நாடுகள்	தமிழர் தொகை
இங்கிலாந்து	3,00,000
பிரான்ஸ்	50,000
கனடா	3,00,000
ஜெர்மனி	30,000
அமெரிக்கா	3,00,000
ஆஸ்திரேலியா	75,000
இத்தாலி	5,000
சுவிட்சர்லாந்து	60,000
சுவீடன்	10,000

நியூசிலாந்து	18,000
நெதர்லாந்து	12,000
நோர்வே	10,000
போலந்து	5,000
ஸ்பெயின்	500

ஒய்யந்தத் தொழிலாளர்களாக தமிழர் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட நாடுகளும் அங்குள்ள தமிழர் மரபுவழி வந்தோர் தொகையும் (தோராயமாக)

றீயூனியன்	4,00,000
ரினிட்டாட் டுபாக்கோ	1,00,000
சிசெல்ஸ்	7,000
மொறிசியஸ்	1,15,000
மியான்மார் (பர்மா)	20,00,000
மலேசியா	18,00,000
பீஜி	1,10,000
தாய்லாந்து	10,000
தென்னாபிரிக்கா	6,50,000
வியட்னாம்	15,000
இந்தோனேசியா	50,000
சிங்கப்பூர்	1,80,000
குவாட் லோப்	தகவல் கிடைக்கவில்லை
நியூகலிடோனியா	“ “
தாஹித்தி	“ “
பிரெஞ்சு கயானா	“ “
பிரிட்டிஷ் கயானா	“ “
காரீபியன் தீவுக்கூட்டங்கள் (ரினிடாட், டுபாக்கோ தவிர)	“ “

இதுவரை ஆய்வு செய்யப்படாத தமிழர் வாழும் சில நாடுகள்

சென்ட் குறோக்ஸ் St. Croix

சென்ட் வின்சென்ட் St. Vincent

சென்ட் கீர்ஸ் St. Kitts

அன்ட்ரீல்ஸ் Antilles

கிரினிடா Grenada

நேவிஸ் Nevis

டேமாறா Demara

நியூ கலிடோனியா New Caledonia

தாஹித்தி Tahiti - இத் தீவுக்கு ஏராளமான தமிழர்கள் குடியேறியுள்ளார்கள். இருப்பினும் ஒரு சில குடும்பங்களே இன்று தமிழ்ப் பெயருடன் வாழ்வதாகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. உதாரணமாக பவளக்கொடி குடும்பம், ராயப்பு குடும்பம், வீராசாமி குடும்பம், சாமிநாதன் குடும்பம், மரியசூசை குடும்பம் என

ஐமெய்கா Jamica

சூரினாம் Suriname

பிரிட்டிஷ் கயானா British Guyana - இங்கு மட்டும் சென்னையிலிருந்து 2500 தமிழர்கள் குடியேறியதாக ஆவணக் காப்பகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இத் தமிழர்கள் எங்கே?

பிரேஞ்ச் கயானா French Guyana

குவாடலோப் Guadeloupe

மாட்னிக் Martinique

வரலாறு இன்றேல் தமிழர் வாழ்வே இல்லை!

அறஞ் செய விடும்பு
Have the desire to do gooddeeds

ஆசுவது சினம்
control your anger.

இயல்வது கரவேல்
Do not conceal your abilities.

நாவது விலக்கேல்
Do not stop people from doing favours
for others.

உடையது விளம்பேல்
Do not talk about what you possess.

சூவேசின் 9

I am 9 years old

GRADE 3.

1673 DRAKENSBURG ST

ACTONVILLE BENON EXT 4

SOUTH AFRICA

தென்னாபிரிக்காவில் தமிழ்கற்கும் 9 வயதான வேணன் என்ற மாணவன் - வேது ஆண்டில் கல்வி கற்கும் இவனது அப்பியாகக் கொப்பியிலிருந்து இந்தத் தமிழ் நீதிநெறிகள் அடங்கிய பக்கத்தை அவனது அனுமதியுடன் கிழித்து எடுத்தவர் நூல் ஆசிரியர். (2008ம் ஆண்டு)

பிரம்பானன் ஆலயம், இந்தோனேசியா

மொதீசியசில் தமிழர்களால்
கட்டியெழுப்பப்பட்ட
தமிழ் ஆலயங்கள்

